

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑

ที่ประชุมที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ พระที่นั่งอเนกสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๐ นาฬิกา

- (เนื่องจาก พลโท พระประจักษ์ จันทน์ ประชานต์ ผู้แทนราษฎร
- ผู้เข้าเป็นถึงได้มอบให้ พระประจักษ์ จันทน์ ประชานต์ ผู้แทนราษฎร
- ผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ เป็นผู้แทนการประชุมแทน)
- ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายมนตรี ดุริย
- มี ๑๗๗ คน คณะองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดการประชุม เรียบ
- สำหรับการประชุม
- ๑. เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ได้รับจดหมายจาก
- พลโท สันทร สังฆะนิตย์ ผู้แทนราษฎร ประเภท ๒
- ผู้ถูกกล่าวหาตามแผนผังที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎร ประเภท ๑ นาย
- ได้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๑๖
- พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- ที่ประชุมทราบ
- ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายมนตรี ดุริย
- วันที่ของเรื่องตามแผนผังที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖
- (สามัญ) ชุดที่ ๑
- นายมนตรี ดุริย (ผู้แถลงการณ์) : ได้ขอขานใจเสนอให้ที่
- ประชุมทราบ การประชุม วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ เวลา ๑๖.๐๐ น.

ทราบแล้ว ข้าพเจ้าไม่สามารรถที่จะรับรองรายงานการประมงได้เช่น
 นกพิราบก่อน เพราะอำนาจของการประมงตั้งเข้ามาถึงระดับ
 ความก้นน้ำจากใต้พจนแต่มา รายงานการประมงตั้งเข้ามาใหม่
 ความก้นน้ำตรงที่ ๕ ที่ ๖ นั้น ตั้งเข้ามาแล้วระเบียบ คือกรรมมาช
 ไม่ ได้บัญญัติ ไปตามระเบียบ คือตามระเบียบ ข้อที่ ๒๕ นั้นมอ
 กรรมมาธิการจะต้องตรวจรายงานการประมง ให้เสร็จภายใน ๑๕ วัน
 ตั้งแต่วันประมง แต่ด้วยกรรมมาธิการมิได้ตรวจให้เสร็จภายใน ๑๕
 แต่ก็ไม่ได้นำแจ้งให้ที่ประชุมทราบ เพราะฉะนั้นขงคณมนมอชว่า
 ทำไม่ได้ตามนั้น คือตรวจไม่เสร็จภายใน ๑๕ วันแต่ก็ กรรมมาธิการ
 ต้องแจ้งให้ประ ธานสภาทราบและประธานสภาต้องนำมาเสนอให้ที่ประ
 ธานสภาทราบถึงเหตุนี้ของนั้น แต่ในที่สุดของรายงานได้ของฝ่ายนี้ จะทำ
 แต่ในที่สุดท่านเดชาฯ ได้ ชัดแจ้งว่ากรรมมาธิการ ได้ทำระเบียบข้อที่
 ความจริงนั้น ในขณะนั้นเปิดของเดชาฯ จะแจ้งของนั้น ในที่สุดสภา
 รมิของราชบัณฑิต แต่ของของตั้งระเบียบข้อระเบียบข้อ คือรายงาน
 การประมงตรงที่ ๗ นั้น ในประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม แต่กรรมมาช
 ได้ตรวจเสร็จในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ซึ่งตั้งระเบียบข้อไป ๑๕ วันนั้น คือ
 จะตรวจเสร็จภายในวันที่ ๒๖ สิงหาคม แต่กรรมมาธิการ ได้ตรวจเสร็จ
 วันที่ ๓๑ สิงหาคม นกกรรมมาธิการมิ ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบ แต่
 สภาฯ นั้น ท่านสภเดชาฯ นั้นว่ากรรมมาธิการ ได้ทำระเบียบข้อที่
 ขาดจากที่ของสภาฯ นั้นกรรมมาธิการได้ทำระเบียบข้อที่ ในที่สุดเดชาฯ
 บัดนี้สภาฯ ได้ตามระเบียบ คือข้าพเจ้าจึง ตั้งชื่อของกรรมมาธิการ ได้ทำ
 ระเบียบ คือข้าพเจ้าได้ ไปตามระเบียบของ การประมงตั้งตั้งแต่ ๗ นี้ แต่
 คำพูด ๆ ครั้งนี้ มิใช่ดูกรรมมาชแต่ตั้งระเบียบข้อ ตรงที่ ๗ ประชุมวันที่ ๑

เมษตรวจแต่จะต้งนำเสนขต้อประธานสภา แต่กเดชาฯ นนถจ
 จักเข้ามาใน ตามโอกาสอันสมควร น.ชาพเจ้าไม่เกยง เพราะอะนะ
 มาเช่นนแต่ช ขาพเจ้าจงอย่ากจะเรียนถาพจกนเพราะอะไร แต่
 กรรมาธิการได้เนตยอใจบ้างหรัทไมถามนผลระเขยบ หรือถาท่านได้
 เนตยอใจ ท่านไมไถนกกงชอขบชอน แดงกตรงนมตเคนท ท่านจ
 ขาพเจ้ารบรอกตั้งทตต ๆ อยู่เช่น ถาท่านยงไมรยธำรภาพอ่าได้ค
 จริง ๆ แต่ ขาพเจ้ากยงยอมรยไมได้ แตะอภปรการทง รยง
 การประหมนขบภพรตงกันสำคญกอนทงทขาพเจ้าจรวรทงไมได้
 กมชยอากคชอวไนรายงาภการประหมนไนบวรทตต ๖ มีชยบกกอ ท
 ประธานได้พุดเบตการประหมอ่า “อนนตมาชกมาประหมจางน... ท
 แดงกวางเขาใจกท่านกไม่ทราบ อ่างได้เสนนพกรรมาธิการเห็นง่างท
 เปตา ทมนอวางอยู่เช่น แต่ทนเมอนนอวางอยู่เช่น ท่านจะให้ขาพ
 ไบรบรชงได้คยงไร ะจริงอยู่มิดเตก ๆ น้อย ถ่าจะให้ขาพเจ้าอ่า
 ทำไมไม่ชอแก่ตะ ขาพเจ้าไมรู้จะไรแก้อย่างไร เพราะอ่าไม่มคตเจ
 แกนนคคชแก่ตะ ๕ เบนตะ ๖ หรือตะ ๗ เจต ๘ อะไรชยงน นไม
 อะไรจะแก ้าพเจ้ากเดยไมรู้จะแก้อย่างไร เพราะอะนะหมนมาชบ
 พรชงเช่นนกอชให้กรรมาธิการน้กตมิไปเสยบถน ไปลงมาให้กคช
 แดงตั้งเจมาไยบรชงไยบ ขาพเจ้ามาทาทองชเรอภเพชจระได้เนนไ
 ตามระเบียบแกงแแต่ นอกจกนทขาพเจ้าไมคยบจะรชกนได้เนนไป
 เพราะอ่าขาพเจ้าได้ดูรายงาภการประหมนตั้งทุกคร้ง ตั้งเลขคร้งท ๖
 คร้งท ๖ เบนคณมานน ประธานสภาชงไมได้ตงนารบรชงไยบชงน
 ตามชยงคช ได้ปล่คชทงเขาใจชยงน เพราะอะนะนถาพเจ้าจ
 ปล่คชชงนทงอ่า ได้กจะเตยอ่าชงนไป ชยงคชหมนมีชยอ่า เมชตมท

ของรายงานการประชุมแล้ว ประธานสภาจะตั้งลงนามรับรองใน
 การประชุมคนที่ ๓ ถึงครั้งที่ ๖ ซึ่งสภาได้รับ
 แล้ว ประธานยังไม่ได้ตั้งชื่อโดย ครองอยู่ท่านอาจจะแก้ว่า
 ประธานจะตั้งเมื่อไรก็ได้ อาจจะพูดเช่นหมกไม่ขอที่จะได้เองกัน
 เพราะถ้าไม่มีจดหมายเขียนเอาไว้ แต่ถ้าโดยความมุ่งหมายของข้อ
 ในข้อ ๑ หมายถึงความเมื่อสภาประชุมแล้ว ประธานสภาจะ
 ตั้งชื่อในรายงานบันทึก หรือในจดระบุ เช่นหรือไม่เก็บจด
 มติของสภา นี้โดยความหมายควรจะเป็นอย่างนั้น แต่ท่านประธาน
 อาจจะแก้ว่าไม่ได้ตั้งนามรับรองมาเลย เพราะฉะนั้นเขาจึง
 จะให้ท่าน กรรมการได้คัดลอกเขา รายงานการประชุมคน ๓ ถึงคนที่
 ๖ ได้ใหม่ ให้เรียบร้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้แทน
 เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเลขาธิการ
 ไปเจ้าหน้าที่ โดยตรงเถิด

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : กระผมขอหมัด ขแจ้งท่าน
 สภาทั้งของใจแต่เพียงสั้น ๆ คือตามประเด็นที่มีอยู่ ๓ ประการ

ประการแรก ว่ากรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมตามที่
 คนหรือไม

ประการที่ ๒ ว่ารายงานที่ส่งไปให้กรรมการตรวจสอบและเสนอ
 ผู้ปฏิบัติของหน่วยงานต้นสังกัด มาประชุมแต่ละคราวเป็นข้ออย่างไร
 ไม่เคยตั้งข้อสงสัย

ประการที่ ๓ ว่าประธานมิได้ตั้งนามรับรองในรายงานการประชุม
 เป็นอย่างไรเช่นเดียวกัน

กรรมชอประทาน ข้างต้น ๆ กราบเรียนตงน ในบัญชี
 กรรมวิธีการทำงานที่ตามกำหนดหรือไม่นั้น เรืองเป็นตงน กษ
 เสร็จจากคราวประชุมแต่ละครั้งแล้ว ทางเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งพิมพ์ราย
 การประชุมกัน และเมื่อพิมพ์เสร็จแล้ว ก็ได้เดินขให้กักรรมา
 ตรีจเป็นครั้งคราว ภายในกำหนดเวลา เมื่อกรรมการได้คว
 แท้ใจแล้วได้ส่งกลับมาให้เจ้าหน้าที่เพื่อจัดการให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ใน
 เรากได้มีการตรวจข้อบกพร่องข้อตแย้ง เพื่อให้ถูกต้องของข้อแจ้ง
 ครั้นแล้วจึงได้ ให้เดินขให้กักรรมา ตรีจ ในฉบับที่
 ลากเรียบร้อยแล้ว เมื่อเห็นเช่นความจริงข้อแจ้งบางข้อที่ท่านสม
 ได้ไปพบเห็นคือ ความผิดในการลงนาม ของกักรรมา ตรีจ นั้นก็
 จากอันประชุมมา เรืองเป็นเช่นนี้ นับว่าระการแรก

ระการที่ ๒ ในเรื่องจำนวนสมาชิกนั้น คือเมื่อกว่าสมาชิก
 ประชุม ก็ขอมจะต้องเซ็นชื่อไว้ แต่สมมติเราได้จัดกัน และในกรณีที่
 ครัวได้จำนวนสมาชิกมาประชุมเท่าใดนั้น เราก็ต้องระคนหาข้อดี
 เพราะเหตุว่าบางท่านมาประชุมแต่มีจ ขระจำเป็นทางอื่น ไม่ดีมา
 จะมาประชุมให้ทันตามกำหนดเวลาได้ ท่านที่มาในภายหลังก็ขอมจะ
 เซ็นเพิ่มเติมลงไปได้ เมื่อเป็นเช่นเราจึงได้ขอมจะ จำนวนสมาชิกที่ถูกต้อง
 แท้จริงแต่แรกเมื่อรายงานการประชุมได้ครบเรียบร้อยแล้ว สภาหรือ
 หอจะยังไม่ทราบก็ตาม เราได้ครอกจำนวนสมาชิกที่มาประชุมแต่
 ครึ่งหนึ่งไว้เป็นหลักฐานให้ถูกต้องตรงกันกับบัญชีรายชื่อ มีหลักฐาน
 ทัดต่อบันได้เดินข ข้อคทประธาแจ้งในทีประชุมกับขระเริ่มประ
 หนี อาจจะไม่ตรงกับขระจำนวนสมาชิกที่เซ็นชื่อไว้ทั้งหมดก็ได้ เรือง
 เป็นเช่นนี้

นายทิม กุวิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้ามีข้อสงสัยที่
ที่ไม่ท่านจะมาตัดสินที่ข้าพเจ้าไม่ให้อภิปราย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่มีอะไรที่
ท่านอภิปรายได้เสมอแต่อาจขออภิปรายมา ๑๐ นาทีเหมือนกัน มี
ให้ตั้งเกิน เกินมรรยาท คือว่าเส้นตกร่างที่เรามีข้อบังคับในที่นี้ ผู้
เส้นตกร่างขยับขึ้น แต่ท่านอภิปรายอีกพวกหนึ่งอาจเดินไปทกอย่างก็
มีเกินมรรยาท ไม่มีดี แต่เกินมรรยาท สมควรอย่างนั้น เพราะข้อ
ที่ท่านขออาจจะพูดอะไรก็ได้ ข้าพเจ้าจะฟังท่านอีกถ้าจะพูดอย่างไร
ขึ้นดี สมยินดี สมมีใจกว้างพอ

นายทิม กุวิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ขอขอบพระคุณ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร คือตามมติของสภามาจะมีที่อภิปราย
ครึ่งหนึ่งนั้นไม่เกิน ๑๕ นาที ข้าพเจ้าทราบเรื่องบังคับ แต่ข้าพเจ้าพูด
แล้ว และจบไปแล้ว เมื่อข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าพูดมาแล้ว ๑๐ นาที ไม่
พูดอีก หง ๆ หมดข้อใจแห่งนั้น ท่านทักไม่ถูกขยับขึ้น เพราะ
ข้าพเจ้าจะพูดต่อไป ข้าพเจ้าจะขอแก้ท่านแล้วได้ จนแจ้งเป็นข้อ
สารบรรณข้อที่ ๓ ทว่า ประธานไม่ได้ตั้งข้อไต่ถามการประมุขนั้น ข้าพ
เจ้านับ เขาตะ ไม่มีข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยว ๆ คุณ
นั่งก้น สักจะเห็นเดี๋ยวให้หน่อยที่รายล้อมทำไมถูกขยับขึ้น เพราะ
ประธานสภาจะเห็นขอให้ท่านลงมาตมตมสักไรก็ได้ แต่ถ้ามั่น
ตามนั้น แล้วสมทำไม่ถูกขยับขึ้นอย่างไร คุณจะก้าวออกไปไหน
กรรมัง ขดให้อยู่ในขอบเขตของมรรยาทที่เห็นผู้มาพูดหน้าหน้า

นายทิม กริพตัน (อุบลราชธานี) : คือหมายความว่าท่าน
ว่า จะไม่ให้ผมพูดก็ เพราะพูดแล้ว ๒๖ นาทีนั้น ผมเห็นว่า
.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งก่อน ถ้าผม
พูด คุณก็ไม่สามารถจะยื่นขึ้นมาเลยไม่ได้ เป็นเรื่องของ
คุณครับ

นายทิม กริพตัน (อุบลราชธานี) : ถ้าอย่างนั้นผมขอ
ยกมือไปส่งเดี๋ยวนี้ คือหมายความว่าสำหรับข้อ ๓ ผมไม่ได้แย้ง
สามข้อมติได้ แต่ในข้อที่ ๓ ตามรายงานการประชุมทางสภาไฉน
ที่ลงจำนวนหนึ่ง จะไปตรวจสอบจำนวนที่ลงข้อใดจริง ที่มา
สุนทรพจน์ประธานมาแจ้งให้ที่ประชุมทราบนั้น ผมเห็นว่าเป็นการที่
ดี เพราะว่าการที่รายงานการประชุมนั้น ก็คือหมายความว่าช่วย
พูดในที่ประชุม ไม่ใช่ไปตรวจเอาที่ใคร ๆ มาลงที่ห้องแล้ว
ส่งจำนวนที่ลงนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่ชอบ สำหรับในข้อที่ ๓
การที่ตรวจสอบไม่ทันนั้นจริง ท่านคิดว่าได้รับแจ้งว่าทำไมถึงจริง
ในที่ประชุมได้โดยถูกต้องเอาใจใส่ให้กรรมการแจ้งว่า ถ้าท่าน
ไม่ต้องแจ้งประชุมนั้น ถ้าตรวจสอบไม่เสร็จภายใน ๒๕ วัน ให้แจ้งให้ที่
ประชุมทราบ ก็หมายความว่าตลอดทั้ง ๆ ที่ผมเคยถามทำอย่างไร
อย่างไรกรรมการแจ้งได้ก็บอกให้เสร็จภายใน ๒๕ วัน ถ้าไม่มาแจ้ง
ให้ที่ประชุมทราบ มันก็เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นหากว่าท่านแจ้งว่า
แล้วบ้างแล้ว ๑๖ วัน มันไม่ครบตามเวลาที่แจ้งเสร็จก็ ข้าพเจ้าก็เห็นว่า
อะไร เป็นอันว่าสำหรับที่ราชบัณฑิตยสถานไปทำเป็นคดีตามข้อบังคับใหม่
ตราไฉน ถ้าหากว่าตรวจสอบไม่ทันตามกำหนดจึงแจ้งให้ไปตรวจงาน

ให้ทราบ แต่ให้ท่านเดชา นำมาแจ้งให้ที่ประชุมทราบตามระเบียบ
มีพระมหากษัตริย์ให้ตามข้อบังคับ ขยะให้เก็บเข้าเขมือได้อย่าง
เราทำไปอย่างหนึ่ง ไม่ตรงเช่นนี้ มันก็ขอเท็จจริงที่เราจะได้ ได้ด้วย
ที่จะแจ้งในเหตุในผลอันนี้ มีใช้ว่าพูดไปแต่จะรอดมาได้ก็ขอ
คำนาคชอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็เสียใจ

เสนาธิการสภาผู้แทนราษฎร : กระผมขออนุมัติขแรงออก
นัย สำหรับในเรื่องที่พระเจ้าให้ปฏิบัติตามข้อบังคับ กระผมขอมอบ
จะได้อุปนิสัยข้อไป ถ้าหากกรรมมาธิการทำไม่ทัน สำหรับในเรื่องทรง
ตั้งชื่อในรายงานมหะของชาติไปบ้าง คือกระผมตั้งชื่อในรายงาน
ท่านลงชื่อในต้นฉบับ ท่านผู้มาศึกษาจะไม่ใส่ชื่อตนเอง ก็อาจจะ
ด่าว่าเข้าแจ้งไม่ปรากฏว่านามท่านประชาชน แต่อย่างไรก็ตาม ก็
ขอรับแจ้งว่า จะปฏิบัติให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ในผลของ เมตตาคงจะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนาธิการ
ขแรงมาขอส่งมอบแล้ว ขอใช้ชื่อกระผมไปก็ พึงจะเห็นว่ากระผม
รายงานหรือไม่ว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรของรายงานนี้ ไปรับมอบ
มีฉันทกษัตริย์มหาดไทย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
ด้อย ไปประชุมอื่น
มีฉันทกษัตริย์มหาดไทย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนาธิการ
รับทราบรายงานนี้ ข้อไปกระผม ก็รับทราบ ส่วนของ นายพะ
โยชนันท์ เวชเชนโต ฟานาตกชายันต์ นายท้าว รุณิศร คุณเทยม

คือไปประทับอยู่ที่หอของอรรณพพิศาล ตามเรื่อง ใช้หอดังใหญ่ระบาศ
พระทรงตำราหนังสือ

หลวงอรรณพพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้คุณตาม
ในคดีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

- ๑. ท่านทราบหรือไม่ว่า เวชการในหอดังใหญ่ เวชการหมายความว่า
- ๒. เด็ดขาดแล้ว ก่อตั้งระบอบอยู่ในพระนครและต่างจังหวัด
- ๓. ถ้าทราบแล้ว ท่านได้ช่วยเหลือในการ บำบัด และป้องกัน

๓. ท่านจะกรุณาให้แพทย์ และผู้ช่วยแพทย์ ไปช่วย แนะนำในการ
รักษาตามบ้านและจ่ายยาให้ ในการรักษาฉบับนี้บางจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้
เพราะเหตุใด

พระยาปริยัติเวชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
: กระทรวงสาธารณสุขขอตอบ กระทู้ถามของท่านดังนี้ผู้เกี่ยวข้อง
ดังต่อไปนี้

โดยที่คำถามนี้ ใจความควรจะรวมตอบกันได้ จึงขอตอบว่า
และยังไม่ได้มีรายงานว่าในหอดังใหญ่เกิดระบาด ขาดจะมีบางกัปร
มายในเขตบางกอกเช่นนี้ อย่างไรก็ตามได้มีระเบียบข้อว่า ถ้าในหอด
ใหญ่เกิดระบาดขอตั้งแพทย์ไปทุกกั ดิแต่ขอ เจาหมายที่จะตั้งรายงานให้
กรมอนามัยทราบ ซึ่งพร้อมอยู่เดิมขอจะช่วยเหลือในการ ให้การป้องกัน
และรักษา

หลวงอรรณพพิศาล (ตราด) : ท่านบอกข้างนี้ไม่ได้ว่า รายงาน
จึงไม่ทราบว่ามีโรคในหอดังใหญ่ระบาศ ขอสมทบจากจะเรียนถามท่านว่า

ที่ทานทราบในทางสังคมอันใหม่ คนที่สนใจหรือใหญ่ในเมืองประเทศ
๒ เดือนมาแต่ทางสังคม และถ้าท่านได้ทราบแล้ว ท่านได้จัด
อย่างไรบ้างหรือไม่ และอยากจะเรียนชัดคือไปอยู่ ถ้าหากว่าไว้
ใหญ่ประมาณนั้น คนอาจจะป่วยก็หมดทั้งบ้าน ไม่สามารถที่จะไป
โรงพยาบาลได้ เพราะฉะนั้นอยากจะทราบถ้า ถ้ามันเกิดโรคระบาด
อย่างไรก็ตาม ถ้าหากมันเจ็บป่วย ก็หมดทั้งบ้านและ ไม่สามารถไป
โรงพยาบาลได้ หรือเป็นกันค่อนข้างมากอย่างนี้แล้ว ทางกระทรวงสาธารณสุข
จะจัดการส่งแพทย์ ไม่ค่อยบำบัด และช่วยแนะนำในการรักษาพยาบาล
บ้างหรือไม่ และจะส่งเจ้าหน้าที่ในการรักษาให้บ้างหรือไม่

พระยาปริยัติวิธาน : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
สุข : ตามที่ท่านถามมาตามนัยขอเรียนว่าตามที่ได้กล่าวมาแล้ว
หรือไม่ที่ถามไว้หรือใหญ่ประมาณนั้นขอเรียนว่า ที่ทราบแต่เพียงว่ามี
รายในรายนรายส่งทราย ท้องถิ่นประมาณนั้นไม่เคยได้รับรายงานกลับ
แต่ก็ไม่เคยได้ทราบว่ามีใหม่ นอกจากจากกระทรวงสาธารณสุข
ใหญ่ประมาณ แต่อย่างไรก็ตามปกติถ้าหากว่าเจ็บกันมากในครั้งเดียว
เป็นกันหลาย ๆ คนแล้ว โดยมากเจ้าหน้าที่มักจะทราบ และเมื่อทราบ
แล้วถ้าได้ รับข้อความขอยเหลอเจ้าหน้าที่มักจะให้ความช่วยเหลือเต็มที่
ถ้าไม่มีสถานพยาบาลก็จะช่วยรักษาตามบ้านได้ แต่ตามเมืองประมาณ
เช่นนนทบุรี เจ้าหน้าที่ตำรวจก็เคยไปเยี่ยมเยียน และเคยให้คำแนะนำ
ตลอดจนการรักษา แม้แต่การไปเรียกแพทย์

หลวงอรุณพิศาล (ตราด) : ทว่ารัฐมนตรีสาธารณสุข
ยอมรับแล้ว นี้สังคมท่าน ทราบแต่อย่างว่ามีการสนใจหรือใหญ่กันบ้างราย
ซึ่งมาที่ท่านทราบ แต่เพราะท่านทราบอย่างไร ขอเรียนตามว่า ใช้

เหตุถ้าเป็นกษัตริย์ซึ่งรายแล้ว มันเป็นโรคคิดคิด มันอาจจะระบัด
 คุกไม่ แต่ถ้กระบัดแต่ทำมบอกกว่ามันเป็นกันมาก ๆ คน แต่ให้
 มยานัน ทางการก็จะจัดการช่วยเหลือจ่ายให้ ก่อยากจะเวียนตาม
 คุกไว้ ท่านจะต้อง ให้เอาไปรับ ออกเถ่า ถ้าเขาเป็นกันมาก ๆ ทาง
 ของข้าราชการแล้วจะเชกเพื่อในการที่จะช่วยเหลือกันดี และทำได้หรือ
 และถ้าท่านทราบว่าเป็นไข้หวัดใหญ่ ในรายสองรายแล้ว ท่านคิดหรือ
 มันอาจจะมีระบัดกันมากมายได้ และท่านจะหาทางป้องกันเสียก่อน
 พระยาบริรักษ์เวชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
 จะ การทหาพเจ้าทราบรายสองรายนั้น ทราบเป็นส่วนตัว ไม่ใช่
 เป็นทางการ แต่อย่างไรก็ตามหากว่ามีระบัดกันแล้ว นี่เป็นหน้าที่
 เจ้าหน้าที แม้ไม่มีใครมาขอความช่วยเหลือเจ้าหน้าที ก็เป็นหน้าที่
 ที่จะต้องไปช่วยเหลือจัดการระบัดการ ระบัดนั้น ที่เขาพเจ้าว่าราย
 ราย นั้น เป็นธรรมดา ของโรค คิดคิดอื่น ๆ เป็น แต่เพียง รายสองราย
 หรือเจ้าหน้าทีไม่ และเขาอาจจะมีรักษาเองเป็นส่วนตัวก็ได้ คอย
 เจ้าหน้าทีคนมาว่าขงนหมาย ความว่าถ้าเจ้าหน้าที ไม่ทราบและเขามา
 ให้ทราบแล้วมาขอความช่วยเหลือไป แต่ถ้าทราบชงโดยเห็นว่า
 มีเพื่อนคราวเขาไปเหมือนกัน ไม่ใช่ต้องคอยให้มาร้องขอเสมอไป
 ใจโดยขงนนั้นได้ นเป็นหน้าที่โดยปกติ แต่อาจเป็นเพียงราย
 สองรายแต่ก็ โดยเจ้าหน้าที เขาไม่ได้ทราบเป็น ทางการ จะให้เขา ไปช่วย
 ก็จะไปอย่างไรเขาไม่ มีใครรายงานมาให้ทราบ แล้วอีกอย่าง
 หนึ่งท่านควร จะทราบว่าเป็นไข้หวัดใหญ่ นั้นไม่ใช่เป็นโรคที่ของแรงความตาม
 หมายกคือว่า เมื่อก่อนชงรักษาไม่ ถ้าเมื่อก่อนการมาหาหมอกมา
 ใจเมื่อหมอ ว่าเป็นกัน มากชงชงเขา จะ เป็น อันตราย เขาก ไป จิต การ

บังคับให้เหมือนกัน ผิดกับโรคติดต่ออันตราย อย่างอหิวาต์
กาฬโรค ไข้ทรพิษเหือดแห้งจริงใช้หัดใหญ่แท้ จริงอยู่เป็นโรค
เหมือนกัน แต่ไม่ได้ โรคติดต่ออันตรายแต่ตามกฎหมายยัง
โรคที่บังคับว่าจะต้องแจ้งความ

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราท) : กระผมทนายจะเรียนขอ
ข้อไปอยู่ ก็ท่านทราบแต่อย่างในทางส่งคนเมื่อก่อนเป็นโรคใช้หัดไ
รายส่งรายแต่ หนึ่งท่านไม่ทราบท่านก็ของเจ้าใจถามคุยกับมาก
ท่านขอจะเรียนถามว่าหมายที่พลเมืองของท่านนั้น ท่านคงจะแจ้ง
ยังกรมสาธารณสุขหรือกรมอนามัยใหม่เอา เดี่ยวนี้ โรคระบาดใช้หัดไ
นั้นถ้าตั้งจะระบาดอยู่แต่ แต่อย่าท่านไม่แจ้งไปนะ เพราะเหตุไร
ท่านจะตั้งให้ กรมอนามัยนั้น ตรวจตราดูแล หักคชยส่งต่อส่ง คุณแต่ใน
รักษาแนะนำในการบำบัดหาทางป้องกันได้หรือไม่ และท่านได้แจ้งไปยัง
กรมอนามัยใหม่

พระยาบริรักษ์เวฬุการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ทนายเจ้า ทราบ เป็นส่วนตัว นั้น ความจริง ข้าพเจ้า ไม่ทราบเอาใคร
แต่อาจานนนมบ้านนนมพุต ๆ กับท่านเองไม่ทราบเอาความหมายของคำ
จำเพาะนั้นนะ หมายความว่าใหม่ คือท่านไม่รู้ระบาดนั้นทางจัดการ
เจียมความหมายของเขา อย่างหนึ่งว่า แค่ไหนก็คงจะระบาดแต่แต่ใหม่
ไม่ก่ระบาด ถ้าหากว่าท่านเห็นแต่เพียงรายส่งรายเป็นโรคติดต่ออัน
เขาจะระบาดขึ้นมาเมื่อไหร่ บางที เมื่ระบาด เป็นรายส่งรายแต่ดัก
หายไป เขาก็ไม่เรียกจำเพาะ การระบาดนั้นกำหนดมีเกณฑ์อย่างไ
เขาเรียกจำเพาะ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคงไม่รู้สักอย่าง เราเมื่อรู้ว่าถึงคว
จะเข้าจะระบาดแต่เขาจัดการเหมือนกัน แต่เขาทบทวนมาแต่ไม่ได้นึก

๓. ราษฎรที่ศรัทธาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ไปจนถึงผู้
ซึ่งวางตนเป็นกลางในหน้าที่ราชการ ขอบริษัทที่มีอำนาจของกรมชลประทาน
ขึ้นไว้เพื่อรับคำสั่งให้ราษฎรทำนาในเขตชลประทาน พ.ศ. ๒๔๘๖
จะได้ทำไร่ทำนา ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เกษตร : กระทรวงเกษตรฯ ขอตอบดังนี้

๓. เวียงแก่นตกในอำเภอทพท. จังหวัดเชียงรายนั้น กรม
ชลประทานมีอำนาจดำเนินการขุดคลองตามสัญญาในเขตชลประทาน
ไม่ได้รับคำสั่งจากจังหวัดแต่อย่างใด

๔. เรื่องท่านแตรวังแห่งนาทพเขตหางน. เพราะเมื่อ
๒๔๘๕ มีราษฎรคิดหนีไปเขตหางน้ำไหลบ้าง เขาไปทำนเขื่อนกั้นตลิ่งแม่น้ำ
แม่น้ำ ทางกรมชลประทานได้ส่งช่างไปซ่อมจนใช้ได้ แต่เมื่อ
ตุลาคม ๒๔๘๕ ฝนตกหนักซึ่งเนื่องจากไต้ฝุ่นเกิดแตรมีหลายลูกขึ้นๆ
ระดับน้ำในท้องที่ทพเขตสูงถึงระดับน้ำปกติมาก ราษฎรแห่งนาทพเขต
ส่ง ทางเจ้าหน้ากรมชลประทานก็ได้ไปสำรวจและจัดการ แต่เนื่องด้วย
ประโยชน์ของอำเภอทั้งตำบลกัน แม้จะไม่ได้ทำนทำนของราษฎร
ทพท. ราษฎรทางอำเภอของฉางกมาบ่กันเสีย เพราะเป็นประโยชน์
ไกลจากชุมชนน้อยๆ แต่ในที่สุดกรมชลประทานได้ขอให้ช่วยอำเภอ
ทพท. แตรวังอำเภอหนึ่งของฉางมาพบ เพื่อดูตลิ่งกันให้เป็นที่เรียบร้อย ใน
ที่สุดทางจังหวัดแจ้งมาว่าราษฎรทั้งสองอำเภอตกลงกันได้แล้ว กรมชล
ประทานจึงอนุมัติเงินและให้ช่างไปซ่อมเพื่อให้ตลิ่งมีความแข็งแรง
และมั่นคงเรียบร้อย สำหรับการทำนของราษฎร จะตั้งแตรวัง

ท่านคิดว่าตามธรรมเนียมราชทูรที่ทานา คยเมือครึ่งแรกเริ่มเดิมที
 ไม่ใช่ฝ่ายนี้ นกตามจริงของจังหวัดอุทัย เป็นเช่นนั้น ไม่ใช่มาเห
 ฝ่ายมาจากตง เมื่อนำเอมตงฝ่ายมาจากตงเขาทั้งเจ้าท่าเดีร์แต่ ราช
 กมณาทพระปกเกล้าได้ แดะเจ้าของนนได้เพื่อให้ทมนนชมส
 กตงมอดกตงเขาใจ แดะเมือตกตงเขาตงเมือว่าสัจจะไม่ตกตง ราช
 กับบริบทไม่ใช่ไม่บริบท ถ้าหากว่าสคกตงบริบทหนัก
 เพราะ ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็น ว่าใน การ ที่ ราชทูร ทานา ไม่ได้ เพราะ ท
 ทบเจตนาของตนเหตุ เพราะฉนั้นจึงขอเรียนว่าทำไมเมือมีพง ท่าน
 ว่าทานาทานน ไม่ได้ทั้ง ข้าพเจ้า บริบทของนเป็น ขอเท็จจริง ทเถียงถน
 รัฐมนตรีถ้าหากจะเอาข้อเท็จจริงไปกับข้าพเจ้า ถ้าหากเขาขอเท็จจ
 จากข้าพเจ้า ส่งคนใดคนหนึ่งไปด้วยกัน เพิ่งมาทำไม่ก่อนมา
 มาทำเมือปี ๒๔๔๕ ทำไมหน้าแต่ไม่ทำจะมาทำทานา แดะนาม
 เช่นนี้จะพูดไปกับขอเท็จจริง ข้าพเจ้าไม่เถียง แดะว่าข้าพเจ้าเองได้
 เห็นแต่ไปเอามาที่ตา มีเจ้าหน้าทกแต่ได้ทำอะไร แดะกบขค
 ไม่มี แดะข้าพเจ้าก็ไปตามนายอำเภอว่าเมื่อไรจะไปด้วยเขาทราบ
 เขาอะไรขอ กข้าพเจ้าจะได้ไปด้วยเพิกส่งสารราชทูรเหตุเกินในอ
 ทพททงทงไม่ได้ถน แต่ข้าพเจของนางนบบริบท คนกระตงน
 ข้าขออย่างนแตร ในจังหวัดเดียวขอจรงมทไทยบาง เพราะเหตุ
 เหมือนฝ่ายนี้ ทนรัฐมนตรีบริบทบริบทขอไปขอจรง ทานจะขอพ
 เท็จจริง แดะขอเท็จจริงนแตรมีเมือขอจรงไปตทงในทงทงนใน
 ถ้าหากจะเอาข้อเท็จจริงไปกับข้าพเจ้า นั้นแตรจรงจะรู้กานว่าไป
 ดันนไม่ แดะเท็จจริงเช่นไร ว่าทานามีทนายไปพูดจรงทคพ
 ธิพนแตรมี นกของดาคี เพราะฉนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการทานาไม่

ด้วยเหตุนั้นฝ่ายท้าวหงษ์เอง เหนงมาทำใจ ๆ น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เรียนว่าตัดไม้ไปอยู่ในข้างหน้าเหมืองฝ่ายนทางชลประทานราษฎร จะ
กับประชาชนได้ โทษให้อาพเจ้าชื่นใจ และข้าพเจ้าจะได้คบกับ
คนหน้าขยา ถึงนั้นจะหนีหายไปก็สุดแต่แต่ประชาชน ถึงแม้
จะอกันก็ขอหยบช้อยมญาติพี่น้องชงมากคน แต่ว่าหน้าท่านจะรับทรง
ผู้คนเหมืองฝ่ายได้นั้นกับคนอื่นไม่เหมือนกันกับ

พลเรือโท หลวงสุภาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ได้เรียนแต่อย่างเหมืองฝ่ายเขาได้ทำเรียบร้อยแล้ว โดยได้ใช้
เงิน ไม่ใช้เงินไม่มีเงิน และมีหน้าที่คิดว่าจะได้ทำ ถ้าหาก
ถูกทำลายโดยประชาชน หรือโดยธรรมชาติ

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญคำรวจการ (อภัยธานี) : ผม
มีหน้าที่ กรมชลประทาน ไม่ถูกทำลายโดยประชาชน ชั้นแรก
ที่ท่าชลประทานราษฎร ข้าพเจ้าได้ไปตามแต่อย่าง เอ๊ะคุณทำ
หม่นไม่ฟังหรือหรือ หม่นก็ดั่งจะหงษ์นครบี คุณเหตุอง ก ไม่ใช่
ก็เคยพูดไม่ได้ แหมผมบอกอย่างฟัง พูดไม่ได้เทคนิค แต่ถ้ผมก็
บอกคุณตงไปสู่นาทองแดงชี่ นานี้แล้ว ๆ นทำไม่ตอนนั้นให้ดู
ไปชก ๑๐ เต็มหน้าไม่เตยในคตชง ก็คคอนมีนามนให้ดูได้ดินมาใส่
เป็นแห่ง ๆ เรียบว่านให้ตงคตชวราย นเทคนิค แต่อย่างเขาไม่มีบอก
เทคนิคข้าพเจ้าบอกแล้วว่ามีจะฟังขอให้ชชกกันเถอะ เพราะว่าเรา
ไม่มาแต่อย่างนท หม่นแต่อย่างตอน เขาบอกอย่างไม่ใช้เทคนิค
แล้วก็ฟัง แต่อกไม่ได้ไปชชกเตย เพราะมันพูดกันไม่ถกเสียแต่
หม่นฟังเรื่อย ๆ ไป ฟัง ๑ ครั้งแต่ก็เสียตราชเงินนทสี่ ข้าพเจ้าเสียตราช
ของประชา ๑ หกคตจกมีราคาไม่หลายแต่ เพราะฉะนั้นเมตทาน

รับของเช่น ข้าพเจ้ายกยดทจะขแรงให้ประชาชนทราบค่า ทานรัฐ
เกษตรได้รับของค่าประชาชนได้แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไป กระทั่งตามอันดีย์
ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ เรื่องการถอนเงินโดยส่งภาพยนตร์ไปขอ
จังหวัดต่าง ๆ ตามกระทรวงมหาดไทย

ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้า
กระทัตถ์ถนถนรัฐมนตรีกว่ากรกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ปากกฎหมายกระทรวงมหาดไทยได้ส่งภาพยนตร์ไปฉายตาม
จังหวัดแต่จะอำเภอแต่ได้เงินจากประชาชนนี้ มีคอมเทจจริงคัย
และเงินที่เก็บได้จะเอามาใช้จ่ายอะไร อย่างไร

๒. เงินที่เก็บได้นั้น เขตานรวมได้เท่าใด หักค่าใช้จ่ายเท่าใด
การรวบให้ด้อย่างไรบ้าง

๓. ถ้าเก็บเงินได้น้อย ใ้ถือเป็นการบกรรื่องของเจ้าหน้าที่
จังหวัดนั้น ๆ หรืออย่างไรกัน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ตามกระทัตถ์ถนถนสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก
ได้ถามมานั้น กระทรวงมหาดไทยขอเรียนขแรงดังนี้ คือเนื่องจ
รัฐบาลนี้ มีนโยบายที่จะ บำรุงครุฑเข็ชนแต่ ละ ส่งเสริมการศึกษา ขบรมแต่
สังคมสงเคราะห์ห้ห้หน้าครุฑเข็ชน เพราะฉะนั้นกระทรวง จึงใ
ตงมดี ให้สร้างสถานห้ห้หน้าครุฑเข็ชนครุฑเข็ชนในจังหวัดและอำเภอต่าง
โดยทั่วถึง และให้เงินในจำนวนเงินทศ ล้าน แต่เงิน ๕ ล้าน
ไม่สามารถจะไปสร้างสถานห้ห้หน้าครุฑเข็ชนได้ทุกจังหวัดและทุกอำเภอ ทาง
กระทรวงมหาดไทย ถงจึงได้รับภาพยนตร์เรื่อง เดียงสามจากโดกัน

อีกภาคไปช่วยในการทศกริชเพื่อจะเก็บเงิน สร้างสถานที่อบรม
 ชนกษัตริย์ใหญ่ตามนโยบายของรัฐบาล ในการนี้ได้ส่งไป
 ๓๗๓ ซึ่งแต่ละจังหวัดนั้นได้ดำเนินการหลาย และได้รับเงินรวม
 ๗๖๗,๙๖๗ บาท และมีได้กระเบื้องเคลือบขาว ๓๐๐๐๐ ใบ
 อ่างล้างเท้า ๓๐๐๐๐ ใบ และเครื่องใช้ต่างๆ สำหรับในจังหวัดพิษณุโลก
 มีถนนเก็บเงินได้เพียง ๒ หมื่นเท่านั้น ไม่ได้มาก แม้ภาพยนตร์
 ที่ประกวดเก็บเงินได้เพียงเท่านั้น ส่วนการรถไฟแห่งประเทศไทย และ
 วิทยาลัยการรถไฟ เพราะเหตุที่กระทรวงมหาดไทยได้รับเงินอุดหนุน
 มา ๕ ล้านบาทต่อปี เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่อง
 ใช้ต่างๆ ก็ไม่ได้ก่อเงินในข้อนี้ไปเลย เมื่อเก็บค่าดูจากภาพ
 ๓๐๐๐๐ ใบ ค่าเก็บได้ ๓๐๐๐๐ บาท เก็บได้เท่าไรก็มอบให้ โดย
 ๓๐๐๐๐ บาทเป็นของหลวงของของส่วนกลางแต่ประการใด แต่
 ๓๐๐๐๐ บาทจะขายออกให้ทางภาคส่วนบุคคลแห่งนั้น ซึ่งมักถูกเกณฑ์
 ๓๐๐๐๐ บาท ไม่มีอะไรที่จะเอามาของหรือของกับแต่ประการใด จึง
 ๓๐๐๐๐ บาทให้ทราบ ส่วนของมาติดกัน ส่วนนี้ไม่มีอะไร เพราะเป็นเรื่อง
 ๓๐๐๐๐ บาท เจ้าหน้าตบของจังหวัดเห็น ค่าบดโหนดกับเจ้าหน้าตบจังหวัด
 ๓๐๐๐๐ บาท เป็นผู้ดำเนินการ และมอบเงินให้มาตั้งไปตั้งกระทรวง ได้
 ๓๐๐๐๐ บาท จ่ายเงินจ่าย แต่จ่ายของเงินนั้นได้จากจังหวัดใด ค่าเก็บได้
 ๓๐๐๐๐ บาท จังหวัดนั้น ค่าเก็บนั้นเป็นผู้สร้าง

ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ (พิชิตโลก) : ตามที่ท่านรัฐมนตรี
 ๓๐๐๐๐ บาทว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ยกเงินจำนวน ๓๐๐๐๐ บาท เพื่อที่จะให้นำเงิน
 ๓๐๐๐๐ บาทไปบริจาคในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น เขานำเงินมาแจกแก่คนยากคนจน
 ๓๐๐๐๐ บาทมีตั้งแต่ ๕ ล้านบาท สำหรับทำสถานที่อบรมตั้งคนตั้งเคราะห์

ประจำจังหวัดและอำเภอ เกือบทุกตำบลตามที่ได้ขอแจ้งแต่ขอใช้ชุดสำเนา
 มาเกิดขดม เกือบตายก็เกือบได้ปริมาณเพียงสองสามสี่ของหมื่นบาทเท่า
 เอง แต่คงประมาณหนึ่งโหลหรือเพียง ๕ ล้านบาท คงเป็นหนึ่งถึงสอง
 ประสงค์ หรือเจ็ดหมื่นพัน ห้าหรือหกหมื่นบาท หรืออาจเป็นอีกประมาณ
 ค่าบดของค่าเกอของจังหวัดจะลดลงไปได้โดยบังเอิญ ขอประทาน
 ชักในขณะเป็นทศทหนึ่ง ชักที่ลดลงนโยบายเช่นนี้คือขอจะใกล้ ๆ
 ในทางที่จะเรียกได้ว่าเป็นการเรียกไว้ รัฐบาลมีนโยบายจะนิยมการเรียก
 หรือประการใด เห็นชอบด้วย สักบ้าง สักบ้าง ได้กล่าวอย่าง
 เจ้าพนักงาน ประจำของนาย ทหารเงินไทย พยัคฆ์โลก ทหารได้เพียง
 หมื่นบาท กวไปหางเงินเช่นนี้ ถ้าคิดให้ตกคชง ไปเรียก ไรกันนั้น
 หรือหากนายงานจะ ได้มีการขายหนังสือหรือขายกระดาษ เครื่องใช้
 เจ้าพนักงานปกครองทั้งฝ่ายมหาดไทย และฝ่ายตำรวจ จะไปตกขายภาย
 ชาติพอจะคงพิกัดนายทุน ถ้าเป็นเช่นนี้ความดีของและคุณพินดีใน
 ทหารปฏิบัติหน้าที่ราชการก็จะไปเสียไป เป็นอันว่าคงเคยได้ยินว่า
 มนนาทศาคัญ ๆ ในทางจรรยา แต่ที่แรกแล้วจะไปเสียหมดอย่าง
 เป็นต้น เพราะฉะนั้นการปฏิบัติให้ตรงตามกฎหมายนั้นยกมตของ จกค
 เขายังแต่จะหาที่ทราบถึงการที่จะแจ้งไปโดยสะดวก ท่านใดที่
 โวยงอย่างใดบ้าง

นายพลตำรวจเอก เจ้า ศรัยงสมบัติ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : นายราชวงศ์ผู้ทรงคุณวุฒิได้เรียก แต่ยังมี
 ผู้ใดสักบ้าง เพราะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เราจะต้องหาประโยชน์
 ราษฎรจึงลบล้างและข้าเองนั้นจะสง ทนอะไรได้ จะไปพบปะ สังสรรค์
 และเป็นโอกาสให้เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยต่าง ๆ เจ็ดเจ้าหน้าท

๒) กรมเกษตรหรือกรมการช่างจะตั้งใหม่ ให้นำเงินคงค้างรายวัน
 ได้มีทบวรายจ่ายแล้ว และเงินคงเหลือของเจ้าหน้าที่จะได้ไม่ครบตาม
 เพราะฉะนั้นเมื่อรายวันเห็นว่ามีประโยชน์ก็ออกเงินค่าไม้ ค่าแรง
 หนึ่ง ๆ มาได้ ตามที่เคยทำกันมา ส่วนเงินที่ไม่พอเขาก็เอาเงิน
 ที่ได้จากงบประมาณกระทรวงหนึ่ง หรือเงินเหลือจ่ายซึ่งกระทรวง
 ใดที่มีอยู่ก็จะตั้งไปตั้งเสริม และถ้ามีโอกาสที่จะเจรจาด้วยคน
 หนึ่ง ไปขึ้นหน้าก็จะขอเงินเพิ่มเติมได้จากเงิน ๕ ล้านบาทนั้น เพราะ
 มีประโยชน์ในการเพิ่มที่ประชุมของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ
 ที่เจ้าหน้าที่มีไปเกี่ยวข้องของกรมการช่างภาพยนตร์นั้น ขอเรียนว่าเงิน
 ๕ ล้านบาทของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจางลงในกรณี โดยเฉพาะ ส่วน
 ที่กรมการช่างหรือกรมการช่างเข้าเป็นกรณีที่จะต้องไปตั้งอยู่ เพราะเหตุ
 ที่ราชการอื่น ๆ ไม่ได้เก็บเข้ากรมหรือส่ง เพราะฉะนั้นคงมีจำนวน
 ตั้งไปได้ เพื่อบริษัทผลประโยชน์ มีให้หรือให้ และไม่ให้คิดดอกเบี้ยตาม
 บัญชีของกระทรวงมหาดไทยได้อย่างดี และในเบื้องต้นการที่หาความตั้ง
 ก็จำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่จะไปตั้งด้วย เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่จะไม่ได้
 บัญชีของกรมการช่าง การเก็บเงินคนนายอะไรต่าง ๆ นั้นก็เป็นหน้าที่ของ
 กระทรวงมหาดไทยจะตั้งไปเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งเมื่อประมาณ สิบห้าปี ของ
 นายสุภาพ สว่าง (นายปทุม) : ท่านเจ้ากระทรวงตั้งกระทรวง
 กระทรวงการคลัง

นายสุภาพ สว่าง (นายปทุม) : ท่านเจ้ากระทรวงตั้งกระทรวง
 กรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตั้งตั้งไป

๑. เกี่ยวกับ การสร้าง และรักษา อาคาร สถานที่ราชการ ตลอดจน บ้านพักข้าราชการ ท่านได้มีระเบียบวางใจหรือเปล่า และถนัดๆ ทุกประการใด

๒. เวลานี้ สถานที่ราชการ ได้ทรุดโทรมเสียหายเป็นอันมาก ทราบหรือไม่ว่าจะแก้ไขอย่างไร

๓. เกี่ยวกับ บ้านพักของข้าราชการชั้นผู้น้อยมาก ท่านมีโครงการประการใด

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลัง ขอตอบกระทู้ ดังต่อไปนี้ ข้อ ๑. ระเบียบเป็นหลักฐานอยู่แล้ว มีแบบมาตรฐานตามที่กรมโยธาเทศบาลออกให้ สถานที่ซึ่ง กรมโยธา กรมธน กจะตองตั้งงบประมาณ เช่นเช่น รักษา หอสมุดว่างเพิ่มเติม ข้อ ๒. กระทรวงการคลัง ทราบด้วย สถานที่ราชการ ทรุดโทรมแต่ได้ตั้งงบประมาณตามที่ตั้งขอมา สำหรับการซ่อมแซม หรือการสร้างใหม่ แต่โดยที่การเงินจำกัด และไม่สามรถจะยอมทำเป็นคองๆ จะทำให้หมดทั้งสิ้นไม่ได้ที่ที่ ข้อ ๓. บ้านพักข้าราชการ นั้นตั้งงบประมาณให้เงินราชการ โดยขอพระราชทานในปี ๒๔๘๖ งบประมาณพิเศษตั้งไว้สำหรับสร้างบ้านข้าราชการชั้นผู้น้อยถึง ๑๕ ล้านบาท

นายสุภานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพระพุทธเจ้าขอประทอนถามเรียนขอเท็จจริง คือไม่ชกอะไรให้ขังตรอกใหม่ เพราะเหตุว่าในวอนั้น ทนรัฐมนตรีช่วยว่าการ ก็ได้พบกับ ขาพเจ้ากรมความ ประสงค์ อย่างไร เพราะฉะนั้นขาพเจ้าใคร จะกรมเรียนความประสงค์ ถ้าทำพรบได้ ก็จะเป็นลจดีแก่ข้าราชการ ถ้าจกข้อข้อเท็จจริงเราขอมรมองข้าราชการ ทน

ได้แก่พวกมอญ เวียงจันทน์พวกหนึ่งของเจ้าค้ำจูน ทนทานชาวราชวงศ์ก็ไม่เป็น
 หนึ่งพวกเป็นพวกเดียวกับผู้ที่ย้ายไปไกล ๆ แต่ก็ไม่เป็นพวกอย่างชนิด
 หนึ่งแก่ประชาชน ดั่งนั้นจะเป็นอย่างไร ขอให้ท่าน สอบถาม ข้าราชการ
 ภูมิภาค ในภาคนี้ส่วนนี้ ภาคเหนือภาคนี้ บางทีเขาไปตั้งมา
 ตั้งมาอยู่เป็นพวกชาวเขาเกิด พายุนานเป็นพวกบ้าน เพราะฉะนั้นพวก
 หนึ่งพวกราชการของเราและพวกข้าราชการให้ตั้งขึ้นตั้งตั้งต่อประเทศ
 หนึ่งและตั้งตั้งอย่างชนิดแก่ประชาชน เพราะฉะนั้นระเบียบที่ได้วาง
 หนึ่งและตั้งตั้งกรมเป็นชื่อของบรรดาชนและตั้งวาง ระเบียบของกรม
 หนึ่งพวก ก็เป็นเรื่องของผู้ยอมรับ แต่กระผมขออ้ออย่างนี้ใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอแสดง ท่านคง
 เงินสำหรับตั้งกรมต่าง ๑๔ ล้านท่านกับออกแต่เงินท่าน

นายสามนต์ สายสว่าง (นครปฐม) : มีได้ครับ ตั้งเงิน
 หนึ่งหมื่นหมื่นจะตั้งเขาระเบียบ คือว่าผมอยากจะให้มันอย่างนั้น จะรับ
 หนึ่งหมื่น เงิน ๑๔ ล้านหรือเท่าไร ก็แต่แต่ เราจะ ตั้งวางทั้งหมดทั้งประเทศ
 หนึ่งไม่ได้ให้ทั่วครับ เพราะมีพื้นที่งบประมาณมาก แต่เราตั้งวางหนึ่ง
 หนึ่ง ๕ จังหวัดให้บริบูรณ์แล้ว ข้าราชการประจำ ๆ ที่จะต้องโยกย้ายไป
 หนึ่งผู้คนที่เขาได้ขุดกันแล้ว แลกรมของใครใครของตั้งให้พร้อมเช่นโต๊ะ
 หนึ่งโต๊ะ เกียง ใหม่ว่าง ๆ ในที่ตั้งของแบบสิ่งเดียวค้ำพาดนะ โคง ซึ่ง
 หนึ่งมันไปยังไม่ทันที่จะใช้รับกันแต่คนเดียวแล้ว มันยังกักตุนมาขึ้นกันเพราะ
 หนึ่งความกระแจะของใจกันมาก มันย้ายไปก็มีแต่กระเป๋ไป นี้รักให้ท่าน
 หนึ่งขอจะใจให้ขโมย แต่ในสิ่งของที่เราตั้งมาหมื่นก็ ใหม่เขาหน้าทอนแต่
 หนึ่งเดียว ไม่จำเป็นว่ากรมไหนขอมา จะขอมาก็กรมโยธาธิการตั้งนัก

นายกรัฐมนตรีได้ มีเจ้าหน้าตาดำเนินการที่บางพักข้าราชการคนเลว
 จงหนักแน่น แล้วทั้งสถานที่ ทั้งบ้านพัก เมื่อใครไปอยู่แต่ก็ตั้งมือ
 บริบูรณ์แล้วของใช้ แต่เมื่อย้ายไปอะไรไรข้าราชการผู้รักต้องใช้ และเจ้าหน้าที่
 ก็ตรวจดูแล้วอะไรไรมันจะผละไรมันจะหลัง สักงานมันจะใคร่ ชนแดงกับ
 ข้าราชการกรมเจ้าหน้าตาก็เข้าไปเหยียดต้องถาง ถ้าหากคนไม่ได้ หากคน
 ถางให้ เราก็กินตั้งคักกินอยู่ ทุนไปต่อกันแต่ไม่มีใหม่จริงบ้าน
 รักรักจริงไปหมด บ้านพักข้าราชการยังขนาดนั้นแต่บ้านประชาชนจะ
 ได้ของไรมันเบ็ดเตลอย่าง ผมอยากจะทำให้เป็นคอกอย่างที่ดี แต่เมื่อ
 บ้านคนมีค่าก็คิดใจคนก็ตั้งขายกับจรรยาอาชีพ งานเหนื่อยเท่าไรก็ไม่
 ขัดสนเพราะอะไร จะย้ายไปแต่ต้องสนทนไม่สะดวกสักงานทราบว่าจะ
 ย้ายไปไหน แหมบ้านมันเป็นค่างไรก็ไม่รู้ เพียรได้ไปลำบาก ข้าราชการ
 ของจะเขาไปไหนใหม่ ไรของไรมันจะแตกหมัดชน ๆ ตง ๆ ก็อาจจะ
 ทหารราชการมันก็แตกเดี่ยวยากก็ถูกคิดเงินเดือนทางอ้อม บางคนไม่มา
 อยู่ ค้างไปเข้าบ้านเขาอยู่ และค่าเช่าทุกเดือนราคามันตั้ง ต้อง
 ประมาณที่ โห้ขอราคาแพงมันค่า ผลที่สุดก็ถูกคิดเงินเดือนทางอ้อม
 เขาไปทำงานด้วย ให้เขาอยู่กับครอบครัวด้วย ขอให้คิดตั้งอีกเขาขากเขา
 เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีช่วยของเรา จะตั้งงบประมาณสร้าง
 ๕-๖ แห่งตั้งตั้งแต่จากนั้นเข้ามาให้บริบูรณ์แล้ว แล้วมีเจ้าหน้าที่
 เลี้ยว หนักก็ถวนได้กรมสองที่เศษ แล้วเจ้าหน้าตาดำเนินการย้ายไปจาก
 กรมไหนก็แล้วแต่ มีแต่จะเอาไปก็เขี่ยอยู่ได้ก็บ้าน ไม่คั่งไปพระองค์
 สักของสักอย่างของแล้ว เมื่อเมื่อยย้ายออกก็ต้องให้มีคนเอา ถ้าเขี่ยไม่
 หนักก็ต้องให้เขา แล้วหาคนที่ขงกขยงให้เขี่ยเขี่ย ๆ ราชการมันจะ
 งบมันมีแล้ว มีเจ้าหน้าตาดำเนินการแล้ว ย้ายที่มันจะให้เจ้าของมันทำ

ที่เสนาบดีได้คิดไว้ แต่อาจหาบริษัที่จะตั้งงบประมาณไปเป็น นคร ข้าราชการ
 คราวฤดู ๕ จึงจะ ๑๒ ๆ นั้นเป็นเวียงที่จะตั้งที่จังหวัดภาคนี้คือไปตาม
 จำเป็น สมยกได้ไปตรวจตามจังหวัดที่ตามภาคเห็นเห็นกันนั้นว่า
 ข้าราชการกรมนี้หรือใครมอจะไว้บริษัที่จะเอาใจใส่ได้ตั้งงบประมาณ
 ขอยเหลืกเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นในบริษัที่เอาใจใส่ของ
 ตั้งงบประมาณไว้ถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อกจะตั้งตั้งเดีรมีช่วยเหลื
 ข้าราชการในภูมิภาคนี้บ้านอยู่ ให้ล้มเลิกไว้ และให้บริษัที่ความ
 สมควร แต่จำแนกเรื่องของการตั้งเงิน แต่อย่างไว้ก็ตามบริษัที่
 ของท่านผู้แทนไว้ด้วยความขอบคุณ

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ท่านรัฐมนตรี
 เด็ด ก็ยากที่จะยอมลงไปได้ คือรับว่าคิดแต่จะทำยาก ทำยากจะ
 ความว่าคนไม่ดี รักษาไม่ดี โทษข้าราชการอีก ก็เมื่อข้าราชการ
 แล้วกันกับประสาอะไรจะไปอบรมประชาชนให้ดี คงที่จะอบรมให้
 แล้วด้วยที่จะไปอบรมคนต่อไปจะได้ดีอย่างไรคำว่า "ยาก" ของ
 เท่ากับต้องโทษข้าราชการผู้ชั่วหรือไม่ เมื่อไม่ดกก็หมกกรมการ
 ประชาชน คนไหนให้ดกให้ดกไปจะได้ดีสักที นักประสาอะไร
 ของดีก็เพื่อความสุขสันต์ของ ประชาชนด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอฝากสติไปฝากเดี๋ยวนี

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ถึงคราวพอสมควร
 ด้งานนี้ ไม่เห็นกับประชาชน กระผมก็มีความคิดท่านว่าท่านหาหลัก
 ทางหลักของทำ แต่อย่าไปไกลจนเขาเขาหาให้ชาวมากยิ่งทำได้ มี
 ฝักฝักอย่างนี้ตก แสงของเงินไม่มี เงินหมกเข้าไปในทางคนดงเขดแยะ
 ทำได้ จะมีเป็นหมกฝักฝักของคนที่ทำงานเป็นดงเขดแยะ

ไม่ได้ลงมือจะไปทำอะไรก็ได้ ไม่ใช่ทำอะไรก็ได้ แต่ดู
 เครื่องไม้เครื่องมือที่เรามี มีเงินหมื่นห้าหมื่นบาทเขาได้
 ไปได้ แล้วยังดูได้สิคะ ดูได้จากหนังสือพิมพ์ โขงนาก
 ทุ่มไปกับท่าเรือที่นั่นไม่จำเป็น เขายังบอกเด็กนักเรียนพยาบาล
 มาดูมาให้ดู เขายังบอกไม่เมื่อนอกไม้ต้องเอาไปถนอมมรดก
 ทุ่มไปต้องไปถนอมไม้ไปขายอย่างหนักพอใจแล้ว กระผมก็ไม่ได้ไป
 ด้หรอก เมื่องานนี้ลงแล้วนะ เขาอย่างนั้นผมก็เข้าใจ ผมก็
 ฝากราชการมาให้ประชิดกับตัวเขา ขอพระราชทานไทยเรียนชัชเชษฐ
 ภัท ทุนประมาณ ๑ แสนบาท ผมต้องอิงจากข้อพิพาทไปบ้านกับทุกคน
 หักหนี้สิน ของประมาณค่าอะไรก็ได้ไป ทุนจะให้ซื้อเองอ่าทำไม
 ขายในชื่อผมเอง ไม่ใช่ชื่อใครใครของแผ่นดิน กระผมของแผ่นดิน
 ฝากมาให้ ฝากชื่อผมให้ ถ้าแผ่นดินกลักก็ต้องไปจ้างช่างเอา
 เขากลับจากชาวมลายูผมเห็นเขาทำงานลงมรดกเขาระยะ หนึ่งก็ต้อง
 อยุ่อย่างหนึ่ง ผลักกลับไปในสภาพเดิมๆ ทำเรื่องตรงมรดกกระ
 ถนอมอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเขาอย่างนี้แล้วกระผมเจ้าหน้าหรือเข้าไปตรวจ
 ให้เห็นไม่ต้องกลัว ทุนนี้ก็ต้องมี แต่ทั้งนี้ทั้งนี้เด็ก ๆ น้อย ๆ ถ้า
 อยู่นอกไม้ต้องเปิดต้องเงินของ เขาขายไว้ส่งยุหราย กดอมพวก
 คุ้มใจ กระผมเองบอกแก่ของของเงินมาจดไว้เขา แล้วคนอื่น
 ก็ไปจะจะได้บ้าง หนึ่งของคุณสมบัติไม่พอไปอยู่คนไปแทน
 มีเงินหลายหมื่น เขายังไปเขาขายในเดี๋ยวเดียว แต่ท่านนาย ก จะ
 หนักกว่าหรือดีกว่าก็ได้ แต่ที่นั่นแล้วจะไม่ไป นี้ผมเรียนอย่าง
 ด้เห็นใจเขาจริง ๆ เมื่อท่านนาย ก ออกมาแล้ว ผมพอใจ

พลโท ประยูร อภิบาลนคร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การคลัง : ตามที่เสนาบดีของข้าพเจ้าได้กราบทูลเกล้าฯ ถวายข้อเท็จจริง
ครั้นได้ แต่จำแนกเป็นรายปีตามเขตของบริเวณโดย พียงแต่
เขตบางรายซึ่งทำให้ได้บ้างได้ ไชยยาก เพราะมีจำนวนมากคือ
หากจะคิดถึงเครื่องเรือนที่มอบให้แก่กรมราชเลขา เพราะครั้น
ไม่เพิ่มเติมถึง บางครั้งก็มี บางครั้งก็มีมรดก บางครั้งก็เกิดจากการ
บางครั้งที่เกิดจากการเลี้ยงดู บางครั้งก็เกิดจากการสนับสนุน บางครั้งก็
นอนเตียง มีมรดกของตาชากทองพัน เพราะฉะนั้นจึงเกิดของเรือน
เป็นมาศฐานันสน์เหล่านี้ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็แต่อย่างเท่านั้นให้ดูเสียก่อน
นั้น ได้เรียนแต่อย่างนั้นที่รัฐสภาได้พิจารณาของมาศเหล่านี้ คงตั้งมีประ
พินัยสวามิภักดิ์มาศราชการซึ่ง ๑๑,๑๑๑,๑๑๑ บาทเศษ เพราะฉะนั้น
จะขอรับทราบ รักษานิติสัมพันธ์ ระหว่างเรา คือ ๑๑,๑๑๑,๑๑๑ บาทเศษ
ถ้าราชการ ประพฤติได้ก่อน เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาใดในต่างประเทศ
ที่เขารู้ว่าเรามีความการศรัทธาทุกประเทศ ครั้นจึงสร้างโดยได้
ประเทศทั้งหมด ความจำเป็นจะต้องขบขันได้ ทั้งเรื่อง หรือความ
จำเป็นในหน้าที่จะต้องทำไว้ได้ คือ ๑๑,๑๑๑,๑๑๑ บาทเศษ
นั้น เป็นหน้าที่ที่รัฐสภาทำไม่ได้อีก นอกจากจะให้อีกสักครั้งตาม
ความจำเป็นอย่างซึ่งท่านได้ตั้งมา อย่างแรกตามรัฐธรรมนูญ
จะพลอยามบัญญัติไปให้ด้วย และให้ โสภณธรรมกับท่านประสิทธิ์
ท่านผู้แทน

นายสนานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ขอบทไมใช้
ขเดยของทั้งประเทศโดยหมก ไม่ได้โดยราชการของประเทศไทย ข้อม
พันงานที่ไปพบจึงสมควรแก่ความจำเป็นที่จะทำราชการด้วย

ประจำ เช่นมีพลาถนา ชัยการ นายอำเภอ ไปถึงจังหวัด คงจังหวัด
 นามยจังหวัดอย่างนี้ เจ้าหน้าตารวจ ผู้บังคับหมวด ผู้กำกับ
 ปลัดเอะเอาอย่างนี้ แต่ไม่ไรทีเดียวเอะทั้งประเทศ เอะเงิน
 มีสมมุติว่าเขาตั้งแต่รายเดือนเจ้ามาขายทุกสัปดาห์ถึงกับ โยนๆ
 แต่อีกทำให้ตั้งเขาแค่บวกรวม แต่บวกรวมถึงบางกอก
 หุด ทำทางที่ไมคองทเคยงทอประเทศ เอะแต่เพียงจังหวัดเขาเป็น
 เตนทจะ คอง รม แซก บ้านแจกเมือง หรือต่าง ประเทศเจ้าฮามมอ
 มเขียน เวชชังต่างๆ มา โหมาชองกันเหลาทบ้านนพจะอดกับเขา
 กงแต่ก ไม่คองไปเสถถึงเคอง เฟชรบเจอรเซอเก็ค อย่าง บ้านทาน
 มนตรีหรือก เอะแต่เพียงเอายพอให้เอามาบังได้ แล้วคุดพอจะเอ
 ใญ่าได้กันประอะเขอนได้ เียง ข่ายคุดเคยงไมคองไปคิดหรือคณนัยาง
 นรัฐมนตรีคอบบวกรไปก่าเคยงธรรมดามอกรูบ นจะคุดจนกระทั่ง
 เจริชอนพัน ไทจะรอนเคยง แต่กักราราชการกักรให้ประเทศชาติ
 กกับอองไม่สามารถจะสร้างให้ได้ แต่ประชาชน ประชาสังเคราะห
 นสร้างได้ นนเขาทำงานเกษมมาจนเกษมตายแล้วก ไปสร้างประชาชน
 เคราะห แต่ตั้งเคราะหคุดกันหรือยัง ขอประทานโทษเอะไม่ใช้คน
 อยุ่หรือก ไม่ใช้คนจนหรือก ไปเอะเอะครันตั้งเคราะหคุดอย่างน
 อยุนจะไม่ได้ยู่หรือก สร้างพออยู่ได้ก็จะเป็นทางทำนทาากัน สร้าง
 นคุดเอะอย่างตางเมอจะได้อามของบาง เข้มอื่อ น้าหอม น้าปลาอะไร
 ะได้ยู่ยู่ไปอย่าง นสร้างเข้คนแบบเสอชู้ สร้างไปคุดแบบยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มากไปท่าน จะเลิกเอะท่าน
 จะมากไปท่าน

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : แล้วท่านรัฐมนตรี
ถามว่ามากี่มากบ้าง เพราะฉะนั้นสมมติให้ท่านสายสว่าง เงิน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐
นี่เขาเป็นจังหวัด ๆ ชายแดนเขามานั่งดู ได้มันบริบูรณ์ บริบูรณ์ใน
บริบูรณ์จนกระทั่งเหลือเฟือ บริบูรณ์พอซื้ได้ สมมติของนายท่าน

พลโท ประชวร ภวรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐมนตรีช่วยว่าการ และกำลังดำเนิน เรือแต่ละที่จะส่ง
ทางด้านจังหวัดชายแดนด้วย เพราะฉะนั้นในเขตภาคนี้ โครงการ
นโยบายที่จะเร่งรัดปรับปรุงทางจังหวัดชายแดน ก็จะได้เริ่มทำเรื่อง
ข้าราชการในจังหวัดชายแดนไปก่อน ดังที่ท่านผู้แทนได้แสดงมาแล้ว
และจะได้เริ่มไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งนาย... ดังกาย
มนตรีคน... ด้านเรื่องการปรับปรุงทางชายแดน... ตามของรัฐมนตรี

นายตีเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้ง
ถามท่านนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้า คณะรัฐมนตรี ได้มีมติอนุมัติเงินอุดหนุน ประมาณ
๑๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท แก่กรมทางหลวงแล้วหรือยัง และเงินอุดหนุนทาง
การกระตั้งนั้น เป็นความจริงเพียงใด

๒. ปัจจุบัน เมืองบึงกาฬยังขาดการคมนาคม ขาดการขนส่ง ขาด
รัฐบาลตัดค่ามติดังกล่าว ของเมืองบึงกาฬ เป็นนครศึกษา กว้างขวาง
การคมนาคม การค้าส่งมา การของประพาส และอื่น ๆ เป็นต้น รัฐบาล
ช่วยของ การสร้างทางรถไฟ การตั้งโรงเรียน โดยเงินอุดหนุนไปบ้าง
ก็การต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วจะได้หรือไม่

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบ
 ทางงานผู้มั่งคั่งร่ำรวย ข้อ ๑. ทางรัฐบาลยังไม่ได้อนุมัติเงินจำนวน
 ห้าล้านบาททางขอกระทรวง แต่ ใครจะขอเรียนว่า ทางรัฐบาลได้มี
 หมายอนุมัติหนึ่งว่า หากที่จะขยาย กิจการของโรงพยาบาลสำหรับโรค
 พิษและเห็นว่าเป็นโรคในปัจจุบัณนี้ ที่มี โรคอยู่ในทางโรคปอดนั้น มี
 หมายความว่าจะต้องหาที่ซึ่งอากาศที่เบาและสะอาด สำหรับให้มี
 ผู้ป่วยโรคปอดชนิดของทำงานหนัก และโดยเหตุนี้เห็นว่าในทางสูง
 ที่สุดควรจะสร้างโรงพยาบาลสำหรับรักษาโรคนี้ ที่เดิมอยู่ในทางปอด
 ทางรัฐบาลจึงได้มีนโยบายอีกที่จะเช่าที่ดินสำหรับสร้างโรง
 ผลิตในที่สูง และโดยเวลานี้กำลังสำรวจอยู่ และยังไม่ได้ตกลงที่จะ
 งบประมาณใด

ในข้อ ๒. ในกรณีที่ท่านว่าจริงได้รักไม่นั้น ก็ตามจริงใน
 ที่จริงรังถนนชนไหม ในขณะนั้นไหม ไหมเป็นเรื่องสำคัญ แต่ในการ
 ผลิตรังถนนชนไหมเพื่อที่จะสร้างโรงพยาบาล ก็เป็นการตรงกับความ
 เห็นของท่านในข้อ ๑. เพื่อการสาธารณสุขของประชาชนอยู่แล้ว

นายดิเรก มันรัตน์ (อนุรักษฐาน) : ตามที่ พล.ร. ท่าน
 นายกรัฐมนตรีตอบว่ายังไม่ได้อนุมัติ กรมมหาดเล็กก็คิดว่า ขณะ
 (ไม่ได้อนุมัติจริง) แต่อาศัยว่าทางรัฐบาลมีมติแล้ว ก็อย่างที่จะทำ
 ให้อยู่ใหม่ขึ้น ขณะไม่ได้อนุมัติ แต่ถ้าให้ยึดไปก่อน จะอนุมัติ
 ไปได้ แต่การที่กรมมหาดเล็กมีความเห็นมาดังกล่าวนี้จริงไปสร้าง
 มีกระทรวงมหาดไทยแล้วกรมมหาดเล็กว่า พล.ร. ท่านเคยขึ้นไป
 อย่างที่กระทรวง

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบ
ว่า สำหรับการร่างถนน ทางงบประมาณเงินเพียงแต่ให้กรมทาง
พิจารณา และได้ให้ทางกรมอนามัยและกรมแพทย์พิจารณาถึงสำหรับ
สร้างโรงพยาบาลอยู่ เพราะฉะนั้นทางของรัฐบาลยังไม่ได้อนุมัติ
งบประมาณแต่เพียงประการใด แต่อยากจะเรียนว่ากรมนี้ตั้งงบประ
มาณนั้น ไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาล เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร

นายตรีเอก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ความจริงเรื่องนี้
สำหรับในความคิดของกรมแต่อย่างใด กรมก็ไม่มีความเห็นด้วยเลยใน
ขณะนี้ คงที่เดิกรายเงินไว้ในที่ที่เดิม เพราะถ้ากรมตั้งงบ
ตั้งประมาณ ๑,๓๕๔ เมตร แต่ถก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถกที่ตั้งถนน
ตั้งถนน คืบทางการกรมทำไม่ได้ประกาศเป็นบ่อตั้งถนนแต่อย่างใด การที่
ถกตั้งถนน ถกตั้งถนนเป็นการทำตายบ่อ ซึ่งแน่นอนพยานของ
ประเทศไทย เพราะถ้าบ่อที่ตั้งถนนปลัดกระทรวงไม่อะไรเลย ขณะนี้ถก
จากตั้งถนน แต่ถกตั้งถนน และปรากฏว่าตั้งถนนเปิด ๆ เจริญ
มาทาง เดียวกันปรากฏว่าตั้งถนนไปแต่อย่างใด ตรีเอก มณีรัตน์
ปรากฏว่าตั้งถนนแต่อย่างใด จนกระทั่งตั้งถนนมาถกตั้งถนน
ถกตั้งถนนไว้ยังไม่ทันพบ เชื่อกันไปก็ตั้งถนนแต่อย่างใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอย่าให้มันนอกเรื่อง ถกตั้ง
เรื่องทำทางถนนแต่เรื่องเดียวเรื่องกลางเรื่องเดิมนั้นเรื่องอะไรนั้นมันนอกเรื่อง

นายตรีเอก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : เพราะฉะนั้นกรม
จะตั้งถนนไปว่า ถนน ๆ ท่านยังมีความคิดที่จะทำถนน คืบทางความ
ว่ายังไม่ได้อนุมัติจึงแต่มีความคิดที่จะทำถนนแต่อย่างใด ความคิดที่จะ
ทำถนนแต่อย่างใด กรมแต่อย่างใด ท่านยังมีความคิดที่จะทำถนนแต่อย่างใด

การไปใช้จ่ายในทางที่ยังไม่ถึงคราวจำเป็น เป็นจำนวนมากมายก่ายกอง
เช่น ถ้าต่อไปคณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับกาสร้าง หรือใช้เงิน
ในอนมาก ๆ ที่เป็นพิเศษเช่นเช่น จะได้ประกาศโฆษณาให้ประชาชน
ทราบต้องหนักหน้ำกันได้หรือไม่

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบ
ทางรัฐบาลนั้นไม่ได้ตัว โดยเฉพาะในการจะสร้างถนนยกระดับ แต่
ตอนแต่อย่างทางรัฐบาลกำลังสำรวจหาแห่งและกำลังสำรวจอยู่ เพื่อ
สร้างโรงพยาบาลสำหรับโรคโดยเฉพาะเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นในขณะ
กำลังสำรวจอยู่ ยังไม่ได้ตกลงว่าจะสร้างที่ใด อาจสร้างที่ยกระดับ
ขยได้ก็ยังไม่ ได้ตกลงแต่ประการใด ในข้อ ๒. ท่านบอกว่าการที่จะ
อุปประมาณมาก ๆ แต่จะแจ้งให้ประชาชนทราบก่อนได้หรือไม่
เรื่องนี้ก็ไม่ได้ ตามวิธีการของพระราชบัญญัติงบประมาณ ซึ่งท่าน
ก็ทราบอยู่แต่

นายตึกเรก มณีนันท์ (อุบลราชธานี) : ก็เป็นอันว่า พล.จ
นายกรัฐมนตรีได้ขอมริบว่าจะสร้าง แต่ไม่ใช่สร้างทาง คือจะสร้าง
โรงพยาบาล เพราะฉะนั้นในการสร้างโรงพยาบาลนี้ งบประมาณยังไม่เห็น
ว่าจะสร้างที่ไหนแน่ เพราะถ้าหากว่าในประเทศไทยนี้ ก็เชื่อว่า
และนอกขอบเขตโรค นี้รวมมา สักแต่โคไม่ขึ้น ซึ่งสามารถที่จะ
ได้ได้ ก็ยังไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องไปสร้างโรงพยาบาลไว้บน
ก็ เพราะถ้าไปสร้างเช่นแต่ก็นักต้อง ใช้เงินสร้างทางเพ็คจะไปหาโรง
ขนาดนี้ ด้วยความที่ ในการโยธาฯ ซึ่งกรรมมอยู่เพียงเล็กน้อยนั้น
ผมคิดว่าเขาไม่ทำกัน เพราะการสร้างถนนตังไปสร้างหาแหล่งที่บน
มีหลายหลาย หรืออาจสร้างไปหาเมืองหาดอเมืองศกจังหวัดที่ ใหม่ ๆ

โต ๆ แล้วถ้าหากไปสร้างใจอย่างนี้ ถ้าหากพบ ๆ ท่านยอมรับ
 สร้างโรงพยาบาลแต่จะอยู่ที่ กัดขงทำถนน ถ้าไม่ทำถนนแล้วจะทำอย่างไร
 ผู้คนที่จะไปรักษา เพราะถ้าคนป่วยไม่ใช่เป็นคนมีฐานะดีทุกคนไป
 อยู่คนหมดต่างจะหนีเรือกนเรือกนไปทำดีหมอกันบนถนน ซึ่งหมอกัน
 ได้ หนึ่งเรือกนไปรักษาได้ แต่ที่คนยากจนจะทำอย่างไร กระผมได้
 ทบทวนว่าประโยชน์จะได้กับส่วนที่จะเสียนี้ ไม่พอคุ้มกัน เพราะ
 ฉะนั้นถ้าหากว่าพบ ๆ ท่านมีความคิดอย่างนั้น ก็ขอความกรุณาเปิด
 แปลงความคิดเสียใหม่จะได้หรือไม่ เพราะกระผมทุกที่ของทุกท้องที่
 เจตนาที่จริง ๆ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนถามอย่างนี้ได้ว่าใจเมื่อนั้น

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ในเรื่อง
 สร้างโรงพยาบาลสำหรับโรคพิษเข่าน ทางรัฐบาลนั้นโดยายที่จะสร้าง
 อำนาจที่จะสร้างกตของตำรวจมาสร้างที่ตามใดก็จะเหมาะแก่ที่
 นั้น แต่ ใจซึ่งประมาณกตที่สุดที่จะกตได้เพ่งเป็นการประหยัด และขอ
 จากถนนท่านเป็นห้องสำหรับคนจนนั้น ทางรัฐบาลนั้น ได้มีนโยบายในการ
 จะช่วยเหลือราษฎรผู้ยากจน ในเรื่องเกี่ยวกับกระทรวงสาธารณสุข
 ประการ ท่านจะเห็นได้ ในขณะนี้ ซึ่งรัฐบาลได้ปฏิวัติอยู่แล้ว ใน
 เพราะอย่างหนึ่งสำหรับเกี่ยวกับโรงพยาบาลท่านจะเห็นได้ว่า ของโร
 พยาบาลนั้น ทางรัฐบาลไม่ได้ยกเลิกการที่หาเงินเป็นจำนวนมาก
 แต่ก็ได้หาเงินแห่งอยู่แต่สำหรับผู้ที่ยากจน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วท่าน ลอน ๓ แล้ว ค่ะไป
 กระทรวงมหาดไทย ๓ ขงนายสั่งตั้ง ค่ะโปรดคน เวชชศาสตร์งานพิเศษ
 แล้วเรื่องรายชื่ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายสงัด คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ปรากฏว่าในเขตบางแห่ง คือ ๑๒ เขตใน ขงนาเบบตั้งมวกมอด
ตรง ๆ เพียง ๕ เขตเท่านั้น คือในเขตบางนา เขต ๗-๘-๙ และ
เขต ๑๒-๑๓-๑๔ ส่วนเขตนอกนั้นเป็นเขตโดยอ้างท้องที่ ซึ่ง
งานที่เหลือแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะหาทางแก้ไขอย่างไร
หรือไม่ เพื่อให้งานที่เหลือเหล่านั้นได้เกิดประโยชน์ในทาง
การแก้ปัญหานมือง

พลเอก เสง เทพประดิษฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอเรียนดังนี้ การทำงานของชาวนาใน
ประเทศไทยนั้นมีความแตกต่างกันเป็นภาค ๆ ไป แต่อย่าง
เดียวรวมเข้าด้วยกันในภาคกลางนั้นการทำงานก็ย่อมมีความแตกต่างกัน
กัน มีการปลูกข้าวต่าง ๆ ซึ่งตามธรรมชาติจะต้องเริ่มทำในเดือน
พฤษภาคม เมื่อเสร็จแล้วจึงจะไปปลูกข้าวครั้งต่อไปจนกว่าจะเก็บเกี่ยว
ถึงประมาณเดือนพฤษภาคม ซึ่งตามจริงนั้นควรจะมอดตาหัดจะวาง
ลงเพียง ๕-๖ เดือนเท่านั้นที่ควรจะไถมอดตาหัดคอย เมื่อเก็บ
แล้วจึงค่อยมีการเก็บเกี่ยว ซึ่งเจ้าของอะไรต่าง ๆ ไม่มอดตาหัดคอย
มายังที่ทางลงมาซึ่งผมเกรงว่าโดยกระทรวงมหาดไทย นอกจกจากนั้นมอด
ตาหัดทางอื่น ๆ อาจได้พอช่วยส่งเสริมให้ชาวนาได้ทำปลูกพืชไร่และ
พืชอื่น ๆ ความจริงนั้นถ้าจะมอดตาหัดไม่มากนักจนถึงกับนำอิดค
จากนของทางภาคเหนือแล้ว ก็ขอได้ขอไม่มีมอดตาหัดเลย เพราะเขา
มีไร่ ๕ ไร่ ซึ่งเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนมกราคม แล้ว

ดุษฎีมาทนายแปลถึงกับเจตนาจะขอยกนามคุณ เมฆายน เสด็จทางของทาง
มมากอท

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นกลสวรรค์) : ทนายเจ้าตั้ง

ตามคำขวัญมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือถ้ามีรัฐบาลมาทรง
ว่าข้าพเจ้ามีเจตนาที่จะขอยกนามคุณเมฆายน เสด็จทางของทาง

ศาลลงมาจะได้รับคำเตือนจากรัฐบาลถึงที่ใดก็ตามมานั้น ข้าพเจ้า
เรียนยืนยันว่า ประการคนไทย ซึ่งเห็นชาวไร่ชาวนา นั้น มีเอตนาอย่าง

เป็นอันมาก ขอให้ท่านได้โปรดตามท่านส่งมาชกในเครื่องศพศพของ
หม่อมหลวงเมฆ ยน เสด็จทางของทาง ว่าอย่างกับหนึ่ง ไม่น้อย

๘-๘ เดือน เขาไม่ได้ทำอะไรกับ ความเป็นอยู่ของประชาชนคน
นั้นเป็นไปอย่างเนชชยอย่างที่สุด ถ้าของนแลงก็ควรชยชยานเมือง

จะเจริญ ข้าพเจ้าขอจะให้รัฐบาลเจ้าของทางของนแลงของนแลง
โรงงานอุตสาหกรรมก็ดี หรือการตั้งโรงงานได้ ๆ ก็ดี ขอให้เขาได้

ท่านได้จะไม่เมืองนแลง เมืองนแลง ท่านเห็น ท่านได้ทราบใหม่ ว่าชาว
ชาวนาของนแลงอยู่อย่างเมืองไทยใหม่ แต่ท่านจะมาตำหนิตัดขี้

ชาวนา เมืองไทย ขนเกษตรของนแลงไม่ได้ทงนเพราะธรรมชาติ ความร
เหลือของ รัฐบาล ได้ยื่นมือเขาไปช่วยเหลือบรรดาประชาชนของนแลง

ให้เขาได้มีของทางท่านนแลงหรือหรือเปล่า คำศอกของท่านรัฐมนตรี
ตอบมาเมื่อค นแลงจะ เบนเคียรของพัสเจนคนนั้นให้เห็นชัดเจนว่าประชาชน

คนไทยที่เป็นของนแลงนั้น มีเอตนาอย่างมาก ไม่ตรงกับคำศอกของท่านเอง
ท่านได้บอกมาว่าประชาชนในภาคเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ได้มีการทำน

กับ ๒ ครั้ง สมเหมือนความจริง ถ้าจะจ่ายกรรมวาจาของนแลง ๒ ครั้งใน
นแลงส่งงานทางนแลงใหม่ แต่ท่านทราบหรือไม่ว่าอีก ๘๐ จังหวัดก็มี

คิดด้วยการค้าขายข้างอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นอยู่ ถ้าหากว่าเราจะพยายาม
 ทำให้พ่อค้าเหล่านั้น ถวายเงิน คบงานในโรงงานอุตสาหกรรมไปก็ย่อมมี
 ยาก เพราะถ้าจะมีเวลาเหลือไปทำในโรงงานนั้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น
 พลังงานที่เอาเสียไปด้านความจริงก็อาจจะเสียบ้าง แต่ก็ไม่แปลกอะไร
 ที่ชาวอเมริกาเหล่านั้นจะเอาเวลาว่างไปเล่นการพนันอะไรต่าง ๆ ดังที่ท่านผู้
 พุด แม้แต่คนงานในโรงงานก็ต่อหรือคนงานในอาชีพอื่นก็ ก็คงจะมี
 ว่างเล่นการพนันเหมือนกัน ถ้าหากว่าเขาเป็นคนทรอกจะเล่น การ
 รัฐบาลไม่ ได้เขาใจดูให้ทำให้ชาวชาติ ชนชก ข้าพเจ้าเสียใจที่จะ
 เรียนว่ารัฐบาลได้พยายามส่งเสริมการทำงานและส่งเสริมการศึกษามาก
 ให้ดีขึ้นในระยะนี้เป็นอันมาก ซึ่งความจริงผู้ที่เห็นตรงจะไม่ปฏิเสธ
 เราได้มีการทำนุบำรุงนาให้ดีขึ้น ขอบรมหรือทำการขแรงอีกก็เพราะ
 หรือทำการขแรงประเภทต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ไม่ใช่ว่ารัฐบาลไม่ทำอะไร
 และนอกจากนั้นถ้าหากว่าท่านผู้ มีเกียรติจะ มีสติเมตต ความเห็นอก
 ทั่วๆไปได้คิดองการรัฐบาลท่าน ได้ ก็ยินดีที่จะรับฟัง

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ตามที่รัฐบาลได้
 ชี้แจงมาแล้ว ถ้าข้าพเจ้าได้มีความคิดเห็นเช่นใดก็ จะเป็น ประโยชน์ แก่ชาว
 บ้านเมือง รัฐบาลก็รับฟัง ข้าพเจ้าขอสงวนระคนรัฐบาลได้ ไม่ขอกล่าว
 แต่ในฐานะที่ ข้าพเจ้าไม่ มี อนาคตเป็นรัฐบาลก็คิดว่า เสนออะไรก็คง จะไม่
 ได้ผลในระยะ นี้ ก็คงว่าคงจะไม่ มีอะไร เสนอเข้าไป ข้าพเจ้าขอสงวน
 สิทธิตามท่านรัฐมนตรี ขอสงวนความเห็น ว่า ท่านมีความเห็นท จะให้มีความเป็นอยู่
 ของประชาชน ชาวอเมริกาเป็นอยู่ในสภาพ เช่นนี้ ตกไป หรือ ในเรื่อง กำนัดงาน
 นั้นประการที่ ๑ ท่านได้เคยสำรวจบ้างหรือไม่ว่า ในนครสวรรค์หรือหนึ่งในพื้นที่
 ชาวอเมริกาในชนบทเขาทำอะไรบ้างในการประกอบอาชีพ นั้นเป็นประการที่ ๒

๓๓ ข้าราชการกรมมิตเถาอย่างทวีปเสด็จใจพระชอกพระราช
 ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๓๓ ข้าราชการกรมมิตเถาอย่างทวีปเสด็จใจพระชอกพระราช
 ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๓๓ ข้าราชการกรมมิตเถาอย่างทวีปเสด็จใจพระชอกพระราช
 ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๓๓ ข้าราชการกรมมิตเถาอย่างทวีปเสด็จใจพระชอกพระราช
 ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

เรื่องที่เคยหายมากแต่กลับมากเมื่อ ข้าพเจ้าเห็นคนเพียงคนเดียว ให้
ทางโครงการช่วยเหลือเพื่อความเป็นอยู่ของชาติต่อไปในอีก ๕๐ ปี อีก
มีข้างหน้า

พลเอก เดช เดชประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย : ท่านผู้มีเกียรติได้ชักชวน เราได้ทำอะไรบ้าง ก็ช่วย
กันคิดว่า ในขณะนี้รัฐบาล ได้มีการส่งเสริมพัฒนาทางด้าน วิทยาศาสตร์
ที่จะทำงานอุตสาหกรรมในครอบครัว ทำอะไรได้อะไรบ้างได้ผล
สอดคล้อง ๆ เหล่านี้ ซึ่งเป็นงานที่ของประชาชนเต็มใจ ส่วนทางด้าน
เวลาเกี่ยวกับอะไร นอกนั้นก็ทำอะไร ก็ช่วยกันคิด
ต้องแต่แค่ดูคาด ถ้าหากว่ายังไม่ถึง มันก็ไม่ควรที่จะไป
ก็กล้าทำอะไรได้ มันเป็นดูคาดที่จำเป็นบังคับให้ต้องทำ เพราะ
ทางด้านนี้ของเรามีเวลาทำตามดูคาดด้วย แต่ก่อนนี้ก็ยังไม่ค่อย
ความเห็นชอบพร้อมกัน พลังงานที่เสียเปล่าอย่างมากมาย แต่
รัฐบาลได้ส่งเสริมอยู่แล้ว ไม่ใช่ยังไม่ส่งเสริม ที่ท่านสมาชิกผู้
พจนานุกรมประหนึ่งว่าจะประมาณว่ารัฐบาลไม่ทำอะไรเลย ให้ทาง
ที่อยู่ ซึ่งท่านผู้ใด เป็นของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ก็ว่าสมัยก่อนที่เข้ามาเพียงไรบ้าง ได้มีการสนับสนุนจากรัฐบาล
เสริมในเรื่องทุกสิ่งทุกอย่างอย่างไรบ้าง

นายสวัสดิ์ กำประทอง (นครสวรรค์) : ความจริงที่รัฐบาล
ตอบมา ข้าพเจ้าก็เห็นใจที่รัฐบาล เห็นใจที่ได้ในปัญหาของราษฎร
อยู่ไม่น้อย ข้อที่ไม่ใช่จะตำหนิแต่เพียงรัฐบาล ความจริงก็เข้าใจ
ได้อยู่ ในขณะนี้ ข้าพเจ้าคิดว่ายังมีอะไรเพียงพอกับความเจริญของโลก
โลก ซึ่งควรจะเจริญอยู่ เจริญขึ้น เติบโตของข้าพเจ้าที่ควรจะ

ชกตามนามมรดกตามเจตนาต้องการให้รัฐบาลชดเชยในปัญหาอันให้
 ใจเองดี ข้าพเจ้าจะไม่ชกตัดไปละ เพราะเป็นเรื่องซึ่งได้เคยถก
 ถกไม่เรียบร้อยจริงที่มาแถลงกัน ก็ขอฝากความเห็นความคิดแก่
 รัฐบาล เขตข้าพเจ้าตั้งครั้งแรกด้วยงานมันเสียเปล่าไปมาก แต่ก
 ึ่งของเหลือประชาชนเขาสักหน่อย ให้เขาได้มีโอกาสมีช่องทางทำมา
 ได้เกิดโอกาสทรัพย์ขึ้น บ้านเมืองมันจะเจริญยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอฝาก
 ฝากว่าด้วยอนประชาชนมันต่างไปต่างกันมาก การสหกรณ์ไม่เจริญ
 ทรงสหกรณ์ตงมากเดี๋ยว ก็กับ แต่ก็ไม่ได้เรื่องได้รางวัลไรกัน
 ได้ควรศึกษาแต่สหกรณ์มันไม่ได้ ไม่ได้อะไรกันอยู่อย่างนี้ ถึง
 ถานขอให้รัฐบาลเอาใจใส่สักหน่อย มันเป็นกระดูกสันหลังเป็นเงินเข้า
 รัฐบาลเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมตงาภะภูติแต่ย์ ต่อไป
 ปรณาในหมายเลข ๔ (๑) ร่างพระราชบัญญัติอนบาลศึกษา พ.ศ.
 ๒๖ นายดิเรก มณรัตน์ เป็นผู้เสนอ
 (ดำเนิน)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติการอนบาลศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

เพศตราพระราชบัญญัติการอนบาลศึกษาน

เหตุผล

เนื่องจากการศึกษาของประเทศไทยเราได้เจริญก้าวหน้าขึ้น
 เพศที่จะปลกฝังกษัตริ - กุลชดช - ให้เป็นพลเมืองดีเสียตั้งแต่ชาย

ขังน้อย เพื่อให้เกิดความรักชาติสามัคคีกันแท้จริง และให้มีคน
ศีลธรรมอันดีงาม จึงตราบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อให้เด็กที่มีอายุย่างเข้าบท
ครึ่ง ได้รับการฝึกสอนในโรงเรียนจนบรรลุนิติภาวะต่อไป
เหตุผลโดยละเอียดจะได้อีกปรายในบทประมุขต่อไป

(ดำเนิน)

ร่างพระราชบัญญัติการอนบาลศึกษา

พ.ศ. ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควรตราพระราชบัญญัติการอนบาลศึกษาอัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการอนบาล
ศึกษา พ.ศ. ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย และ ข้อบังคับอื่น ๆ
ในส่วนที่บัญญัติใช้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือขัดแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงเรียนชนชาติ” หมายความว่า โรงเรียนที่ ไร้จุดตั้งตามหลักตั้ง
วัดศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักตั้งครุภัณฑ์
ที่เท่าเทียม และโรงเรียนราษฎร์ที่คนมดให้ชอบตามหลักตั้งครุภัณฑ์

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า ผู้ปกครองตามความหมายแห่ง
มอดติบัญญัติแพ่งและพาณิชย์ หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งได้ก่อกำเนิดเป็น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

“กฎกระทรวง” หมายความว่า กฎซึ่งรัฐมนตรีออกโดยอาศัยอำนาจ
พระราชบัญญัติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
หน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖ เพื่อบริประโยชน์แห่งการตรองจัดตามมาตร ๑ รัฐมนตรี
กระทรวง ๖ เขตกรมสามัญศึกษา กรมสามัญศึกษา กรมพิเศษ
ศึกษา กรมศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กรมพิเศษศึกษา หัวหน้า
สำนักโรงเรียนราษฎร์ หัวหน้าแผนกโรงเรียนประชาบาล หัวหน้าแผนก
โรงเรียนอนุปริญญา หัวหน้าแผนกโรงเรียนประชาบาล หัวหน้าแผนก
โรงเรียนอนุปริญญา หัวหน้าแผนกโรงเรียนประชาบาล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่โดย
ตำแหน่ง

ในท้องถิ่นที่มิใช่เป็นเทศบาลแต่ใด นายกเทศมนตรีและเจ้าหน้า
ที่การศึกษาแห่งเทศบาลเป็นพนักงานเจ้าที่ โดยตำแหน่งด้วย

บทแก้ไขสรุจทั่วไป

มาตรา ๖ เดกทุกต้นคมีขยียงเจ้าบถลตามครวง คองเรียนชยู่ใน
โรงเรียนอนุปริญญาควยียงเจ้าบถลเจด

การรับชาย ให้รับตามปฏิทินของ
มาตรา ๘ โรงเรียนชนบทของจังหวัดสุโขทัย เรียกเก็บค่า
ส่งนได้ตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดไว้

มาตรา ๘ ถ้าโรงเรียนหรือผู้ปกครองเด็กคนใดประสงค์
สมัครนักเรียนให้ยกเว้นเด็กคนนั้นจากโรงเรียนอยู่ในโรงเรียนชนบท โดย
เหตุเด็กได้มาทำการศึกษายู่ในครอบครัวของตน เมื่อนายข้าเขตพิจารณา
เห็นชอบตามเกณฑ์ในกฎกระทรวงที่ ได้กำหนดไว้แล้ว ให้นายข้าเขต
ส่งยกเว้นได้

มาตรา ๘ นายข้าเขตมีอำนาจยกเว้นเด็กที่มีลักษณะดังต่อไปนี้จาก
การเรียนในโรงเรียนชนบท

(๑) เด็กที่บอพร้องในสัปดาห์ถึงสาม ความพิการ เป็นโรคเรื้อรัง
หรือโรคติดต่อ

(๒) เด็กซึ่งอยู่ห่างจากโรงเรียนที่สอนให้เกินเกิน ๒๖๐๐ เมตร
หรือขที่ไม่สามารถจะไปถึงโรงเรียนได้ ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ซึ่งไม่มีทางจะ
ทดแทนได้

ผู้ว่าราชการจังหวัดจะ สั่งถอนการยกเว้นที่นายข้าเขตได้ ให้ ใดเมื่อ
เมื่อเด็กได้ เติบโตจนพ้นลักษณะ

มาตรา ๙๐ ให้นายข้าเขตแจ้งความเป็นนายข้าเขตชกษรมเก็บค่า
นารถหรือผู้ปกครองของเด็กให้ ส่งเด็ก นม เขาเรียน ในโรงเรียนชนบทใน
วันเรียนภาคต้นของปีต่อไป เงินแต่จะมเหตุสุดวิสัยเป็นขบปลักร
ชดเชย

มาตรา ๙๑ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าตรวจดูความเป็นไป
ในโรงเรียนชนบทได้ทุกเมื่อ และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนต้องให้ความ
สะดวกแก่เจ้าพนักงานในการนี้ทุกประการ

บทลงโทษ

มาตรา ๘๕. ท้องนายทนายผู้ปกครองคนใดไม่ส่งเด็กเข้าเรียนใน
โรงเรียนมาตรฐานบังคับตามพระราชบัญญัติมาตรฐานการศึกษา
หรือ ไม่เกิน ๕ ปี

การรื้อถอนพระราชบัญญัติ

มาตรา ๘๖. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้
นายอรรถพรพรหมวงษ์เป็นปลัดกระทรวงมหาดไทยไปตามพระราชบัญญัติ
นี้ พระราชกฤษฎีกาได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้
ใช้ได้

(ลงชื่อ) นาย มนรัตน์ ผู้แทน

(ลงชื่อ) นาย สว่างนิตย์, นาย พนม, นาย เตชะ, นาย เสก,
นาย มณีทอง, นาย ประสิทธิ์, นาย งาม, นาย นวรงค์, นาย อธิวัฒน์,
นาย อภิสิทธิ์, นาย อรรถ, นาย ไพโรจน์, นาย อภิสิทธิ์,
นาย พร สว่างนิตย์, นาย เตชะ, นาย สว่างนิตย์, นาย อธิวัฒน์,
นาย อภิสิทธิ์, นาย อรรถ, นาย ไพโรจน์

๘๐๕๗ น.

นายมนตรี มนรัตน์ (อนุกรรมการ) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติการศึกษาระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๖ โดยมีสาระสำคัญและเหตุผล
ดังต่อไปนี้คือ หลักการ เพื่อวางรากฐานการศึกษาขั้นต้นให้มั่นคง

คืนมาก โยงเอวเราทักขนิมทีจะสร้างโรงแรม แทนที่จะไป
โรงเรียน เพราะโรงแรมมันแพงเหลือคนซื้อ แต่โรงเรียนเป็น
ฟรีคนก็เยอะรูปแปดก็ปรากฏว่าเราได้ก่อสร้างมากมายจริงใน

คืนในปรโลก ๕ คอกรกก่อสร้างคน เวลาคงขยับมือต่างประเทศ
ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปนั้นเราคิดเป็นทีละทีของก่อสร้างคนให้เป็น
รูปให้เป็นคนดี เมื่อกำหนดถึงเวลาการก่อสร้างคนทีละทีให้เป็นคนดี
ที่ปรโลกได้ ก็มาแก้ปัญหาของเราก็ต้องให้การศึกษาก่อนเพราะว่า
ทุกคนเกิดมานั้นไม่ได้มีอะไรมาแต่ ก็เป็นแค่เพียงตัวอหิกล ๆ
จากเราจะมีศีลธรรม อุดมธรรม ความประพฤติดีงามเพียงไร
ก็ขึ้นอยู่กับเขาได้จงการศึกษาก่อน เพราะฉะนั้นการศึกษา
มันตั้งสำคัญตั้งแต่ในครรภ์ก็เพราะคนเป็นคนดี ทราบได้จากการศึกษา
อย่างตัวหนึ่ง ทราบนั้นพละเมืองของเราได้รับมีความใจเขตรและเป็นที่
แห่งการปลุกปั้น ฉะนั้นแห่งการปลุกปั้นซึ่งเกิดขึ้นนุกคอกว่าเราได้รับ
มันคือเราได้รับมีความอ่อนแอหรือได้รับทุกข์ เพราะฉะนั้นในการ
อันมีปัญหาก็จะทราบกันตั้งแต่ก่อนไหน ขึ้นใหม่เพียงไร คนเราเกิด
มาแต่ปฐมวัย มีสติมีปัญ แต่กับจิตใจด้วย เราเกิดมาเช่นเด็ก เป็นคน
งกคน แลของทั้งโลกก็เป็นคนแก่ พดกเราทั้งอยู่ในทุกขณะใดชชวา
มันมากก็เหมือนขี้ในมือเหมือนขี้ เราไม่เคยความแก่ทีจะนำมาเราในอนธาง
ก็แต่ความตายซึ่งเราจะต้องไปอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นเราจึงห้าม
บิดาเราควรที่จะใจแก่ใจใหม่ บุคตของเราเกิดมาใหม่ มีอายุพอถึง ๓๐๐ ปี
ยนิค เพราะฉะนั้นในปรโลกนั้น เราจึงควรที่จะอบรมสร้างดีมีให้คนได้

เบนคนด้อยกลางดอยแห่งหนึ่ง เมื่อมาจนอยู่ที่เมืองการศึกษารวม
 ก่อนหน้าพระเจ้าบรมวงศ์เธอประจักษ์ศิลปาคม ฯลฯ ของประเทศไทยก็
 เป็น ๒ ยุค คือยุครวมของกรมการศึกษารวม ขึ้นมาที่สืบคนกัน
 ไปเป็น ๓ ตอน คือตอนที่ ๑ สมัยกรุงศรีอยุธยา เราได้เริ่มมีการศึกษา
 ของชนชั้นกลางคือ ข้าราชการกรมการศึกษารวมที่ประดิษฐานอยู่ที่
 นครหลวงใน พ.ศ. ๒๒๗๗ ถึง ๒๓๑๕ ก็ปรากฏความหตุกิจจาจารึกตาม
 พงศาวดารกรมการศึกษารวมในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้มีคช กอนนดาม
 ไทยน้อย มาพองนามกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาได้ตายสิ้นไทยน ด
 สัยไทยน้อยมี เพื่อพองนได้ ได้ กษัตริย์ในกรุงศรีอยุธยาที่จะนาม
 กลางให้มีความสำคัญโดยย่อ ๆ เพียงเท่านี้ ส่วนในสมัยต่อไปต่อมา
 กรุงศรีอยุธยา เป็นราชธานีปรากฏการศึกษาของเราในแผ่นดินสมเด็จพระ
 พระบรมมหาราชมนตรีสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกรุงศรีอยุธยาเป็นอันมาก ดังมี
 ทศวรรษต้นตำราได้ไว้ ๒๔,๐๐๐ เดิม กรมการศึกษารวมสร้าง การคือ
 การขุดลอก ประดิษฐ์เครื่องวัดและอื่น ๆ แต่ในแผ่นดินสมเด็จพระ
 พระนารายณ์ เราได้มีหนังสือขึ้นตามต้นตำราที่จะเป็นกรร ศึกษาเกิด
 ๖๐๐๐๐๐๐๐ ส่วนในสมัยที่ ๓ สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ได้ชื่อว่าเป็น
 รัตนโกสินทร์ เราได้มีพระบรมราชโองการให้ตั้งกรมการศึกษารวม
 โดยเฉพาะในต้นเกล้าสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่งพระบรมม
 ๒๔๑๕ ซึ่งให้ตั้งโรงเรียนขึ้นในพระบรมมหาราชวังเป็นครั้งแรก
 ขณะนั้นการศึกษารวมก็เริ่มทำอยู่ในดวงพระบรมวงศานุวงศ์ ราชบุตร
 เราได้เริ่มการศึกษาในระบบชนชั้น ก็ต่อมาเมื่อได้ตั้งกรมการศึกษารวม
 พ.ศ. ๒๔๑๐ และต่อมาจากนั้น เราได้มีสภาพตั้งกรมการศึกษารวม คช
 ๒๔๑๕๒ การศึกษาต่อมาเช่นทุกวันนี้

เราแต่ละได้รับ ประโยชน์เป็นผลงอกเงยให้ แต่เห็นว่า พระองค์ได้ทรง
 มีปฏิญาณแห่งการไกล่เกลี่ยเป็นอันมากนั้น ก็ขอการศึกษาภาคบังคับ ใน
 สหประชาชาติ ได้ขอพระราชบัญญัติประถมศึกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๔
 พระองค์ได้ทรงทบทวนคำสั่งจาก เปลี่ยนแปลง การปกครอง แล้วได้
 เป็นปรองดองการศึกษาของประเทศไทยซึ่งได้กล่าวให้ทราบโดยย่อๆ
 เมื่อเราได้เปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วในปัจจุบันนี้ การศึกษา
 ได้อยู่ในความที่ ไร้อรรถกถาไม่ค่อยราบรื่นนัก เพราะว่ามี
 ทางบางอย่างเราไปจัดการศึกษาซ้อนกันจนได้ เช่น ในมหาวิทยาลัย
 วิทยาลัย อาจารย์ในพวกมัธยมแล้ว แต่อยู่ในธรรมศาสตร์ก็มี
 ก็เคยเป็นการซ้อนกันจนเกินไป ซึ่งอันนี้สำหรับในความเห็นข้าพเจ้า
 ความนี้ไม่ควรจะเป็นไปอย่างนั้น ทั้งนี้โดยถ้าจะเปรียบการศึกษาใน
 บ้านของเราที่ก่อนเห็นอันนี้ การศึกษาชั้นประถมศึกษาได้แก่
 หนึ่ง สอง กองงานต่างๆ ได้แก่ ขนบธรรมเนียมชนชาติจะศึกษาสามัญ
 มนุษย์ และชั้นอุดมศึกษาของเราซึ่งมี ได้แก่ ได้แตกคอกออกจนย่อยเหลือน
 เป็นจุดแบบชนชั้นคอกคอก ซึ่งปรากฏเป็นบทแผนย่อยหลังจากเปลี่ยน
 การปกครองแล้ว มีที่ชนหน้าชนตาพอจะคุยได้ก็ขอมาหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์ทุกอัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นานๆ ประเดี๋ยวก็ขอ ยาวได้มัน
 อีกขอเรื่องมาก ทางเดินร่างพระราชบัญญัติมา เรื่องร่างพระราช
 บัญญัติขอมาศึกษา ทางด้านหาวิทยาลัยมันออกไปมากเกินไปแล้วท่าน
 นายคิเรก มณีรัตน์ (อนุรักษนิยม) : ก่อนที่จะได้พูดเจ้า
 ยี่สิบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้พยายามเข้าไปในเรื่องที่เสนอ
 ท่าน ก็มันออกไปนอกเรื่องออกมามากเกินไป

หนึ่งของกษัตริย์ที่มีนิสัยเป็นนิสัยหรือแฮบบิต (habit) เพราะ
 ถ้าหากว่าท่านได้จำแนกท่านนิสัยได้ ในเรื่องนกแรกเกิดของตัว คือ
 ไปอยู่กับญาติ และก็ได้รับกรรมกรรม ผิดที่ผิดนกที่อยู่กับญาติ
 ถูกไป สิ่งนั้นก็อยู่กับใจ ก็แยกกลายเป็นใจ อันนั้นเช่นเดียวกับ
 ก็หัดนิสัยนั้นซ้ำๆแต่จำแนกเพียงไรแสดงเท่าที่ปรากฏมานั้น ทาง
 อดดีหลาย ๆ วิถีบาปหลาย ๆ มาในตัวของคนนั้น เรามักจะไม่ค่อยหา
 มาไปหาทางแก้ ก็เมื่อคนเราโตเป็นใหญ่แต่มีนพริบประค
 ติง จะไปคิด ไปแก้ ไปไหนมันก็คล้ายๆ ไม่เห็นชอบไม่ชอบ ๆ ซึ่ง
 อดไปดังเคยของอื่น ๆ หรือคนอื่น ๆ เพราะธรรมะนั้น จึงเป็นความ
 ญญา เราจึงจะหาทางแก้ ไม่ใช่ทางแก้ ทางนั้นก็ทำให้คนของ
 เป็นคนคนนั้น เท่าที่ข้าพเจ้าคิดได้ เราก็คงแก้ด้วยอินัน แต่พอจริง
 อดคนนั้นทาง กระทั่งถึงการศึกษาได้เอาใจ ได้การ อดขนาดศึกษาอยู่
 ปรากฏว่ายังไม่ได้นำมาบังคับกัน การบังคับในการศึกษา ข้าพเจ้าเห็น
 ไม่มีการแยกสายแต่ประการใด ถ้าท่านยังจำได้แต่จะ จะปรากฏว่ามี
 อดการศึกษาของสหประชาชาติซึ่งได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทย
 ปี พ.ศ. ๒๔๘๒ นั้น ได้ให้ข้อความคิดเห็นแก่รัฐบาลว่า การศึกษา
 ซึ่งเราซึ่งมีบรรพบุรุษเพียงชาย ๘ ถึง ๑๕ ปีนั้น มันขึ้นอยู่กับชนิดของ
 อดใหม่จากงาน อดบังคับเด็ก ๘ ปีหรือ ๑๒ ปี ทนการที่เราจะบังคับ
 ๒ ปี ๒ ปีนั้น ควรบังคับอะไรนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า เราควรจะได้
 บังคับตั้งแต่เด็ก ๆ อันมาเพราะเด็ก ๆ นั้นเกิดมาเหมือนกับผีชาว เราจะ
 อดอะไรไปก็ยกมันมาเป็นต้น เราอยากจะได้อะไร นิสัยของเราเสีย ๆ
 อดทุกอันมันไม่มี เราควรจะเอาไปดัดคนเด็ก ๆ ซึ่งมันจะเกิดมา
 อดเกิดตามคำสั่งรามา แล้วพอรัฐบาลได้เอาใจได้เรื่องนิสัยตั้งแต่เริ่ม

เปลี่ยนแปดการปกครองแล้ว ข้าพเจ้าก็มีใจอาวรณ์ของเราซึ่งบัดนี้
บรรณคดีการนั้นจะเป็นคนใด สนุกมากนายกายกตอง และประโยชน์ในการ
ที่ได้ตั้งเข้าโรงเรียนอนาบาลนั้น นอกจากที่กล่าวแล้ว มนึ่งเป็นการไป
ไปฝึกประจำทาง ๕ คือ หู ตา จมูก เป็นต้น ให้เด็กผู้ดัดนิสัยให้
ทางหู ทางตา เพราะอาวรณ์ของเด็กรุ่นนั้นกำลังด่างเพี้ยน ถ้าเราได้
ฝึกหัด ผักดองอบรมทุก ๆ วันไปแต่ดี อย่าว่าแต่คนเคย ดัดมันยัง
สามารถที่จะรู้ดี รู้ถิ่นใดต่าง ๆ นานา เช่น ส้มมด ห่อโสม "คินา"
ของท่านฮิบตเป็นต้น สุนัขตัวจริง อายุมัน ๒ ขวบมันรู้หมดอะไรคือ
อะไร แต่เราจะปล่อยทำไม ปล่อยให้ระยะเวลาว่างระหว่าง ๓ ปีครึ่ง
ถึง ๗ ปี โหม่นสูญเสียไปโดยไร้ประโยชน์นี้ สมควรแล้วหรือ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของท่านครบแล้ว ขอให้
รอดบริบทหน่อย

นายตรีเวก มณเฑรัตน์ (อุบลราชธานี) : ขอตั้งข้อซักถามหน่อย
นอกจากผลที่ได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนั้นการขนานนาศึกษาซึ่งเป็นการ
แบ่งเบาภาระครอบครัวทางบ้าน ทอดนปรารถนาเราให้ตั้งโรงเรียน
เจ้าบริวารการที่จะทำอะไรได้เสมอเท่ากับผู้ชาย เพราะฉะนั้นการห่างเหิน
จากครอบครัวก็ย่อมเป็นธรรมดา เมื่อเช่นนี้ถ้าหาครูผู้ดีมีฝีมือมา
เปิดโรงเรียนอนาบาลได้ ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้มากเราเอาใจอื่นที่มันดีมา
ด้วยแล้ว โรงเรียนนั้นก็จะได้ช่วยแบ่งเบาภาระทางครอบครัว จึงขอย
บางทีเราอาจจะบอกว่าคุณท่านนั้นดีอยู่แล้ว แต่อาจาย์ทศบาลนั้นก็มี
รูปร่าง ๆ โดยมาก เขาไปให้ลาครูอาจารย์มาสอนได้ แต่ที่คนส่งมา
ของ... ประชาราษฎรโดยนัยนี้จาก... เป็นอันดีแล้ว... การที่จะ...

มันได้ก็จะได้เป็นการช่วยเหลือ นอกจากนั้นยังฝากทางสมาคมให้รู้จัก
 มาคม ไม่เขยวืดเขยปรึบ เพราะได้ขยเรียนนอกถิ่น เพราะฉะนั้น
 กัดแต่เข้าซึ่งจะเสียไปโดยไร้ประโยชน์ ทางโรงเรียนอนุบาล
 ยารของแพงเหลือ มีนักเรียนทำ ให้เด็กเห็นประโยชน์ต่าง ๆ นานา
 จึงขยชาวเจ้าชวยได้วางพระราชบัญญัติของชาวเจ้าตอง
 ทำททราบมาแต่ขยวงโรกตาม ขอให้ถรณาคัดค้านในหตุถการและ
 ติไม่ให้ขยปลถกขย เทาที่ชาวเจ้าฟงมา ในการเสนอวางพระราช
 ติโดยมามกจะคัดค้านเทในขยปลถกขย ขอให้ถอเสนอวางพระราช
 ติที่เมบดล ซึ่งไม่ใช่อะติ เพราะฉะนั้นตั้งใดททามเห็นวา
 สมควร ท่านกาจะไปแปรญัตติแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ ขอให้ถอ
 ติว่าชาวเจ้าเสนอเป็นร่างกระตาดขานมาว่า หตุถการจะเอาถนหรือไม
 อนุบาลศึกษา ถอนปลถกขยขามนหนักขยแล้ว ทางประถมหรือขะไร
 ขยพดกม ตั้งใดททามขมรบจาด แต่ขยงไม่มีใครปฏิเสธว่ากา
 ไรไมไรของติ เมื่อเรากองขอมรบบจาเป็นดังติ และเรัจำเป็นแต่
 ขยจะทำหรือไม ควรจะทำ เราคองจะทำเมื่อไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นัทนเกินเงดาไปมากแต่ถถาน
 หวดบรติ ชาวเจ้าเป็นใจถถานผู้เงนอ แต่ขยงไรก็ขอให้รักษาเงดา
 ถถาน เพราะฉะนั้นขอ ๒ นาทเทานม

นายศิริเวก มลิรัตน์ (อบลราชธานี) : ครบ จึงเห็นควรวา
 ติจะติตั้งถถนถนหรือขง เมกเสนคขบวถถนถถน ถาเราไปตั้งถถนเอาเมย
 ถนเมอนมถนถนไม่เบนถถนถถนถถนถถนถถนถถนได้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นคว
 ติตั้งถถนเสยท ถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถน
 ไรนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถนถถน

เมื่อชนชาติ อย่างเขาเงิน ไปใช้ ที่ดินนาม เด็ดเด่นโดยเปล่า ประโยชน์
เห็นนพเพช

๑๑.๑๕ น.

นายแพทย์ อมาตยกุล (พระนคร) : ข้าพเจ้ารู้สึกปลาบปลื้ม
ใจและดีใจเป็นอย่างสูงแทนแทนในองค์การศึกษาของชาติที่ผู้เดินขบวนได้มั่งคั่ง
ห้วงการศึกษาของชาติที่จะใหม่ค้อมาเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า แต่กระนั้นก็
ไม่สามารรถที่จะ รับผิดชอบของมณฑลเทศาภิบาลที่ได้พรรณามา ตั้งแต่สมัย พระ
รามคำแหง จนถึงรัชกาลปัจจุบันนี้ ทั้งนี้เนื่องจากการที่การศึกษา
ในปัจจุบันนี้ นับตั้งแต่ได้ประกาศพระราชบัญญัติประถมศึกษามาแล้ว
เราก็ได้จัดการศึกษาในด้านการศึกษาประถมศึกษา คือในชั้นที่บังคับให้
ต้องมาเรียนซึ่งไม่ได้ถึงขนาดเพียงพอ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันงบประมาณ
แต่จะรายปีทางด้านกระทรวงศึกษาให้รับไปนั้น ก็ยังไม่สามารถที่จะ
ฐานะมาตรฐานอันดีให้แก่การศึกษาในด้านที่กบังคับให้ได้ ใครที่
จะขอเรียนหนังสือแบบตอของโรงเรียนประถมศึกษานี้ของบรรดา
บุตรธิดาในโรงเรียนเทศบาลประจำตำบล ซึ่งอยู่ใน การที่จะต้อง บังคับ
ประชาชนได้เข้าเรียนฟรีนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๘ ร้อยโรงเรียน
หากว่าเราจะได้จ้างกันโรงเรียนละประมาณ ๑๐ คนปี จะได้สร้าง
๑. มีเด็ก ๑๐ โรงเรียนก็เข้าใจว่าคงได้เฉลี่ยอีก ๑๐ ร้อยอย่างน้อย นี้
เหตุผลประการที่หนึ่ง และเหตุผลจากนั้นเองใครก็ตามที่จะจัดการเรียน
ให้ครบตามหลักแห่งองค์การเทศบาลทั้งทาง ตำบล เคอกร เมืองรวมทั้ง
แล้วก็จะปรากฏเห็นชัดได้ว่าบรรดาชนชั้นที่ด้อยกว่าจนกระทั่งไปน้อยก็
๑๐ ร้อยเศษ ในชั้นที่เรียนที่โรงเรียนที่รัฐบาลมอบให้ก็จะเรียนดีด้วย
แล้ว ก็จะมี การที่จะจัดการให้บรรดาชนชั้นที่ด้อยกว่าจนกระทั่งไปน้อย

๓. ประเภทของมาตรการฐานผิดศีลธรรมเป็นการรบกวนสังคมในไม่ช้า
 ย่อมจะปรากฏให้เห็นได้ชัดได้รวดเร็วที่สุดในด้านทางด้าน
 ยศตำแหน่ง ตามที่ท่านผู้เสนอได้กล่าวมาแล้วตราบเท่าที่
 ใฝ่ในการอุปการะอยู่คนเดียว เพราะฉะนั้นต่อเมื่อสังคม
 ปรารถนาที่จะยกย่องและเห็นได้ชัดในการจัดสรรที่ใหม่ โรงเรียน
 ในด้านที่จะขอพระราชบัญญัติเป็นการบังคับ เห็นว่ายังไม่
 ฤๅจะรับหลักการตามที่ผู้เสนอ ๆ มาได้

๓ น.
 นายสีห มารังกุล (บุรีรัมย์) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มเกียรติ
 ยศตำแหน่งพระราชบัญญัติฉบับนั้น กระผมเองยังมีข้อข้องใจ จึง
 ขอ ถิ่นตั้งหน้าพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดย เจตนารมณ์ ของ ท่าน
 ผู้มเกียรติยศท่านเป็นผู้เสนอ ก็เจตนาดีแก่ประเทศชาติตั้งน้อม
 โดยเฉพะอย่างสูง ตามที่ข้อที่กราบขอ ถิ่นตั้งผู้มเกียรติยศของจังหวัด
 ปรารถนาจะมีราชทินนาม คือ ไป ในแง่ที่ว่าท่าน ก ข ยาก จะ มี อยู่ เช่น
 ปรารถนาจะตาม ที่ ตามคิดความเห็นของกรมที่ดินบั้นนร่าง
 การบัญญัติ ก็ ขอ ความ เจตนารมณ์ ของผู้เสนออื่น ใคร จะ ให้ การ
 ปรารถนา ซึ่งผิด เช่น ปรารถนา ได้มีการศึกษา ให้แน่นแฟ้น เข้าใจข้อ
 ติเตียน โดย เฉพะอย่างสูง และกระผมตามจังหวัดเราก็มีคนขาดเด็ก ๆ
 ปรารถนา มีใจที่ปรารถนา มีเจตนาดีอยู่แล้ว เราของค่านึงถึง
 ราชการซึ่ง ขยันอดทน ปรารถนา จะ ไร้ออกไปจากคณาคมนั้น
 ปรารถนาแต่ใจเพียงใจ ปรารถนาอย่างทั้งที่ประเทศไทย ท่าน
 ปรารถนาในพระนครหลวง ปรารถนาจะปรารถนา พระนครเป็นดังมากได้
 ปรารถนาที่ปรารถนาของทุก ๆ ปรารถนาอยู่ทั้งใจ จากการศึกษาโดย

เจ็บป่วย ไม่เป็นผล บ้างโรงเรียนหม่าเยว่แดง ๓๓ คน มีครูสอนพิเศษ
 ๓๓ คนเหมือนกัน ถัดลงมาอีก การศึกษาของเด็กนักเรียนอพยพ
 และยอมทำให้การศึกษาของผู้ใดไปอีกครึ่งหนึ่งไม่ได้รับเต็มที่ ก็เนื่อง
 จากค่าระไรมีค่าเรียนขาดเพียงพอ ไปโรงเรียนให้ใจครูประจำตัวเกิด
 ก่อนที่จะนำเด็กเข้าดี โรงเรียนรัฐบาลไคหนิง ครูประจำตัวเตรียมพร้อม
 หนักกว่า ซึ่งยังไม่เคยเรียนมาก่อนโดยเฉพาะของหลักสูตรประจำบ
 นหม่าเยว่แดงก็ประการ ไม่ได้มีการสอนเนื้อหาวิชาดังที่รัฐบาลตั้งท
 ขย ๓๓ คน เพราะฉะนั้นก็เช่นชาวพระยาเบญจมาชนน ก็น้อง
 การจะให้มันเกิดของซึ่งคนเหล่านี้ก็คล้ายกันเหมือนกันใช้ เพราะขอ
 เด็กกว่าจะได้เข้าเรียนบการ ๖๓๓ ซึ่งการศึกษาหนัก ก็จะได้คนเข้า
 โรงเรียน จะได้รู้จักการศึกษาของโรงเรียน และได้เข้าเรียนที่โรงเรียน
 หม่าเยว่แดง แต่ไปตลอดเรียนเข้าแค่ในชั้นกลางจน แล้วจะเลิกเรียน
 ก่อ ๕ ปี บางครั้งก็อาจจะเรียนน้อย นานแต่เรียนจบตามที่ตั้ง
 หมายจึงหวังความเจริญแล้วเรียนแค่ไหนเพียงไร เพราะฉะนั้นก็หมาย
 ใจหนักใจของไปตั้งผู้ที่จะต้องการให้เด็กไปเรียนที่อื่นอีกคน ต้องคว
 ใจให้เด็กได้ทำการศึกษานะจะต้องได้รู้หนังสืออย่างพอ เพื่อหาก่อนตาม
 พระราชบัญญัติบังคับได้เรียนที่ไปอีกการศึกษาหนักเท่าไรแล้ว ๓๓
 ประโยชน์ที่จะ ได้เรียนที่อื่นมา ข้อใดที่จะเป็นประโยชน์มาก ทั้งเงิน
 ค่าเรียน ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าเสื้อผ้าต่างแ
 กว ส่วนต่าง ๆ ซึ่งครูประจำตัวยังไม่เคยอบรมแก่มีน้อยเลย ส่วนการ
 ฝึกอบรม ดัชนีพละศึกษา ส่วนวิชาต่าง ๆ เขาก็มีอยู่ในระดับที่
 โรงเรียน ประจำเขต การหาเงินค่าจะมพระศาสนา ผู้ใดที่รับเพิ่มเข้าไป
 ให้เด็กได้ศึกษาโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้ก็ควรได้เพิ่มมากขึ้น

เป็นทหาร ถึงจวนราชวงศ์จะค้าขายต่อไป เพราะฉะนั้นประโยชน์
การบัญญัติด้วยพระเป็นพระนั้น เห็นแต่เพียงเดือยหักการส่งของไป
ในพระราชบัญญัตินั้นหากแต่บัญญัติก็ยากแต่ได้ เพราะฉะนั้น
เห็นขณะนั้นเองก็ ใครจะลองถามเห็นจากวิธีในอดีต พระราช
บัญญัตินั้นเห็นแต่เพียงเดือยหักการ จะเห็นสิ่งคอกหรือไม้

๒๖ น.

นายเนม เกษสุวรรณ (กระป๋อง) : ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณ
เพราะในฐานะข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ ๒๖ อย่างเหมือนกัน รู้สึกอกตัญ
กับพระมหากษัตริย์ของบ้านเกิดบ้านเกิดเดิมมาตรงกันจิตใจของ
พระเจ้า และเรื่องพระราชาศศิของเรานั้นโดยทางวิธีบางอย่างเหมือน
เพราะพระมหากษัตริย์ของเรามีความตั้งใจของผู้เสีย
ใจ ข้าพเจ้าขอรับไว้ และขอรับทราบอย่างนั้น และข้าพเจ้าขอ
รับทราบโดยที่ในหนังสือของข้าพเจ้าที่ได้อ่านด้วยดีแล้ว แต่
ยังไม่อาจที่จะรับทราบพระมหากษัตริย์ของบ้านเกิด
พระเจ้าของเมืองนอกที่ข้าพเจ้าไม่เหมือนกัน แต่โดยเฉพาะอย่างอย่าง
ที่เรารู้ด้วยแล้ว ข้าพเจ้าจึงรับแจ้งอย่างมาจดจำได้ของพระเจ้า
มาประกาศ ซึ่งข้าพเจ้าจะได้นำมาเรียนให้ที่ประชุมพระมหากษัตริย์
ไป
ประการแรกพระเจ้าที่ข้าพเจ้าได้เคยเรียนมาคือ พระมหากษัตริย์
เจ้าอยู่หัวมีนามของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าประทีพ
ศิริดา แต่แต่ในครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้เคยเรียนจากพระมหากษัตริย์
องค์หนึ่ง ที่เล่าไว้ในหนังสือของข้าพเจ้านี้ และข้าพเจ้าเห็นว่า
ของพระเจ้ามาจดจำอย่างมาจดจำได้ของพระเจ้ามาจดจำได้
จึงขอพระราชทานให้พระมหากษัตริย์ของบ้านเกิดบ้านเกิด

ไปหาเอาเองและไปทอดด้วยตนเอง ข้าพเจ้าเมื่อเห็นตึกนั้นแล้วจึง
 จะไม่ไปตั้งโรงเรียนขนาดเล็ก ประชาชนเขาเองจนจนเอง ที่นั่นเมื่อก
 าคณะก็มีไม่สะดวกเช่น ขอให้ กักตุนมาไว้ก่อนจะจัดขึ้นแต่
 ณะแต่เอาเด็กยังอยู่ในเกณฑ์ประถมศึกษาที่จะให้มาศึกษาต่อเรียนในระย
 ะมัธยมศึกษาบางหมู่บ้านหรือบางแห่งถึงกับต้องตัดลดหย่อนผู้คนไป
 เพราะมาเรียนไม่ได้ เพราะขาดการคมนาคม ซึ่งจะเห็นได้จาก อยากร
 แล่นไปประจำอะไรกับเด็กก่อนซึ่งอายุเพียง ๓ ปีก็ว่าๆ เดินยังไม่ทรง
 ทรนแรงเลย สดุดก่อนหน้าก็กลมเต็มเต็มแล้ว ข้างบนแต่จะให้หอบมา
 โรงเรียนขนาดเล็กอย่างนั้น ซึ่งให้แก่วัดเกิดความเดือดร้อนของประชาชน
 คือพอแผ่นดินจะมีสักแต่ไหนเลยไว้ ถ้าบางแห่งมีเลยจนกว่าจะจนเกิน
 มาได้ ไม้หนักของชุมชนหรือทำอย่างทั้งขยงใดมา มันเป็นเรื่องยุ่งยาก
 ตามเหตุเช่นนี้ๆ บอกถ้าจะรวมกันได้แต่เรียนอะไรไม่เพื่อจะเดือดร้อน
 อะไรเลย ข้าพเจ้าได้เห็นเห็นแต่ เพราะฉะนั้นปัญหาในเรื่องหรือ
 หนักประจวบกับพิจารณาตามเหตุผลจากตรงนั้นและอันนี้มาการคมนาคม
 เราไม่สะดวกแล้ว ถ้าเราจะไปตั้งก็มีผู้ปกครองจะไม่ยอมรับก็ไม่มี
 พึงตั้งไว้ก่อนไว้ก่อน ผู้คนเขาบอกว่าเป็นเดือดร้อน ไม่เห็นจะเดือดร้อนแต่
 อย่างไร เพราะว่าอะไรไหมหรือจะเป็นเจ้ากรรมนายเวรผู้ปกครองที่
 ักจนจน ผู้ปกครองก็ยอมรับไว้แล้ว อาจจะไปตั้งที่อื่นก็ได้
 และขอให้ผู้ปกครองพิจารณาถึงผลประโยชน์ของชุมชนด้วย จะ มี
 เด็ดเดี่ยวอะไรบ้างที่ผู้ปกครองไป ที่ไหนสักที่ๆนั้น แม้แต่ประถม
 ศึกษาก็ยังพอจะ ๖-๗ ปี ๘-๙ ปีนั้นแล้วของเมืองไทย แต่ถึงอย่างไร
 จะไม่มีอะไรดีจริงๆไว้

ทน การที่จรจัดวางโรงราโรงเรือนชนบท รัฐบาลสำคัญนั้นอยู่
 เป็นแบบจำลองสำคัญ เรามักพบแต่โรงเรือนซึ่ง มีเส้นเอียงก็เคยวางรัง
 หรืออาคารประ เปรียบตามไม่พบ โรงเรือนที่นั้นทั้งไม่สร้าง
 งบประมาณ ใต้เรือน มีนั่งท่าไม้จึงไม่ทำ ท่านพูดว่าทรงมาอยู่
 ทรงขอให้นกเกิดมา เพียงบังคับแต่ประตอมสี่ขาตาย ๗ มี ๆ มา
 ราวยังดำมาแต่ไหนอย่างไร ถ้าท่านถามชนบดเจ้าไว้บอก ขอ
 ท่านโทษเถอะ แม้ท่านมาเป็นรัฐมนตรี ท่านก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 รัฐบาลสำคัญในเมื่อเขาได้เพราะครุเตมที่แท้ และรามเงิน
 กระจอกเครื่องอุปกรณ์แล้ว นั้นแหละจึงจะตั้งนฤทลลงได้ ท่านการชชน
 โรงเรือนชนบดนั้น ท่านขอท่านได้จะเหมือนนกกับเราคือเด็กเขาไว้โดย
 อนุสำคัญแต่คุณโดยไรก็ตามจะถกกรรมเหมือนนกกับเรา คือคนสัตว์ อะไร
 ปล่อยให้ตกในเต้มังไม้ได้ มันต้องมีเครื่องอุปกรณ์การตั้งให้เด็ก
 ได้รับความศึกษาทุก ๆ อย่าง คือทุก ๆ อย่างที่จะทำได้ พูดกันอย่าง
 ๆ แม้แต่ไม้ก็ต้องมีเครื่องทำให้เป็นของเป็นคิง ค. นางเป็นคิง ข. นาง
 ศึกษเป็นอะไรของเต้มเต้าน เด็กจะ ตของเต้มมา คงแต่คนคน จึงไป และ
 กระจเพราะหนึ่งข้อลงไปเพียงไม่กี่ ได้ต้องไปตามชายชน นขาพเจ้าพูด
 ปัญหาเรื่องค่าการเงิน เพราะฉะนั้นการเงินเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะ
 มันทั้งรัฐบาลจะตั้งใจอยู่แล้ว และไม่ใช้แต่เพียงดวงใจเท่านั้น ได้ทำ
 ๆ แล้ว เกษณได้ทราบแล้ว คือได้มีสร้างโรงเรือนชนบดจนแทบทุก
 ภาคแล้ว และเหมือนในนี้ จะใหม่หมดทุกจังหวัด ให้มีทาง
 ศึกษาระดับสูงขึ้นมา เพราะฉะนั้นทางของทางได้เลือกอย่างที่จะหัด
 บดกมตั้งก โรงมาแล้ว แต่ว่าทำไม่ทำจึงไม่ไปเป็น โรงเรือนชนบดชนท
 หมดในสักคำว่า ท่านตของทางเห็นคืออย่างงี้ ท่านจะ ออกว่าทำไม่ได้

เมื่อมีเงินหมดแล้วขอใช้ตามกฎบัตรของรัฐบาล มีคำสั่งเลย รัฐบาลให้
 เขาก็ได้มาด้วย และในเรื่องการศึกษาของทางหลวงได้ไปต่างๆใน
 ที่ของส่วนรัฐบาลไม่ได้เขาใจได้ทางการปกครองมา อันนอกนี้เขตตรวจ
 ที่จะมีขึ้นโดยบางแห่งด้วยใครๆ ก็จะมีมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง
 ไรหรือขึ้นใหม่ ก็เรื่องครุฑเทาริมทศตามตัวหรือไม้ มีทุกหมู่บ้านหรือ
 และในโรงเรียนใหญ่ๆ โรงเรียนสูงๆ จนมาไม่พบทั้งไม้หรือเปล้า ทาง
 ก็ทราบว่ามีไม่ถึงท่านจะให้มี ในปัจจุบันนี้ ในปัจจุบันทางรัฐบาล
 พยายามเปิดทุกหนทุกแห่งจนกระทั่งครบแทบจะหาไม่ได้ด้วยแล้ว พยายาม
 จะผลิตครุฑ สร้างโรงเรียนอะไรก็ตามอะไรต่างๆ แต่ในโอกาสเดียวกัน
 จะตามพบเงินของงบประมาณเข้ามาในสำนักงานการคลังท่านคิดว่าไม่ควรจะทำ
 อย่างนั้น ไม่ควรจะสร้างอย่างนั้น คนเขาไปอย่างนั้นแต่ครุฑ
 อย่างไร เมื่อเห็นอย่างนั้น เมื่อท่านตั้งใจอย่างนี้แต่ในปี ๒๔๘๘ ถ้าจะ
 เสนองบประมาณมาใหม่ นอกท่านได้ขึ้น ขึ้นการ ศึกษาให้มากเถิด ให้
 งบประมาณให้มาก ๆ อาจเจ้าขอเงินแต่เงินที่ควรจะต้องได้ตามที่ทาง
 ของนั้น ๆ ท่านการที่ควรได้เงินมาขึ้นจะได้เงินมาจกไหน เป็นของข้อ
 เติบโตหรือเงินของทางบ้าน กับของรัฐบาล จะต้องมีเงินมาใช้ แต่ใน
 โอกาสเดียวกันนี้ เมื่อทางรัฐบาลเห็นว่าเงินที่ควรจะมีควรของนอก
 ทางบ้านหรือของของนอกของบ้าน ก็ไม่ยอมให้เงินจะทำอย่าง
 ไรเลย ถ้าว่าเราต้องขอเงินแต่จากบ้านนี้ หรือในภายนอกเช่นนี้ อย่างนี้จะไม่
 กันไว้ด้วยไร เพราะว่าอย่างนี้ ๆ เสนอแต่ อย่างว่ารัฐบาลมีการเรียก
 เก็บเงินประมาณสองสามหมื่นห้าพันห้า บาท หรือค่าอะไร ๕ บาท เรียก
 ถิ่นบ้านหรือเรียกเงินอื่นแต่ขอไรก็ตามไรก็ตามไรก็ตามต่าง ๆ และใน
 ใจที่ควรจะหาเงินจากบ้านนี้ หรือบ้านอื่นหรือบ้านอื่น แต่เงินที่เก็บเอา

กันจะท้าวอย่างไกรยาก็จะไร่มากเลย เมื่อไม่ถนัดมานะรูปมาได้ตั้ง
 การที่จะตั้งเสริมการศึกษาและการสาธารณสุข คือองค์การศึกษา
 การสาธารณสุขนั้นมันจำเป็นจริงๆ ได้พยายามหา กองที่จะไม่เก็บภาษี
 ออกเป็น ก.ศ.๘. เข็มชากรแต่คนไปให้ช้อยกัน ยังมีกำลังที่จะ
 บดเจย แต่จะเอาอย่างไร ที่นถาหาถว่าจะพูดถาเมืองนอก
 ปรถานไทย ไม่ใช่ถาจะดูหมิ่นผู้ที่ไม่ได้ ไปไม่ใช่ ถ้าผู้เจจะช
 ติยให้ทราบ การศึกษาทางเมืองนอกนั้นไม่ใช่รูปบดเจยเข้าใ
 ถาเหมือนประเทศไทย ถกอย่างวราชญ์เขาจัดทำ ที่ในเขาตั้งจัดทำ
 จะเขามีความเจริญในการ คมนาคม อะไรทุกสิ่งทุกอย่างเขาดำเนิน
 การอย่างเขาก็ดำเนินทุกคนพูดกันอย่างง่าย ๆ ว่าใน ค.ศ. ๑๙๑๑ คนที่ไม่
 ศึกษาคูเหมือนจะสามได้โดยเสียดวยชา ที่นเขาขอมได้ถดระ พก
 อย่างง่าย ๆ จะช้อยที่ปลูกถกหนึ่ง เช่นการได้บดเจยอย่างนเขาค
 นเขาเราพอจะมีการเกมมาช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ขยให้หมมนกนถากาน เขาเรื่อง
 ถกอย่างเสียดให้จบ ถกอย่างให้ช้อยช้อยให้จบ
 นายเนน เกษสุวรรณี (กระบ): พอมถานเขมได้ถกถกของ
 ถกต่างประเทศเขาทำเข้าเจ้าในเห็นเขมได้มาถกถกถกด้วยถกถก
 ถกถกถกเพื่อประโยชน์ช้อยหม นเขมถกถก ถกถกผู้เจจะพมมา
 ถก
 ถก

นายชานอุยช ไซยคำมัว (กาฬสินธุ์) : สมในฐานะที่ได้ผ่าน
 ถก
 ถก

หลกการนั้น ถ้าหากว่าเราจะคำนึงถึงอเสถียรของสังคมและค่านิยม
 ของประชาชนในเวลานั้นเป็น มาตราฐาน แล้วถ้าหากว่าเราจะใช้พิจารณา
 โอภาสให้ ได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งนี้ก็โดยเหตุอัน
 มีจำเนน ทั้งประเทศได้ยอมร่วมกันว่า การศึกษาเท่านั้นที่จะทำให้
 เป็นคนชนชั้นกลางได้ ในสมัยโบราณก็ได้กล่าวไว้เป็นตอนตอนว่า
 ศติยัตถกถน ความจริงในหลกการนั้นเป็นเหตุที่ที่กล่าวไว้ข้าง
 รัฐบาลได้เร่งรัดการศึกษาภาคชนบท แต่ในขณะเดียวกันที่ทางผู้
 เสนอในการบังคับ บทบังคับว่า ให้คงแต่ ๑ ปีครึ่งขึ้นไปถึง ๑ ปีครึ่ง
 หากว่าท่านผู้ใดไม่ใส่ใจในการศึกษาเป็นศึกษาที่ดี และเรียนภาค
 จะเห็นว่ามีทางต่อของกันได้ เพราะว่าการศึกษาในสมัยนั้น
 การอบรมให้เด็กโตขึ้นต่อที่จะเขาเริ่มในชั้นประถมซึ่งเป็นการตัดขั้น
 ยิ่งยากในทางครอบครัว ท่านจะสังเกตเห็นว่าในจังหวัดพระนครศรี
 ในจังหวัดใดที่มีการศึกษาเจริญก็ดี ผู้ปกครองจำเป็นจะต้องนำเด็ก
 ฝากโรงเรียนราษฎร และจะต้องเสียค่าเล่าเรียนในชั้นหนึ่งจนไม่
 น้อยๆ แม้รัฐบาลเองไม่ยอมมีค่าไปจัดทำ ซึ่งแม้แต่ท่านผู้แทน
 รัฐมนตรีทั้งของยุคของประเจียรให้ โรงเรียนบางโรงเรียน ซึ่งเราสอน
 ของท่านให้ ได้ดี การสอนเด็กของท่านในชั้นเป็นการเตรียมตัว และ
 ภาวะยิ่งยากเพื่อเป็นการอบรมเด็กต่างบ้าน คือเด็กเล็กๆ ๕ ปี ๖ ปี
 ๗ ปี ๘ ปี ในที่กล่าวถึงอยู่ในระยะเรียนจริง หรือขอศึกษาในสิ่งที่
 ทำให้ต้นบด่างจน ที่เห็นฝ่ามือของทนต์ใจมาก บางท่านก็แก้แพ้ศำ ปี
 ๕ นอกเป็นช่วงพักยาว บางท่านก็เป็นนักเรียน คือตัวมีท่านก็จะมาถึง
 อยู่กับเด็ก นอกเป็นการเพิ่มภาวะให้แก่ผู้ปกครอง เมื่อบุญธรรม
 ผู้ปกครองจึงกล่าวขอมา คือฝากเด็กเข้าในโรงเรียน คือโรงเรียน

โรงเรียนขนาดกลาง ทนกว่าทำเช่นนี้ไปได้ตามฐานะของผู้คน
 ทั่วไปได้ แต่เอาไปทางประเทศต่างจังหวัด พ่อแม่ของเขาเป็นชาวต่าง
 ชาติไปไหน เขาก็จะกลับมากัน ปลูกขุดก็ได้ที่บ้านเงินค้ำ
 หนึ่งของเด็กในวัยเขี้ยว อาจจะไปตกอยู่ในหม้อโจรหรือตกไปอยู่ใน
 ไม้ค้ำ ขี้ขี้มันจะเต็ม ในเมื่อเข้ามาในโรงเรียนพร้อมศึกษากัน
 คลุกจะทำให้ความยุ่งยากแก่ชนแก่ครั้น ฉะนั้นให้กระเตรียมตัวซึ่ง
 จะให้แม่พ่อเมียงค้ำไปไหนเขาจึงต้องอบรมตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ ขึ้นไป
 ใจไม่จดเป็นจะตักด้วยกลักเกนเสถียรเด็ก ๓ บครั้งขึ้นไป เพราะกระตัก
 หนึ่งของเด็กอยู่ แต่ความทางที่จะตักของที่จะเอา ๕ บครั้งขึ้นไป พอ
 ๕ บครั้งขึ้นไป จะให้เขาโรงเรียนทั้งหมด ขยายจากหม้อกานกานนั้นขอยุ่เต็ม
 ๕ บครั้งขึ้นไป จะให้มีขนาดพอ แต่พอเข้ามาส่งมาทางพวกคนต่าง
 ชาติที่แนะนำการศึกษา เขาก็จะมาจัดพระพรซึ่งไว้ความ ๕ บครั้ง
 ๕ บครั้งได้จัดที่ขอยุ่ในเขตนี้เรื่องการศึกษา ๕ บครั้งศึกษาของก็ระ
 ๕ บครั้ง ขอนั้นไม่ใช้ความผิดของพระราชบัญญัติ เป็นความผิดของ
 ๕ บครั้งของเรา ถึงที่ทางไม่ได้เรื่งเราก็ยังทำกันไป ถึงได้ทพอยู่ทุก
 ๕ บครั้งจนตลอดนั้น ไม่ใช่ว่าการประมคักหาหากันก็ขอยุ่ไม่ได้
 ๕ บครั้งขอยุ่ขนาดเราก็ยังไม่ควรซักกันนั้น การที่ทางนี้ระทั้งคนค้ำของแทน
 ๕ บครั้งไปแทนนั้นก็ได้เห็นวาทาของการศึกษานักขยถึง ๕ บครั้ง
 ๕ บครั้งจริงอยู่ในกรณี ผู้เช่นขี้ได้เด่นเข้ามาคน ผู้ปรารถนาค มีควมพิงค
 ๕ บครั้งกับทุกข้อ ๆ ไป แต่ความจริงอันเช่นนั้นได้ ไปเขียนบทเพื่อมึงค
 ๕ บครั้ง บครั้งขึ้นไปถึง ๕ บครั้งกระทำให้เป็นทกระทบกระเทือนใจของพวก
 ๕ บครั้งขอยุ่กัน โดยสังจริตได้ ไปกระขีระตามจำตุกรเราไปฝากไว้ที่ใหม่
 ๕ บครั้งอย่างสม่ำเสมอทุกขอยุ่กัน เช่นคนพุ่มแรม เกษะ ๕ บครั้งฝากโรงเรียน

อนุบาลอยู่... และการจัดทัก ไม่เว้นการจำเป็นจะต้องบังคับตามกฎ
 เรารับหลักการไว้แต่ยึดหลักกฎหมายบังคับเป็นเขต ๆ เช่นเขตเทศบาลตรง
 จะทำได้... จึงอยู่ได้... ประมาณจะต้องเปิดของ... การจัดการให้แยก
 เปลี่ยนหนอชกจะเป็นไรไป... ประมาณจากภาพของราษฎร... เพื่อ
 ราษฎรผู้เสียภาษีมา... เขาคงกลัวจะหลุดจาก... รัฐมนตรีมนตรี
 การอื่น... แต่ทุกท่านบอกวามะนองนบนประชาชนเขาหนีเขาไป
 การศึกษา... ขอให้เทียบนักปราชญ์ของเมืองนคกเจนนกปราชญ์เขาไม่
 เห็นแก่ศดเหมือนอย่างนักปราชญ์บ้านเรา... เขามักถามรู้และเขาจัด
 ทนที... เหมือนมาตามมชนเดทเซว... ได้เสีย... ศึกษามถ... เขาจัดทำอนบ
 เล็ก ๆ เพียง ๗ คนจนเป็นตัวอย่างของอนบทุกอนบ... ส่วนพวกเราห
 เขาไปจัดแต่ปล่อยให้เขกจนจัดทำเป็นการค้าไปในค... อย่างพวกเร
 เห็น... และที่ทำนรัฐมนตรีศึกษาได้พยายามแก้ไขคชวรวิชชในวงโรงเรียน
 นอชได้มีนายทนทจะเก็บคชไปแดงเทอมดะแปดวทษนบท รัฐมนตรี
 ศึกษามีเขาไปเกยอชอง... หรือได้ชอชองให้ปลูกชองเหล่าน... ได้มา
 เบกัการที่จะชอชรมเด็กเหล่าน... ให้มีมาตรฐานให้... ได้มีเครชองเรียนพอเพียง
 ให้เด็กให้เด็กฉลาด... ให้เด็กให้คงคณเป็นบคคคทจะเป็นพตเมืองคชองชค
 ทคกการนชาพเจ้าบรมองฉา... ชาพเจ้าเป็นครมาและได้คชบชองน... ถ้าทำ
 ่อำพันผู้ให้คชใหญ่... ในกระทรวงศึกษาได้มานง พงชย... ทนคชจะให้ครเนน
 ชาพเจ้า... เปชวเชนคช... รัฐมนตรีฉว ๖ บถ ๗ บคชจะเปชคชมาค
 ได้แล้ว... แต่ฉวในเรองบชหาเรองงบประมาณเนน... คชองจริงมกทำชไร
 กคชองชคชงบประมาณ... และการทำครไรคชองชคชยคร... เรกชเชนเนน
 เป็นปัญหาที่เราฉนคมาจะจัดทักไปคชชอง... เป็นชน... ไปเราชคช
 มี... คชชคชช... คชชคชชและเมชชคชไปแดงราษฎรจะไม่เข้าใจมชจะเป็น

พจน และข้าพเจ้าก็ช่วยเหลือกันบ้างไม่ได้โดยเจตนาเราหรือเขา (ซึ่งพ
 ว่าเป็นคนกลาง ชะไรดี ข้าพเจ้าจึงนั่งนิ่งนิ่งนิ่งมือ แต่ใจก็กระสือค
 ศึกที่งานใจทองดังได้ เป็นเหตุที่กรรมตาจึงขอความเห็นใจจากที่
 ท้ายที่สุดซึ่งเป็นที่มาข้าพเจ้า และหวังด้วยความเจริญแก่กตบุตร กตภาทักโดย
 ใจของประชาชนได้แต่หวังว่าจะส่งเสริมการศึกษาให้เจริญรุ่งเรืองแก่ชาติ
 (ได้ โปรดพิจารณา โดยของแท้ด้วยดี และได้ โปรดรับเหตุผลการไป
 ในชั้นกรรมาธิการด้วย

๓๐.๕๕ น.

หลวงราชเวชพิศาล (นนทบุรี) : ตามที่ทนายแผ่นดินพระ
 บุญญคุณมนตรีศึกษา ท่าน กรมมกรังตั้งจะพาผู้ เด่นขอ และผู้ เด่นขอ
 ทางฝ่ายผู้ เด่นขอ กับขอมาเจตนาที่ทนายกรมมกรังขอพระคุณที่
 ใดก็ตามมานั้น เป็นผู้ ทมความทองใบแก่ประเทศไทยชาติ และขอ
 รับหนึ่ง แต่สำหรับกรจะรับพระราชบัญญัติขึ้นหรือไม่นั้น กรมมกรังขอ
 ว่าจะไม่เห็นว่า ออกแล้ว กับ สมควร ด้วย เหตุผล ดัง จะได้ กรณเรียน ไป
 ประชุมหน้า คือตามทนายใดก็ตามมานั้นแล้วถึงต่างประเทศก็ก ภา
 ได้ไปเห็นด้วยตามมาแต่ได้ จะเห็นว่าในต่างประเทศ กับประเทศไทย จะ
 การศึกษา ระยะห่างไกลกันตั้งประมาณร้อยกิโล เพราะฉะนั้นจะเปรียบ
 กับเขาไม่ได้ประการหนึ่ง แต่ถ้ามองจะพูดของปรารถต่าง ๆ ที่เราทราบ
 วิชาความรู้เขายัง ไม่เพียงพอที่จะสอนนักเรียนที่ประเทศ แต่ที่เราจะมาก
 อนุบาลศึกษาชั้นอนุบาลได้ เราจะได้กรมาจกทางไหน เราจะมีคนที่
 ไม่ใช่ว่าที่เรา จะนับดีคนดีก็ตกตาอีก เช่นนั้น จะได้หรือ เพราะฉะนั้น
 กรมมกรังไม่เห็นสมควรเห็นเช่นนี้ และสถานที่ ในการศึกษาเราก็ยังขาด
 เครื่องมืออีกมาก ก็เป็นเหตุที่เราทนายแต่โดยทั่วไป สำหรับการศึกษา

๕๑๑
 ๕๑๒
 ๕๑๓
 ๕๑๔
 ๕๑๕
 ๕๑๖
 ๕๑๗
 ๕๑๘
 ๕๑๙
 ๕๒๐
 ๕๒๑
 ๕๒๒
 ๕๒๓
 ๕๒๔
 ๕๒๕
 ๕๒๖
 ๕๒๗
 ๕๒๘
 ๕๒๙
 ๕๓๐
 ๕๓๑
 ๕๓๒
 ๕๓๓
 ๕๓๔
 ๕๓๕
 ๕๓๖
 ๕๓๗
 ๕๓๘
 ๕๓๙
 ๕๔๐
 ๕๔๑
 ๕๔๒
 ๕๔๓
 ๕๔๔
 ๕๔๕
 ๕๔๖
 ๕๔๗
 ๕๔๘
 ๕๔๙
 ๕๕๐
 ๕๕๑
 ๕๕๒
 ๕๕๓
 ๕๕๔
 ๕๕๕
 ๕๕๖
 ๕๕๗
 ๕๕๘
 ๕๕๙
 ๕๖๐
 ๕๖๑
 ๕๖๒
 ๕๖๓
 ๕๖๔
 ๕๖๕
 ๕๖๖
 ๕๖๗
 ๕๖๘
 ๕๖๙
 ๕๗๐
 ๕๗๑
 ๕๗๒
 ๕๗๓
 ๕๗๔
 ๕๗๕
 ๕๗๖
 ๕๗๗
 ๕๗๘
 ๕๗๙
 ๕๘๐
 ๕๘๑
 ๕๘๒
 ๕๘๓
 ๕๘๔
 ๕๘๕
 ๕๘๖
 ๕๘๗
 ๕๘๘
 ๕๘๙
 ๕๙๐
 ๕๙๑
 ๕๙๒
 ๕๙๓
 ๕๙๔
 ๕๙๕
 ๕๙๖
 ๕๙๗
 ๕๙๘
 ๕๙๙
 ๖๐๐

นายแม่เพียง จิตรกรณ (หญิง) : คุณหญิงเรื่องร้องพระอภัย
 ปิตินบนิ ทงต้องมาแก้กรรม และอากรรมที่มีขจัดพระอภัย
 ๕๑๑
 ๕๑๒
 ๕๑๓
 ๕๑๔
 ๕๑๕
 ๕๑๖
 ๕๑๗
 ๕๑๘
 ๕๑๙
 ๕๒๐
 ๕๒๑
 ๕๒๒
 ๕๒๓
 ๕๒๔
 ๕๒๕
 ๕๒๖
 ๕๒๗
 ๕๒๘
 ๕๒๙
 ๕๓๐
 ๕๓๑
 ๕๓๒
 ๕๓๓
 ๕๓๔
 ๕๓๕
 ๕๓๖
 ๕๓๗
 ๕๓๘
 ๕๓๙
 ๕๔๐
 ๕๔๑
 ๕๔๒
 ๕๔๓
 ๕๔๔
 ๕๔๕
 ๕๔๖
 ๕๔๗
 ๕๔๘
 ๕๔๙
 ๕๕๐
 ๕๕๑
 ๕๕๒
 ๕๕๓
 ๕๕๔
 ๕๕๕
 ๕๕๖
 ๕๕๗
 ๕๕๘
 ๕๕๙
 ๕๖๐
 ๕๖๑
 ๕๖๒
 ๕๖๓
 ๕๖๔
 ๕๖๕
 ๕๖๖
 ๕๖๗
 ๕๖๘
 ๕๖๙
 ๕๗๐
 ๕๗๑
 ๕๗๒
 ๕๗๓
 ๕๗๔
 ๕๗๕
 ๕๗๖
 ๕๗๗
 ๕๗๘
 ๕๗๙
 ๕๘๐
 ๕๘๑
 ๕๘๒
 ๕๘๓
 ๕๘๔
 ๕๘๕
 ๕๘๖
 ๕๘๗
 ๕๘๘
 ๕๘๙
 ๕๙๐
 ๕๙๑
 ๕๙๒
 ๕๙๓
 ๕๙๔
 ๕๙๕
 ๕๙๖
 ๕๙๗
 ๕๙๘
 ๕๙๙
 ๖๐๐

ประชาชนสภาพผู้แทนราษฎร : นี้ท่าน ยังไม่รู้ที่ท่าน ยัง
ซนดงมคคตคตคตคตจะเอาหรือไม้อะ ว่าตามเรื่องเถอะท่าน

นายเสด็จ จิราภรณ์ (พจิตร) : เพราะว่ามีข้อเท็จจริงใน
ที่เห็นที่ขอมรมกันแต่ก่อนนั้นข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะไปกล่าวหาท่าน
ที่เคารพแต่อย่างใดหรอก แต่ว่ากรรมเป็นเครื่องเจตนา และการกระทำ
ดังใดเป็นสิ่งที่ ถ้ารัฐบาลควรมุ่งสิ่งนั้นรัฐบาลก็ทำ แต่สิ่งใดเป็น
ตรงกันข้ามถ้ามีสมาชิกที่ไม่ใช่รัฐบาลเป็นผู้คิดขมแต่โดยมาก
เป็นผลสำเร็จสักทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นความจริงคุณเดี๋ยวก่อนก็ควรไปหา
รัฐมนตรีศึกษา ไปปรึกษาให้ท่านฟังแล้วให้ท่านเห็นชนมากระทำ
แน่ มีหมื่นคนเสนอเท่านั้นแหละ ข้าพเจ้าเรียนว่าจะลงไปหรือไม่ก็
เป็นอย่างนั้น คงจะไปหาปรึกษากับท่านด้วยกันให้ท่านเห็นชนมา
สำเร็จแน่ เพราะฉะนั้นกลายเป็นว่าสมาชิกมาเสนอชนมาแข่งโดยไม่
ปรึกษาหารือ นี่แหละจะได้รับผลที่ตรงกันข้าม ซึ่งข้าพเจ้าพูดอยู่แต่
กับกฎหมายฉบับที่พิจารณานี้เอง ท่านสมาชิกผู้แทนก็ผู้เสนอโดย
ตั้งแต่ต้นมาแต่ก่อน การศึกษาของนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถม
ที่มีจะเป็นเช่นนั้น ซึ่งทุกชั้นก็ขอมรมว่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าใคร
จะขอต่างเพิ่มเติมเนนดงไปก็กลัวว่ามันคิดแต่คิดแต่เพียง เพื่อให้ทางรัฐบาล
อาจจะเปลี่ยนใจได้ เพราะฉะนั้นท่านอาจตั้งใจไม่รับ แต่ผมพอเห็น
ว่าดีเดี๋ยวจริง ๆ และข้าพเจ้าจะแนะนำทางว่าต้องแก้ไขในข้อที่ขอมรม
มีข้อการที่จะแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จได้ คงจะกราบเรียนที่ประชุมคงขอ
ไปในเรื่องคุณประโยชน์ของอนุบาลศึกษา ก็ขอให้สมาชิกได้ขอมรม
ข้อเท็จจริง ๑. ประการซึ่งนักปราชญ์ราชบัณฑิตได้กล่าวไว้ คนไม่
เจริญด้วยอายุ คนเจริญได้ด้วยการศึกษา ๒. ประการที่ ๓. ประการที่ ๔.

๒. ปรากฏตัวขึ้นเหมือนกับปลอกคนไม้แก่น ไม่ใช่ไม้ตะมุลก
 ๓. ปรากฏตัว ๓ ไม่ชอบตัวง่าย ไม่แก้ขัดออก ๔. ปรากฏตัว ๕
 ๕. ปรากฏตัว ๖ ปรากฏตัว ๗ ปรากฏตัว ๘ ปรากฏตัว ๙ ปรากฏตัว ๑๐
 ๑๑. ปรากฏตัว ๑๒ ปรากฏตัว ๑๓ ปรากฏตัว ๑๔ ปรากฏตัว ๑๕ ปรากฏตัว ๑๖
 ๑๗. ปรากฏตัว ๑๘ ปรากฏตัว ๑๙ ปรากฏตัว ๒๐ ปรากฏตัว ๒๑ ปรากฏตัว ๒๒
 ๒๓. ปรากฏตัว ๒๔ ปรากฏตัว ๒๕ ปรากฏตัว ๒๖ ปรากฏตัว ๒๗ ปรากฏตัว ๒๘
 ๒๙. ปรากฏตัว ๓๐ ปรากฏตัว ๓๑ ปรากฏตัว ๓๒ ปรากฏตัว ๓๓ ปรากฏตัว ๓๔
 ๓๕. ปรากฏตัว ๓๖ ปรากฏตัว ๓๗ ปรากฏตัว ๓๘ ปรากฏตัว ๓๙ ปรากฏตัว ๔๐
 ๔๑. ปรากฏตัว ๔๒ ปรากฏตัว ๔๓ ปรากฏตัว ๔๔ ปรากฏตัว ๔๕ ปรากฏตัว ๔๖
 ๔๗. ปรากฏตัว ๔๘ ปรากฏตัว ๔๙ ปรากฏตัว ๕๐ ปรากฏตัว ๕๑ ปรากฏตัว ๕๒
 ๕๓. ปรากฏตัว ๕๔ ปรากฏตัว ๕๕ ปรากฏตัว ๕๖ ปรากฏตัว ๕๗ ปรากฏตัว ๕๘
 ๕๙. ปรากฏตัว ๖๐ ปรากฏตัว ๖๑ ปรากฏตัว ๖๒ ปรากฏตัว ๖๓ ปรากฏตัว ๖๔
 ๖๕. ปรากฏตัว ๖๖ ปรากฏตัว ๖๗ ปรากฏตัว ๖๘ ปรากฏตัว ๖๙ ปรากฏตัว ๗๐
 ๗๑. ปรากฏตัว ๗๒ ปรากฏตัว ๗๓ ปรากฏตัว ๗๔ ปรากฏตัว ๗๕ ปรากฏตัว ๗๖
 ๗๗. ปรากฏตัว ๗๘ ปรากฏตัว ๗๙ ปรากฏตัว ๘๐ ปรากฏตัว ๘๑ ปรากฏตัว ๘๒
 ๘๓. ปรากฏตัว ๘๔ ปรากฏตัว ๘๕ ปรากฏตัว ๘๖ ปรากฏตัว ๘๗ ปรากฏตัว ๘๘
 ๘๙. ปรากฏตัว ๙๐ ปรากฏตัว ๙๑ ปรากฏตัว ๙๒ ปรากฏตัว ๙๓ ปรากฏตัว ๙๔
 ๙๕. ปรากฏตัว ๙๖ ปรากฏตัว ๙๗ ปรากฏตัว ๙๘ ปรากฏตัว ๙๙ ปรากฏตัว ๑๐๐

แปลงการปกครองมา ๒๐ ปี การศึกษาเราไม่ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ
 ขาดเจ้าชอกจะกล้าว่า เช่นนี้ ปริมาณคือไม่ได้ผลเปอร์เซ็นต์การศึกษ
 ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วต่อไปเราจะให้ราษฎร ปกครองตนเอง
 เดือนเดือนเดือนจนกระทั่งจนมาปัจจุบันเราก็ไม่ได้ ในด้านปริมาณแ
 ในด้านคุณภาพนั้นเราก็ไม่ได้ อย่างที่ถามเพราะถ้าเราไปตั้งหน
 ศึกษาให้หยุดยั้ง อนุญาตการศึกษาให้แต่ละแห่งจะแก้ไขข้อบกพร
 แต่งมา เพิ่มให้เขาอีกบทร้อย ๒ ปี หอนกลับไปหาชนเดิมตั้งให้ระยะ
 การศึกษานาน ขาดเจ้าชอกจะกล้าให้เห็นความสำคัญอน
 การศึกษาเพิ่มเติมต่อไปถ้าเราว่าเด็กประเทมจะเอาเขาไป ปล่อยให้
 เขามาหมดแล้ว ท่านอาจจะแย้งว่าเด็กเขามาถึงในชั้นประถมศึ
 กเป็นฝ่ายมาก คือมาเรามาเต็มตัวหรือไม่เห็นแล้วแต่เรา ความจริงไม่
 เช่นนั้น เด็กเกิดเขาประถมศึษาแล้ว ถ้ามันกระต่ากระตางมาแต่กระ
 ทั่วต่างมาจากอะไร มาจากบ้าน มาจากตั้งแถวของหมู่บ้าน เด็กพอ
 เคียงข้างชอกที่ชอกชงที่ชอกจะคิดจะคิดคุยกับเพื่อนฝูง ยะ
 ล่าง ๆ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เด็กเขาประถมศึษาตามพระราชบัญญัติ
 ประถมศึษามรยต่างแต่ไม่ชอก เพราะฉะนั้นการชี้แจงของเรา
 ชั้นประถมศึษาไม่พอเพียง และต่อมาโรงเรียนสูงเราทำไม่พอเพียง แ
 มีสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ล้อมรอบในด้านนี้เสียก็ คนเราก็คงไป ไหว
 ยต่างถึงกลางชีวิต ๆ สักสมัยซึ่งได้เรียนเรื่องมนุษยวิทยา เขาอาจ
 ตั้งแต่เป็นต้นแต่ของบ ก่อของมานั้น มีแต่ปัญญาไร้ระบอบการปกครอง
 แล้วจิตใจของคนเราไปยึดไม่ ที่ไม่ไปยึดก็เพราะเราจัดการศึกษา
 ที่ควรปฏิบัติก็ไม่ได้พอเพียง เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราปฏิบัติจริงจะปร
 ามในชั้นเราก็คง ยึดตนยึดของชาติก็ไม่ได้พอเพียง การศึกษา

ที่ราชบัณฑิตยสถานเมื่อออกพิมพ์ครั้งใหม่ไว้ ขาดรากฐาน ถ้าเปรียบ
 คนคนไม่แดง ประเด็นก็เช่นหมอมารกแกว่ การศึกษาหนังสือ ๆ คือ
 เป็นตอกลิ่มของกันและกัน แต่การศึกษาก็ไม่มี ขนาดศึกษาวิชา
 จะเขียนพิมพ์ออกก็ยากพอ ๆ ขาดเจ้าได้ของข้อเท็จจริงแต่อย่างการ
 ที่ปรากฏเหมือนคนไม่ โดยยุคยังมีคนเขียน รากแก้ว ใต้ดิน มีกิ่งก้าน
 กิ่ง ใบไม้โตมดกลไม่มดกลไม่จำเป็นก็ยังมีรากแก้ว รากฝอยมี
 มาก เพราะเราปลูกแต่ต้นเดียวก็โตมด แต่การศึกษาของคนรากฝอย
 ศึกษาที่ หมอมดกลศึกษาเปรียบเหมือนคนไม่ หมมแกว่ที่ไม่ มีรากฝอย
 ก็ยังคงมีผลต่อวิชาอื่นไม่จริงเป็นต้นโตแต่ใหม่ เพราะรากแก้วไม่ใช้
 วิชาที่ ขาดส่วนแล้วแต่ของงัดขึ้น ขาดวิชาที่สอนที่จะศึกษาหาวิชาจริง
 คนไม่ ให้เขาพูดแต่เรื่องไป หมมเขาอยากเพื่อให้ท่านเห็นความสำคัญ
 ของวิชาที่กล่าว ถึงแก่นแท้ของจิตใจให้ท่านรู้คุณค่าเห็นความสำคัญ
 ของมันแต่ หมมที่ควรได้จะหาว่าไปไม่ เป็นประการที่ตน ประการ
 ที่ไปหาเจ้าจะได้อีกของงัด เป็นสิ่งที่ดีว่ามาจะจัดได้ท่านรู้คุณค่า
 ไปเห็นสิ่งที่ดีนั้นไปไม่ได้ ขาดเจ้าเชื่อกความสำคัญของรัฐบาลตน เห็น
 ความสำคัญของท่านที่รู้คุณค่าของกระทรวงศึกษาฯ ที่จะจัดงานนี้ไม่ได้ งาน
 คนสั่งหลายข้อเองซึ่งคนทำไปว่าทำไม่ได้ รัฐบาลนั้นก็ทำไม่ได้ ขาดเจ้า
 หากจะช่วยให้เห็นคุณค่าของ "ทำไม่ได้" ไม่มีในเป้าหมายของรัฐบาล
 ซึ่งถ้าตั้งใจจะทำจริงแล้วทำได้ เช่นแต่ท่านจะทำที่วัดไม่ท่านนอก
 ของหนึ่งหาพเจ้าบางคนทำไม่ได้ นอกจากจะแนะนำชี้แจงของของท่านเพื่อ
 ให้ท่านกระทำท่านเอง ก็ในวังพระราชบัญญัติจนเห็นถึงแม้จะมีคน
 ขาดด้วย ๆ ท่านของจะใช้ทั้งพระราชบัญญัติแล้ว แต่ก็เป็นเรื่องที่เราจะ
 คบปรุปรุได้ ถ้าใช้ทั้งพระราชบัญญัติแล้วถ้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วยในเรื่อง

ภายละเอียดย แต่การจะไว้ใจของกรมหลวงเทเวศร์ภักดีอันนั้น
 เห็นว่าควรจะได้ และเป็นที่ลอบกระทำการ ด้วยตัวองศาที่กล่าวมา
 ดังมาที่ผู้ม้วยชาติ ได้พามา ๕-๑ สิบคน ๖. เงินไม่พอ ๗. ผู้ที่
 จะเคยพร้อมในกรมตั้งถูกเข้าโรงเรียนการไปมาไม่สะดวกทางเมือง
 และมาจากนอกเมืองด้วยในต่างประเทศการคนขนาด สักขาทาง
 หนีในต่างประเทศเขาจัดเอง โดยไม่ต้องการคนมีขนาดแต่อย่างใด
 ขาดทั้งการขบถการขบถศีลธรรมของประชาชนที่เลื่อมทงอนัน ในคำ
 ของจากคนขนาดศึกษา เรามักจะทรงของอันบรรพชนแต่ที่กระทำประ
 ให้ได้สมมุติกรรม ในชื่อเบญจกษัตริย์ ข้าพเจ้าจะเห็นแรงเสียดทาน
 ในบางประการ ที่ว่าพระเจ้าไม่เห็นด้วย โททาน สวรรค์ ผู้ม้วยชาติ ได้พบ
 พิจารณาในร่างกฎหมายอันสืบอยู่ในเรื่องเงินไม่พอ ความจริง
 ระบบการปกครองระบบประชาธิปไตย นเรศวรสถิต ทว่าเราหาหนทาง
 ชนก่อนว่าเราจะทำงานอะไรได้ไม่ดีอย่างไร เห็นที่เราทำแต่ เราคงหา
 ภายตั้ง กับงานหลายสิ่งหลายอย่างที่รัฐบาลได้ทุ่มเงินทองไปมาก
 ภายของหนักหน่วงยังสามารรถกระทำ ได้ ตั้งคนขนาดศึกษากรบกับทุก
 แลดูว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ด้วยเหตุให้รัฐบาลทำไมจะไม่ทำ ทว่าเงินไม่พอ
 พอ จะไปตั้งการศึกษาอะไรต่าง ๆ แต่การยอมรับของคดีความ ผู้แทน
 ทั่วของคดีความ คงจะจริงการภาษณาการที่จะจัดมา การจะเฉพาะการศึกษา
 แต่ โดยมากผู้คนไม่เข้าใจ แต่ก็จะเขาไปใช้จ่ายพิมพ์เพื่อยในทาง
 ไม่สมควรแต่ เขาว่าถึงทุกสิ่งทุกอย่าง สอนในแปลกรเช่นคำาทงกันคนใน
 เรียง ก.ล.ล. นนทบุรีของ คดีความบ้าง อะไรบ้างต่าง ๆ พงกษณกษาจะเป็น
 คนสอนน้อยที่อาจจะไม่เห็นผลของทางการศึกษา และหมกกระทำตามในสภา
 ผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าจำได้ เคยทำหนังสือถึงสภา ไม่ได้ตามทว่า
 ไม่เห็นผลอะไรเลย โดยมากห้องเรียนว่าเมื่อก่อนแต่ก็จะเขาไปใช้ให้เป็น

หมดแต่ใหม่ ใช้สิ่งทีละอกรวมไม่คงอยู่อย่างไร มากกว่าที่จะเป็น
 แต่ก่อนที่มาถึงก็พยายามคิดเพื่อคิดว่า ถ้ากฎหมายเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน
 ได้ขึ้น ประสงค์จะเอาตัวเขาเป็นคู่แทนพร้อมกันทำนวมในสมัยที่
 กระทรวงศึกษาธิการไม่เคยคิด กระทรวงศึกษาธิการคงมาใคร่คิด
 ภายหลัง กระทรวงการคลังคิด ตัดมาตั้งแต่เมื่อก่อนมาในสภาพธุรกิจ
 ชาติได้แปรเพิ่มให้ ทั้ง สนิทนาม ท่าน รัฐมนตรี เดอระกอบ เป็น รัฐมนตรี
 ศัตรูคนแต่เดิมแต่สามารถเพิ่มได้ การตัดไม้ ได้ตั้งงบประมาณการ
 ใหญ่ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจเสียใหม่ว่า สมาชิก
 ในขณะนั้นถึงที่เคยเป็นครู และไม่เคยเป็น ครูมา ในเรื่อง การศึกษา
 ของพวกของราษฎรชาวไร่ ชาวนาเป็นพวกฐานของหัวใจ ของสมาชิก
 แทนราษฎร ถ้าในสิ่งเหล่านี้โดยมากผู้แทนไม่ได้ออกตัวผู้แทน
 มาหาเขาเชยความสามัคคีกับราษฎร นอกจากจะทำแต่คงมุ่งไปทุกที่
 ในเรื่องการไปมาของเด็กนักเรียนไม่สะดวก จึงขอประทานโทษ
 น้อยๆเช่นนั้น ส่วนข้าพเจ้าเองนั้นก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าเชยเหมือนผู้
 เป็นครูทุกคำพูดแต่ตัวจริงไม่ให้อะ เด็กมาโรงเรียนไม่สะดวก เพียง
 ภาย ๑-๒ ปีมาโรงเรียนก็เต็มหมดแล้ว ถ้าจะเรียนตามโรงเรียน
 วิชาความรู้ตามบ้านแต่ไม่ได้ ก็เรียนของพวกเราได้เรียนโดยตัวกับ
 พวกเด็กที่จะได้ ในเขตเทศบาลได้ ก็กฎหมายประกาศใช้ ในเขตที่
 สมบูรณ์ทุก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเผด็จ ข. เกตุางของทางเทศ
 ภามหานคร ขอให้รอไว้
 นายเผด็จ อภิภรณ์ (พิจิตร) : เพื่องกฎหมายบังคับจึงต้อง
 ขออนุญาตขอยกได้ ที่ขอมอบกับ นางพอง เพื่องกฎหมายบังคับในเขต
 ภายออกไปก็ไม่ได้ ถึงต่อพระราชอำนาจก็ควรจะได้ ได้ ให้ใหม่

ประโยชน์ได้ นับเป็นแรงจูงใจของใจในการไปมา ในเรื่องการจัดทำ
 ขนบการศึกษา เป็นสิ่งที่ดี ประชานชนจะจัดการเอง หรือประทมน
 คำนวณเพียงพอ ก็ได้อีกต่างแฉงอวการยให้เขาสมาจัดตัวศึกษาเอง ก็
 ได้มีการทบทวนกระเทือนอย่างทบทวนในใจจนจบคน ข้าพเจ้าที่เห็นในโรงเรียน
 ราษฎรเหมือนนั้นแต่จัดขึ้น เขาคิดยังต้องทบทวนเมื่อส่งตนไปแต่ดู
 คิดใจในแง่ที่เข้าบ้าง การศึกษาบ้าง ขันนั้นข้าพเจ้าไม่คาดหมาย
 แต่ในคำประกาศที่เราจัดเอง ข้าพเจ้าแลใจอันเป็นเพียงทบทวนจัดคิด
 ฝน หรือว่าผู้จัดขึ้นนั้นไม่ได้อะไรของผลการศึกษา ๑๑๑ เปอริเซนต์ของเพียง
 ๑๑๑ เปอริเซนต์ ผลจากนั้นด้วยจัดขึ้นนี้ได้อะไรสักอย่าง ซึ่งเห็นอยู่
 เรา เราจะไม่ประกาศให้คนเห็นด้วยศึกษานี้ให้เขาคิดอะไรก็ หัดนี้เขาคิด
 น้อยเต็มที กังวามเสวยรู้ถึงหลายอย่าง รัฐบาลเห็นอย่างประกาศขึ้น
 ปลูกไม้ต้น ก็แก่รักแฉงเข้าไปทำเองได้ โดยการศึกษาจนเรื่องปลูกไม้
 ปลูก ทั่วไม่วิชาใด จึงไม่แฉงทบทวนไป ทำเองบ้าง จะทำไม่ไปแทรกแซง
 การทำ การศึกษาทำไม่ในบางบาง แต่ไปให้ทำอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อจะบอกต่อคุณเผด็จ
 เสด็จณานาตุเคย

นายเผด็จ จีราภรณ์ (พิจิตร) : ครับ ขอบขอบคุณมาก
 ไม่ตงเซย ค้อมกตางค้ำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้รอดนาตุเคย ๑๑๑ ๑๑๑
 คำมาซี

นายเผด็จ จีราภรณ์ (พิจิตร) : สอนการที่ ประธานไทย
 คนหนึ่งของราชการ ๑๑๑ สาคัดสรรมา ที่เข้ามาที่เราจะแก้ โดย กระทรวงศึกษา
 ธรรม ๑๑๑ คนนี้ไม่แต่แต่แต่แต่แต่แต่แต่ แต่เขาไปอบรมกับตัวมันมัน
 มันมันมัน มันมันมัน มันมันมัน มันมันมัน มันมันมัน มันมันมัน

ที่มันก็ไม่มา เพราะฉะนั้นเราไม่เคยมีอะไรมาเลย... เพราะ
สรุปแล้ว ถ้าพระเจ้าบอก จะทำให้เห็น อากาศ อันขนาดศึกษานัดแ
งดอเดสเหลือเกิน ส่วนที่งานที่อาจทำได้ของต่าง ๆ จะทำไม่ได้
พระเจ้าทำได้ ภายใต้อาตมคติของม คำว่า "ทำไม่ได้" จะไม่มี
ขนาด

นายชิน สิบนุการณ (สุรินทร์) : ตามที่ผู้เสนอได้เสนอ
มกยอนมาโดย โดยเฉพาะกระผมเองที่เคยเป็นครูมาอยู่ด้วย
เมื่อตอนที่ท่านผู้สอนเหมือนกันในฐานะที่กระผมได้เคยผ่านการศึกษามาก
คือเราบริหารงานมากก็ เรื่องการศึกษาขนาดนั้นไม่มีมนุษย์คนไหน
จะไม่ชอบ ต้องขอโทษคุณเพราะอะไร เพราะว่าคนที่จะได้มัน เรา
ต้องมาฝึกฝนแต่เด็ก ๆ เด็ก ๆ สมมติว่าสัตว์ที่ชอบประหลาดโดยเถระ
ไม่เป็น ถ้าเราเขาทำสอน สัตว์เหล่านั้นก็ทำเป็นภรรยาทำทางของคนได้
หรือกฎหมายอนญาตที่ผู้เสนอ ๆ ก็มันเรียนนี้ คือต้องกลัวสัตว์เด็กแต่
ก็ ๆ ไปไหนให้เป็นคนกับคนสอน ก็กระผมไม่เถียง แต่กระผมขอรับ
เงาในสถานที่ทำงานต้องรับของจากกฎหมายอนญาตนี้ แต่กฎหมายเรา
อยู่หลังหน้า ท่านที่เคารพ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเราเห็นมารที่ถือ
ก็รับกฎหมายอนญาต เมื่อคิดแล้ว เราปรับแก้การเพื่อจะประภัสส์ใช้ต่อไป
แล้วละก็ กระผมใคร่จะกราบเรียนว่าจริง ๆ ความยุ่งยากลำบากมากน้อย
ประการใดบ้าง ขอให้ท่านที่เคารพทั้งหลายช่วยกันช่วยมานั้น เราอย่า
ยกไปรายกันเพิกถอนกันเอง หรือเพิกถอนกันเอง เราอย่าไปรายกันเพิ
เมื่อเถระ สัตว์ต่าง ๆ ง่าย ๆ อย่างคนแก่ก็ สิวาการณ ท่านส่งมาอีก
ผมเคยคิดในใจที่ขอจะคิดแต่เพียงคนเดียว แต่ขอรับก่อนแล้วรับเหมือนกัน
แล้วเรา ถ้าเราเขาส่งมาเรา ก็มาใช้ด้วย เราแล้วเราก็จะคิดนี้ คือเปรียบ

เด็กหมอนด้นผ้าขาว แดงกระผมใครจะถามคุณแม่อีก ว่า ผ้าขาว
เหลงไปจริงเขาไปคงแน่นพิณเขาไปส่งที่โรงเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอย่าอ้างถึงบุคคลที่ท่าน
อ้างออกไป อย่าอ้างเฉพาะบุคคลแต่ท่าน มีอะไรก็เข้าไป

นายอิน สืบนการณ (สุรินทร์) : ครั้น ขอประทานโทษ
ก็มาจากอื่นเขาไปแต่ก่อน ท่านทราบไหมว่าคนที่รักษาผ้าขาวนั้นได้
พลีให้ไหม เมื่อคนไม่พลีแต่ผ้าขาวก็เดือด เมื่อผ้าขาวนี้เดือดไปแต่
คนเข็ดจาง ครั้น ๑๖ เช่นนี้บ้าง ถึงสูงใหญ่ ที่นี้เดือดไปแต่
ใช้เป็นผ้าผูกคอกไม่ได้ จะใช้อะไรก็ได้ คงงเดยเสียไปหมด
เสียไปหมดแล้ว พลัดที่ระคำผางจากนอกเลยจากถนนหน้าวิทยุจะออกไป
หมด นมหมอนอย่างนั้นแต่จาง เพราะฉะนั้นเรื่องนเรศวร.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จดให้พูดกับประธานฯ อย่าพูด
กับคุณแต่จางเลย

นายอิน สืบนการณ (สุรินทร์) : สมรรถคุณแต่จางมากคร
แต่เดยปากพอไป มีครบเรื่องเป็นชยงาน แต่ยกชยคือมาเรื่องอินมา
หมอน เมื่อเราประกาศเรารับหลักการแล้ว เราจะต้องประกาศใช้
กฎหมายทั้งไป แต่ท่านผู้ระคำบอกยังไม่ไรก็ไปไม่ได้ เห็นแย้ง
โดยเฉพาะในเขตเทศบาลก็ได้ ในเขตเทศบาล ขอนกระผมขอคำพด
ครึ่งหนึ่งของรัฐบาลเคยพดถามแล้ว คือประกาศใช้พระราชบัญญัติประ
คณาณพวักมีหมอนใหญ่หรือเล็กแต่ขง พอยประกาศใช้แต่ที่แรกข
จะเอาเพียงอำเภอเท่านั้น ที่ไหนได้ตำบลก็เอาหมอนมาที่เอาแต่
รัฐบาลเคยพดขจัดไม่ได้เดยเห็นขพเราคำหมอนทุกอัน แดงอีก ในข
ค ในบ้านของเจ้าหมอน โรงเรียนของหมอนก็เจมตถน สันมตอระการณ
วิปฏิระณวิระการณไปแต่ ๒๓๓ ๆ แห่ง ๆ เราแต่กับคียง ๒๓๓๓ จักร

พงศาวดารเหตุเกิดในการตั้งพระอนุชา ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยกระทรวง
 ราชการอะไร เวลานี้เปิดโรงเรียนหลวงเข็ดตุนราชชนนีมา ข้าพเจ้า
 ภาคทันท วิจัยเองยังใช้เงินงบประมาณสำหรับไปตั้งให้ทอดก
 ติของกระทรวงมหาดศึกษา หนึ่งจากนั้นแล้วโรงเรียนประจำมาตม
 รัชตามเด็กเล็กจะไปเรียน เราขอมให้ไปเรียนที่ชายคาจากเขต
 ี่ประถมศึกษาร้อยโรงเรียนประจำมาตมขอมให้เด็กเล็ก
 ุทธจะไปได้แต่จะเดินไปไม่ได้ไปถนนหนึ่ง นกแดงแดงว่าทำไมจึง
 ึ่งเดินมอขนาดศึกษา ถึงมีที่นั้นจะไม่ขอพระราชบัญญัติ เรา
 ุทธด้วยแล้ว ต้องทำ ไม่ใช่ทำไม เพราะฉะนั้นแล้วสถักนศึกษา
 ะระนั้นเอาเหตุผลมาตม วิจัยขนาดศึกษาเป็นของเพื่อน ถึง
 ิดมาจกทศกัณฐ์เมื่อก่อนท่านเป็นศอามวง เราจะทำ ไม่ใช่ทำไม
 ุทธราชของท่านนั้นท่านให้ชอกเป็นพระราชบัญญัติ นั้นมันเป็นเรื่อง
 ัก ถวายออกบังคับให้เด็กชาย ๒ ขวบครึ่งมาเรียน ถึงท่านรู้ใหม่เด็ก
 ุทธครึ่งเท่าไร มั่งเกลือ ๓ ล้านคน แล้วจะทำอย่างไรที่ เวลาน
 ุทธศึกษาอยู่ ๒ ล้านงบประมาณหนึ่ง และเด็กชายตมกว่า ๗ ล้านไป
 ๒ ขวบเท่าไร ข้าพเจ้าถามมมมากกว่าเด็กประถมศึกษาคิด เพราะ
 ินจำนวนตั้ง ๓ ล้านคน เข็ญท่านจะเอาโรงเรียนที่ใหม่จะมาสร้าง
 ิข้าพเจ้าคิดคำนวณแล้วใช้เงินปีละ ๓,๐๐๐ ล้าน เข็ญ มีเงินก็เอา
 ึ่งคิดคิดว่าเป็นอย่างไรถึงจะสร้างครุได้ มันไม่จำเป็นว่าอะไรโดย
 ุทธราชบัญญัตินั้นควรจะปรารถนใหม่บ นมมมขอยางนี้ คือการบังคับท่าน
 ืออกว่าการบังคับนั้นขอออกกฎหมายแล้วกัน เขาในเขตเทศาภิบาลอะไร
 ุทธเทศาภิบาลนั้น โรงเรียนอยู่เข็ดตุนเข็ดตุน นอนมาตมแล้วจะมารับ
 ุทธอะไรก็ได้ นมมมขอยางนี้ แต่ทำไมถึงมาบอกออกบังคับในเขต

เสด็จมาตั้งเจ้าข้าอยู่ด้วย ท่านเองไม่ชอบออกกฎหรือมีบังคับ ไม่
 มาชมอันหน้าใจ เป็นประสาธิปไตย แลท่านความพเจ้ามาอย่างนั้นกตัญ
 เพราะฉะนั้นได้กตัญใจใช้ให้ที่ประเทศตั้งใจตามบ้านของบ้านมา
 ปรารถนาบ้านนอกบ้านพวมีคดีตามเจ้าเว และท่านเคยชอบไปออก
 หนังสือประจำมาจนประณตีสักสามร้อยเล่มเหลือเกิน แต่ทำให้สงวน
 คดีว่าจะให้มีคดีกันเอง จะอะไรจะตอกกฎหมวนใครมาเขาไม่มันคดียัง
 นจะทศโย่งไปแฉะของของอันตักจะไปโรงเรียนของโรงเรียน ประณตีสัก
 เขายังบอกให้ ๒ ก็ใจเมตตา ถ้าทั้งความหนัก ไม่ได้ เขาก่อนอันนั้น
 อันขาดเขาก็ ให้ เขาก่อนเพราะราชบัญญัติ ที่ ท่านเขียน ๒๐๐๐ เมต
 ๒ ก็ใจเมตตาตนเอง ถ้าออกกตัญใจไปอยู่ใครคงจะตั้งไป รบว่าคน
 ต้องไปโรงเรียนในวิชาๆ ๕ ล้านคน คนเข้าๆ รวมทั้งเด็กก็ ๒๐
 ๕ ใหญ่ต้องตั้งไปอีก ๒ ล้าน เพราะฉะนั้นหาอย่างไร เพราะราชบัญญัติ
 ท่านออกกตัญใจอย่างนั้น ข้างเจ้าของ เหตุอันนั้นคนเสียใจ ไม่
 พุฒตามพระราชบัญญัติ ไม่ใช่ว่าท่านเห็นอนันต์เจ้าพเจ้าในนั้น
 อะไรหรือไม่พบหรือถ้าไม่มี มันเขาก็ทำอันนี้ด้วยอันนี้แต่จะไป
 อย่างไรที่จะเรียน ยิ่งกว่านั้นท่านบอกว่าคุณต้องด้วย ๘ ของเด็ก แล
 ๒๐๐๐ ๘ ของจนถึง ๘ ของ ทำไม่ไม่เรียนหรือ แต่จะต้องอันนั้น
 ยักเขาไม่มันคตัญใจของเรียนตักกันเอง เพราะฉะนั้นเราจะไปบังคับอย่าง
 เด็ดขาดมันอยู่แล้ว อันนั้นเขาก็ทำกันอยู่ทั่วไป เขาก็ทำ รัฐมนตรี
 ทั้งของหลวงตักกัน ทั้งพระราชเขต ทั้งเทศาภิบาลหรือทางอื่นๆ ตักกัน
 กันอยู่แล้ว แต่ทำไมไม่ระบคตัญใจมาบังคับ มันเรียนของออกกฎหมาย
 บังคับ เป็นเรื่องที่จะเจ้าไว้ดีกว่ามันทำไม่ได้ ที่ น. ๒๐๐๐ ข้อ ไม่
 อะไรทำไม่ได้ ทำได้ ถ้าท่านเขาเงินมาให้ข้าพเจ้ามีตรา ๒,๐๐๐ ล้าน

๑. ให้เห็นได้ไม่ขอออกพระราชบัญญัติไปแต่ดี จึงมีขอชกตั้งตัวว่าพล
 ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

ผู้มีศรัทธา มีวัยมีศึกษาเห็นใหม่ตามกำหนดเขาดำของหนึ่งมี ๓๕ คน
 ผู้โดยเห็นจากที่เรียนใหม่ได้เอง ๔๕ คน เขาก็ร้องว่า ไม่ใช่เป็นครูเคย
 ไปประจำอะไร กันได้แต่ไปเอง ๔๕ คน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีการเรียน
 ภายข้างไรมันก็ต้องได้เข้าไป ครกก็สอนไม่ได้ แต่ได้จับคนในต่าง
 ทั่วทุก ไม่พักเรียน เขาก็ได้เข้าไปเกินหมื่นคนกัน เคยอยู่ในโรงเรียน
 ปรากฏเพียง ๒๐ คนเป็นอย่างมาก แสดงความสว่างของเรียนคือเท่าไร
 วิชาอันเร็วของมกุฏศร ของอุปการณาการ สอนของเด็กขนาดคองมกุฏศร ข้าง
 ก่อตั้งคนอย่าง ไรเรียนเห็นเปลืองหยดอากาศประคมศึกษาเสียอีก เมื่อเป็น
 ในความตระเตรียมด้วยสิ่งหรือที่ละสอนเด็ก ๆ เช่นนี้ มันพร้อมที่จะต้อง
 ไรทุกสิ่งทุกอย่างใช้มันมอด ใช้มันพอ ให้เหมาะสมกับงานแสดงเรา
 ของนัก ไหนทา มันมอดคองคองของอยู่อย่างนี้ ทางอันเรวกังครหา
 ภาวะนั้น ข้าพเจ้าว่าไม่จำเป็นของ ออก พระราชบัญญัติ คนภาค คับหา
 ใด ๆ กระทั่งคนหาที่คนแล้ว แต่เป็นนโยบายของตัวคนผู้สอนทรง
 ไรรัฐบาลจะคงทำ เพราะฉะนั้นขอปล่อยโยนส่งให้ทางรัฐบาลและ
 ทรองศึกษาที่ไปตัดว่า ข้าไปปลงความหมายของกันจึงประสงค์จะ
 วัตถุประสงค์ไม่ได้

นายไกรสร สุขสว่าง (วิทยาท) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
 มติสมาชิกพรรค

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ท่านผู้เสนอ
 รูปใหม่ เจริญ

๒.๓๒. ๓.

นายฉัตร นนรัตน์ (อภิราชธานี) : ข้าพเจ้าขอโทษ ท่าน
 มาอีก เพราะข้อตั้งของเขาคง แต่จำเลยอาจจะคงตามรูปปลัดทนาย

ข้าพเจ้าได้ฟังมาทั้งทางฝ่ายต้นกับข้าพเจ้า และทางฝ่ายทศคือ
 ข้าพเจ้าแดง ข้าพเจ้าชิงเห็นวา พดกทศคานนียงไม่ได้ตกลง
 เหตุผลประเด็นสำคัญ ๆ ของข้าพเจ้าแดง และโดยมากตกลงมากต
 ยอมรับแต่อย่างน้อย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ว่าดี แต่แล้วทำไม ท่านอาจจะ
 มติ ไม่รับหลักการ ข้าพเจ้าทูลส่งหน้าใจเลย เพราะฉะนั้นขอ
 กลายเป็นเรื่องเสียไป กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ ก ได้มีข้อดีในหมวด ๓ ซึ่ง
 คือข้อยกเว้นนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๔๒ โดยมีข้อความว่า "รัฐจำเป็นต้อง
 ส่งเสริมทำนุบำรุงการศึกษา จัดตั้งสถานศึกษาเพื่ออบรมหรือให้
 ศึกษาแก่เยาวชนแก่ประชาชน" และยังกล่าวถึงนโยบายของรัฐบาลใน
 ซึ่งได้แสดงด้วยคำขวัญว่า "และพวกเราได้ตั้งมติไว้ดังใจเมื่อ
 วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น" ได้มีข้อดีว่า รัฐกำหนดนโยบายที่
 จะทำนุบำรุงการศึกษา ข้าพเจ้าตั้งข้อสงสัยว่าโดยที่
 รัฐมนตรีที่ตกลงว่าไม่ได้สามารถที่จะรับร่างกฎหมายนี้ได้ แต่อย่างไร
 ก็ตาม ขอบมนจะแต่งตั้งคณะกรรมการของข้าพเจ้า คือข้าพเจ้าไม่ได้
 รับต้นรัฐบาล จึงเห็นเหตุผลอันสำคัญที่ท่านจะไม่ยอมรับ แต่
 อย่างไรก็ตาม ท่านอย่าคิดว่าข้าพเจ้าไม่ได้สนับสนุนการรับ แต่
 ข้าพเจ้าเห็นคนไทยคนหนึ่ง ซึ่งถ้าพลเรือนประสงค์อย่างนี้จะให้
 ชาติไทยของเราเจริญก้าวหน้าขึ้นบอกแผนการด้วยไป ข้าพเจ้ามี
 คนต่างคิดต่างเห็นแก่ เพราะฉะนั้นเมื่อมีความคิดเห็นเช่นนี้ซึ่ง
 ข้าพเจ้าซึ่งได้เห็นสมมติท่านยอมรับแล้ว ท่านเห็นคนแสดงในทาง
 รับ ข้าพเจ้าจึงสงสัยแก่ท่าน ทท่านทางฝ่ายต้นซึ่งรับ
 ๗ ได้แสดงนโยบายของกระทรวงศึกษา แล้วส่งมาตามใน
 ศึกษาศาสตร์ ท่านทูลส่งหน้าใจ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ว่าดี ท่านเห็น

ข้าพเจ้าได้เสด็จออกมา และกลางไปลงเมืองยาวคนมากมายนี่
 ต่าง ๆ เก่าแก่ ข้าพเจ้าเห็นว่ามีไม้อายุต่างกัน โดยเฉพาะบดมา
 ปลดกบขยง ข้าพเจ้าก็ได้อายุได้แต่ขยงเกินกว่า ๖,๐๐๐ เมตรก็ไม่
 ทัดเทียมค่าที่เห็นว่ามีไม้โตเกินไปมีจะไม่ระคน ท่านก็ดู
 ฝึกด้วยวิธีปฏิบัติที่ได้ ในเรื่องอย่างนี้ขอความคิดเห็นเป็นส่วนตัว
 และท่านยังก็กล่าวอีกว่า ถ้าข้าพเจ้าเห็นวิธีนี้ควรทำไม่ได้ ท่านคง
 ข้าพเจ้าจะทำให้ดู ทำไม่จะทำไม่ได้ มีปัญหาว่าจะทำหรือไม่ทำเท่า
 แหะ ท่านมาคิดว่าข้าพเจ้าว่า ทำไม่ข้าพเจ้าไม่เกิดโรงเรียนอนาถ
 ข้าพเจ้าเปิดได้ ข้าพเจ้ามาลงทวายพอ และเปิดได้ทั่วประเทศ
 ข้าพเจ้าไม่ต้องการมาเป็นผู้แทน ข้าพเจ้าจะไปไหนเอง แต่ผมทำไม่ได้
 ทำไม่ได้จึงต้องมาเป็นผู้แทน เขามาเพื่อแสดงต่อกรมศึกษาธิการไทย
 รัฐบาลเพื่อที่จะได้รักไปทั่วโลก เพราะเรื่องอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะ
 ไปทำแต่ที่โรงเรียนเท่านั้นขอแสดงความยินดีของใช้เงินเป็นจำนวนมาก
 ข้อความที่ท่านว่าต้องใช้ เกือบกับ เครื่องอุปโภค เป็นจำนวนเงินจำนวน
 มากนั้น ข้าพเจ้าก็ยอมรับ แต่ขอถามว่าโรงเรียนที่ใช้เงินจำนวนมาก
 มากได้ตั้งแต่วินิจฉัยหากรรมของคนไทยเหมือนกัน เพราะถ้าเครื่อง
 ในโรงเรียนของคนไทยทำได้อย่างของการทหารผ่านศึก หรืออะไรที่เห็นทำ
 อยุ่ ก็ทำให้ มันเป็นการขอยกเงินไปใช้ ไม่ใช่เป็นการไม่ใช้ เพราะฉะนั้น
 เมื่อขอมอบเงินเช่นนี้แก่ข้าพเจ้าก็ขอยกเงินจำนวนนี้ไว้ให้กระทำการ ขย
 ปลดกบขยง ๆ ที่ท่านถามมานั้น ไม่สามารถที่จะศึกษาค้นหาการและ
 เหตุผลของข้าพเจ้าได้เลย และอีกประการหนึ่งท่านขยงกรมศึกษาธิการ
 มีท่านมาแต่อย่างท่านกำลังจะไปสร้างสนามเด็กเล่นตามสถานที่ต่าง ๆ
 นั้นจะมีประโยชน์ในใดแต่ ถ้าเราไม่จัดการกฎหมายอันนี้ไปแต่

(สำเนา)

ที่ ๕๔๖/๒๕๖๖

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ส่งร่างพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

เรียน ประธานสภามหาวิทยาลัย

ตามที่ คณะกรรมการร่างกฎหมาย ได้ส่งมติรับหลักการ ร่าง

พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ (กระทรวง

เกษตรและสหกรณ์) ได้พิจารณาแล้ว และตั้งกรรมการร่างกฎหมายคณะหนึ่งเพ

พิจารณา ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

- ๑. นายชัชวาลย์ ศรสุวรรณ
- ๒. นายสมศักดิ์ ทานสัมพันธ์
- ๓. นายบุญ สอนธรรมพรชัย
- ๔. นายอรรถพร อภิชาติกุล
- ๕. นายไพโรจน์ อภิชาติกุล
- ๖. พลเรือโท ไชยสิทธิ์ ผลิตผลการพิมพ์
- ๗. นายเชษฐา วัฒนวงศ์

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกนายไพโรจน์ อภิชาติกุล และนายชัชวาลย์ ศรสุวรรณ
กรรมการร่างกฎหมาย

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว และตั้งกรรมการร่างกฎหมายคณะหนึ่งเพ
แล้วแต่จะส่งร่างพระราชบัญญัติและมติของคณะกรรมการร่าง

เรื่อง เพื่อยกเลิกได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
ที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุนาวินวิวัฒน์

(พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์)

ประธานกรรมการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๕๖

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ ลงมติ รับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖ (คณะรัฐมนตรี
ได้เสนอ) และตั้งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้ว บัดนี้ได้
มีการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอบันทึกการประชุมการพิจารณาข้างต่อไป

- ๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์
ประธานกรรมการ และนายบุญ สันทุมพรชัย เป็นเลขานุการ
- ๒. บันทึกการประชุมครั้งต่อมาได้ชี้แจงแทน ถึง นายอภัย
พิบูลย์

- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกอบด้วย ๒ ตอน คือ ๑. นายเทียม
นิรันดร์ ๒. นายเสงี่ยม เจริญพงศ์สถาน ๓. นายพร นิตยพงษ์ ๔. นาย
ศิริ พงศน ๕. นายนิคม ขำรัมย์ ๖. นายเสวี ศิริวงกูร ๗. นายชยา
นิรันดร์ ๘. นาย...

๕. ปรากฏผลของการพิจารณาแต่งตั้งไปน

ข้อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	”	”
มาตรา ๑	”	”
มาตรา ๒	”	”
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	”
มาตรา ๔	”	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	”	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	”	”
มาตรา ๗	”	”
มาตรา ๘	”	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	”	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	”	”

๕. ผลของการพิจารณาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ นายสีหศักดิ์ พวงศม ขอบแปรญัตติใช้ แต่ไม่
 *
 มาช้แจง
 นายเสรี ชัยสว่างกร น. สยดาษา ขอบแปรญัตติใช้
 กรวมาเจกกร ไค สแจงแจอ ผู้แปรญัตติขอใช้
 นายพร มอังกง ขอบแปรญัตติคัดค้าน เอม
 จะได้รับขณญาคจากพณังการเส หมาย กบคย
 ผู้มี ทุนญาค คอง ญัตติ ตาม เจอนใจที่ รัฐมนตรี
 กำหนด คอก

กรรมวิธีการ ไม่เห็นด้วยและ ได้ขแรงแต่จ ผู้แปร

ญัตติข้อส่งจน

มาตรา ๔

นายเสถียร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติได้

กรรมวิธีการเห็นด้วย

นายเสถียร อิศรางกูร ณ อยุธยา ขอแปรญัตติได้

กรรมวิธีการได้ขแรงแต่จ ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเสถียร พงศพ และนายนิทัศน์ พันธ์ศรี ศรี

สุวรรณนท์ ขอแปรญัตติได้ แต่ไม่ได้มาขแรง

นายพร มณีทอง ขอแปรญัตติคัดค้านว่า "เงินแต่

จะได้บ่อนเบียด จากพนักงานเจ้าหน้าที่" งบค่าตัว

บ่อนเบียดจะต้องมีวัตถุประสงค์ตามเงื่อนไขที่พนักงาน

เจ้าหน้าที่กำหนด ออก

กรรมวิธีการ ไม่เห็นด้วยและ ได้ขแรงแต่จ ผู้แปร

ญัตติข้อส่งจน

มาตรา ๕

นายเทียม ไชยพันธ์ และนายสวัสดิ์ พงศน

ขอแปรญัตติได้ แต่ไม่ได้มาขแรง

นายพร มณีทอง นายเสถียร อิศรางกูร ณ อยุธยา

ขอแปรญัตติได้

กรรมวิธีการ ได้ขแรงแต่จ ผู้แปรญัตติพอใจ

นายนิพนธ์ อปรมัย ขอแปรญัตติคัดค้านทั้งมาตรา

กรรมวิธีการ ไม่เห็นด้วยและ ได้ขแรงแต่จ ผู้

แปรญัตติข้อส่งจน

จะส่งให้ดูต่อไป

มาตรา ๖ นายเทศาภิบาล ราชบัณฑิต และนายสังฆค พงศน
ขอแปรญัตติได้ แต่ไม่ได้มาขานแจ้ง

นายพร มณฑล และนายเสวี ธีรวงศ์ นาย
อรรถาธิ ขอแปรญัตติได้

กรมการปกครองได้ ขานแจ้งแล้ว ผู้แปรญัตติขอใจ
นายหม่อม อรรถาธิ ขอแปรญัตติคัดค้านว่า "เพื่อ
การค้า" ออก

กรมการปกครองไม่เห็นด้วย และได้ ขานแจ้งแล้ว ผู้
แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๗ นายสังฆค พงศน และนายพร มณฑล
ขอแปรญัตติได้

กรมการปกครองได้ ขานแจ้งแล้ว ผู้แปรญัตติขอใจ

นายเสวี ธีรวงศ์ นาย อรรถาธิ ขอแปรญัตติ
ได้แก่มาตรา ๗ เป็นมาตรา ๘ และให้ยกความ

ให้ยกเลิกมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการ
ประมง พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ ไล่ความต่อไปในแทน

มาตรา ๖๕ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ มาตรา
๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มีลักษณะผิดต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่ง
เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

กรมการปกครองไม่เห็นด้วยและได้ ขานแจ้งแล้ว ผู้
แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕๖

นายเทียม เวชมนพนธ์ และนายพจน์ พนศรี
หรือบรรณรักษ์ ขอแปรญัตติได้ แต่ไม่ได้มาขแรง
นายเชิดลา เวชมนพนธ์ นายพร มณีทอง
และนายเสรี ชัยราษฎร์ เป็น ขอรชญา ขอแปรญัตติได้
กรรมมาธิการได้ ขแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายนิยม อปรมย์ ขอแปรญัตติได้
กรรมมาธิการ เห็นด้วย

มาตรา ๕๗

นายสงัด พงศน ขอแปรญัตติได้ แต่ไม่ได้
มาขแรง
นายพร มณีทอง และนายเสรี ชัยราษฎร์ เป็น
ขอรชญา ขอแปรญัตติได้
กรรมมาธิการได้ ขแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายนิยม อปรมย์ ขอแปรญัตติคัดค้านยกทั้งมาตรา
กรรมมาธิการ ไม่เห็นด้วย และได้ ขแรงแล้ว ผู้
แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕๘

นายพร มณีทอง และนายเสรี ชัยราษฎร์
เป็น ขอรชญา ขอแปรญัตติได้
กรรมมาธิการได้ ขแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายนิยม อปรมย์ ขอแปรญัตติเห็นด้วย "มาตรา
๖๒ เวชมนพนธ์ พงศน เวชมนพนธ์ สติงนาและตั้ง
อื่น ๆ ที่ใช้หรือได้มาโดยการกระทำผิดในพรรค
พรรค หรือโดยการฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ ให้คำอธิบาย
เสียทั้งต้น ทั้งนท้าย ไม่ขัดต่อ ธรรมนูญ หรือ
กฎหมายต่างประเทศ"

กรมราชทัณฑ์ ไม่เห็นด้วย และได้ ส่งกลับ ผู้
แปรญัตติของสงฆ์

๑. ใช้เงินของทางราชการเป็นต้นไป ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา
ในบทบัญญัติแล้ว

(๑๙๕๒) บ. อภิธรรมพรหม

(นามเดิม อภิธรรมพรหม)

เดชาภคาร

ร่างพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. ๒๔๘๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการประมง
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖"

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการ
 ประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
 "มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้บุคคลใดปล่อยวางสิ่งใดลงไปในที่รักษา
 พืชพันธุ์ สัตว์ประหลาด คอมมูนิตี ช้าง ไรต์ของเอกชน และสิ่งใดที่
 ฆ่าปลา หรือปลาน้ำจืด หรือ ปลา หรือ พืชหรือสัตว์ ในที่รักษา
 ใต้พระราชกฤษฎีกาหรือระเบียบข้อใด ๆ เว้นแต่จะได้ขออนุญาต
 จากเจ้าพนักงาน

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้
 มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการ
 ประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ห้ามมิให้บุคคลใด ครอบครอง พืชพันธุ์ พืชพันธุ์
 สัตว์ประหลาด คอมมูนิตี ช้าง ไรต์ของเอกชน และสิ่งใดที่
 ฆ่าปลา หรือปลาน้ำจืด หรือ ปลา หรือ พืชหรือสัตว์ ในที่รักษา
 ใต้พระราชกฤษฎีกาหรือระเบียบข้อใด ๆ เว้นแต่จะได้ขออนุญาต
 จากเจ้าพนักงาน

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงาน
 มาตรา ๕ ให้เพิกถอนต่อไปเป็นมาตรา ๕ ของพระราช
 บัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

"มาตรา ๕ ห้ามมิให้บุคคลใด ครอบครอง พืชพันธุ์ พืชพันธุ์
 สัตว์ประหลาด โดยวิธีใด ๆ ที่ผิดกฎหมายมาตรา ๕

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการ
 ประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ห้ามมิให้บุคคลใด ครอบครอง พืชพันธุ์ พืชพันธุ์
 สัตว์ประหลาด หรือไรต์ของสัตว์ชนิดใด ๆ ที่ผิดกฎหมายมาตรา ๕
 ของพระราชกฤษฎีกา"

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประมง พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
มาตรา ๕๓ บุคคลใด มีในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓
มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙
สำหรับกุ่มผลิตของโรงงานไทยปรกไม่เต็มหรือขาด หรือขาดไม่เกิน
หกเดือน หรือหนึ่งปีทางศก. หรือหนึ่งปีครึ่ง หรือสองปี หรือสามปี

มาตรา ๕๓ ให้เพิ่มคำต่อไปนี้ในมาตรา ๕๓ หักแห่งพระราช
บัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๘๖
มาตรา ๕๓ หัก บุคคลใดผ่านมาตรา ๕๑ มีกุ่มผลิตของโรงงาน
ไทยจำกัดไม่เกินห้าปี และครบ (ไม่เกินหนึ่งเดือนบาท - ต่จก. ค้าค้ำจ้ง)
ไม่ต่ำกว่าสิบเท่าของราคาตั้งก่อนหน้า แต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๔ ให้เพิ่มคำต่อไปนี้ในมาตรา ๕๔ แห่งพระราช
บัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๘๖

มาตรา ๕๔ หัก บุคคลใดผ่านมาตรา ๕๑ หัก มีกุ่มผลิตของ
โรงงานไทยจำกัดไม่เกินห้าปี และครบไม่เกินหนึ่งปีทางศก.

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การประมง พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๕ หัก เครื่องมือทำการประมง ถัดจาก และสิ่งอื่น
ที่เกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งใช้โดยบุคคลใด หรือโดยบุคคลอื่น
หรือใช้หรือเคยมาโดยทำการประมงผลิตของพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว หรือโดยบุคคลอื่นใด หรือมาโดยทำการประมงผลิตใน
กุ่มผลิตหนึ่ง หรือโดยการทำผ่านมาตรา ๕๑ หักค่าตอบแทนหนึ่ง

(กรรมการเข้าประจำที่) ของสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการคณะพระไตรปิฎก
 หรือไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม ให้มีอำนาจเรียกเอาตัวบุคคลซึ่ง
 เป็น นายชัยวัฒน์ อินทร์พันธ์ (ลีพูน) หรือไม่มีท่านประธานฯ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรืออธิการ เจ้าพนักงาน หรือผู้
 เกี่ยวข้องกับการสถาปนารามัญ (ลีพูน) หรือร่างพระคัมภีร์
 การประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๖๖ หรือร่างพระราชบัญญัติ
 หรือแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ หรือแก้ไข
 คำพิพากษา ไม่แก่ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะมนตรีฯ จะชี้แจงทุกข้อ
 คำนึงถึง สักจนได้
 นายน้อย อูปรมย์ (นตรศรีธรรมราช) สักถามว่า
 หลักการโดยที่ตนรับมาลงในจารึก ๕ ในจารึก ๕ นั้นเขียนระบบของ
 ที่เราจะถนัดของกฎหมาย ในที่ ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกของหนังสือ
 สภาฯ นั้น มีจุดมุ่งหมายรวมผลของบทแห่งข้อใดแก่เราที่จะช่วยคดกฎหมาย
 ฉบับนี้ข้อใดไป
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานฯ ได้ฟังแล้ว
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราได้จัดทำ เอกสาร
 นายน้อย อูปรมย์ (นตรศรีธรรมราช) : ถ้าตั้ง
 ประเด็นอยู่แล้ว ข้อว่ากระผมได้แปรญัตติกฎหมาย
 และบางข้อของกระผมแปรญัตติโดยนิตยทางคณะกรรมาธิการ
 รมไปแก้ไขความที่กระผมได้แปรญัตติ ข้อที่
 มติที่ตามมาซึ่ง มีเขาที่กระผมได้แก้ไขโดย
 เดียวเรื่องซึ่งมีคำที่เข้าที่ การพิจารณาของสภาฯ
 ร์ สักถามความสำคัญที่ มีพยานเพิ่มเติมที่
 ร์ สักถามว่ามีความสำคัญที่ มีพยานเพิ่มเติมที่

เจตนาที่ทำของก็ถวาย มาเพราะขณะนั้นเหตุผล กวรมาริการท ไม่ยอมคัดลอก
 ทรงนำตัว เสด็จมอเสด็จแปรญัตติของท่าน ผู้มีเกียรติยศนักคือมเสดจนายก
 เดียวกับท่านเหมือนกันคือองค์ มาตรา ๕๐ เดิมของเรานเรานเรามีในทาง
 ได้ใช้ศักดิ์พระเป็นเจ้าในการจับตัวนำรัฐบาตมองเห็นว่าการห้ามเพียงมาท
 หนึ่ง หรือมีผู้ทำกรรมที่ผิดในการใช้ศักดิ์พระเป็นเจ้าจับตัวนำมทแรก เจ้าหม
 เร็จจะไปทำการจับกุมไม่ได้ เราได้ยื่นแต่เพียง จึงยอมลดขนาดมาตรา
 ๖๐ ให้เหลือมาตราหนึ่ง ถ้าเราจะไม่ให้ผู้ที่ไม่จงใจเข้าโดยใช้ศักดิ์พระ
 มชชแก่ตัวได้ แต่การจับมอคชของเรานเรานเรานมอดเขาเฉพาะมี ทศรอบคอบ
 ปลดเพื่อการค่าเท่านั้นเอง เพราะการทกรรมมาริการทไม่ได้คืออีกหนึ่ง
 มาตราหนึ่ง ก็โดยมีเจตนาต่ออย่างที่ท่านผู้เสนอตั้งองค์การนั้น ถ้าหากว่าเร
 าคัดออก มาตรา ๕๐ เดิมจะใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้เลย นี้เราพุดกับเจ้า
 มาตรา ๕๐ บรรดา ๖ ถ้าคัดออกมาตรา ๕๐ เดิมใช้ไม่ได้ จึงไม่ยอมคัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้ประชมนอน
 นอนว่า สภามีในมาตรา ๕๐ ควรจะให้เป็นไปตามที่ผู้เสนอตั้งเสนอ หรือ
 ว่าจะให้คงไว้ ท่านผู้ใดเห็นให้เป็นไปตามที่ผู้แปรญัตติเสนอมา โปรด
 ยกมือขึ้น

ลงมติยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นคงไว้ตามร่างกรรมา
 จีการ โปรดยกมือขึ้น

ลงมติยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า ให้เป็นไปตามกรรมา
 จีการ คือไป

กระทำผิดนั้น นอกจากกระทำผิดในราชอาณาจักรของประเทศไทย
 ยังจะกระทำผิดจนได้ในประเทศดังด้วย อย่างไรก็ดีข้อนี้ในประเทศ
 ระเบิดปลาในประเทศดัง ซึ่งห่างจากฝั่งประเทศไทยไป ๓ ไมล์ทะเล
 แล้ว เมื่อเราออกกฎหมายขยวงนี้ สันนิษฐานว่าจะไปจับปลา เราไป
 ผู้ต้องหาลงไปกระทำผิดในที่เกิดเหตุในประเทศดัง เมื่อจับผิดกระทำ
 ฎีกาใหม่ ขยวงนี้ ๓ ไมล์ทะเล ในอัตราที่จะบังคับคดีส่งลงโทษจำ
 คุกได้ เพราะฉะนั้นจึงขอใจในเรื่องนี้ ถ้าหากกระทำผิดเพิก
 ประเทศดังจนแล้วอย่างนั้นจริง ๆ แล้ว หรือเกิดเหตุขึ้นอย่างนั้นจริง
 ทั้งเจ้าพนักงานประจำเรือจะกระทำหรือป้อนด้วยหรือไม่ เพราะในข้อ
 เสนอต่อกระทรวงการมหาดไทยนั้น เสนอโดยผู้ซึ่งมีความน้อยเต็มที เสนอ
 ผู้ซึ่งน่าจะยังไม่คิดเงิน เพราะฉะนั้นโอกาสจะขอได้ ในครั้งหลังด้วย

๑๓.๕๗) น.

พลเรือโท หลวงสนามวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตร : ความจริงในมาตรา ๑๐ ทศวรรตความในมาตรา ๑๑ เดิม
 บมตยกร จะเรียก อย่างนี้ ความจริง พระราชบัญญัติ เดิมนี้ หรือบทบัญ
 ญัติในพระราชบัญญัติเดิมกวดครนมาก แต่เขาว่าถ้าเอาเมื่อ ได้แก้ไข
 ปรับปรุงแก้ไข ได้ตดหยหมดจนมา ถ้าอ่านแล้วในวรรคสุดท้ายก็เพียงว่า ต
 ๑๐ ไมล์ทะเล ๑๐ คือถ้าการระเบิดปลา จึงให้สำเร็จ (ส่วนในวรรค)
 ก็เป็นไปความคุ้มครองของพระราชบัญญัติการประมง ๒๔๗๐ เดิม ตามกฎ
 หมายที่ออกมา ทว่าหนังสือที่ปรากฏได้อ้างว่าจะผิดกฎหมายระหว่างประเทศ
 สมควรเรียนอย่างนี้ ในหลักการในการจับสัตว์น้ำ ประเทศยอมตดต
 ปลกครองแบบกฎหมายแพ่งธรรมดาเช่นเดีออื่น เราเคยคบกับในอาณ

ของเรายังเท่าไร เป็นอยู่เท่าไร เราคงมีดีที่อย่างน้อย มันไม่มีใคร

ในหัตถการตามกฏหมายระหว่งประเทศในแผนกคดีเมฆะเพชรฉนวน

เราจะไม่ยอม เราคงจะตั้งปณิธิการตามกฏหมายระหว่งประเทศ

ไม่เห็นมีประเทศใดจะมาหักทวงได้ ถ้าท่านผู้ออกปรายหรือท่านผู้

ยุติจะได้อตามทอ ๆ ไม่แล้ว เจตนาการจับผิดคนมา แมแต่เป็น

ไปจนทเกณฑ์ ข้างวาอยู่นอกอาณาเขตประเทศเกณฑ์ใดก็ตาม ใน

บัดนี้คนงานเราถือว่าทรัพย์สินของประเทศ และปกครองกันมา

ระหว่งการแบบเดียวกับกฏหมายแพ่ง จึงไม่เป็นกฏหมาย

ระหว่งประเทศ แต่ประการใด

นายบ๋อม อปรภูมิ (นครสวรรค์) : มาตราบทบนของ

ผิดใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการแจ้งการพิจารณาของ

แต่โดยไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นด้วย ให้ประกาศ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไซ้บางคนเป็นกฏหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วย

ไปโปรดยกมือขึ้น

มีเสียงยกมือเป็นเสียงมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรด

ยก

ไม่มีเสียงยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีเสียงที่ประชุมลงมติให้

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไซ้บางคนเป็นกฏหมาย ได้โดยพร้อม

ทั้งนี้ สันนิษฐานว่าด้วยเรื่องเด็กประชน

